

XV legislatura · quart període · sèrie P · número 61

Ple del Parlament

Sessions 31, segona i darrera reunió, i 32, tercera i darrera reunió, dijous 9
d'octubre de 2025

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

Sessió 31.2

La sessió s'obre a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general, el lletrat major i el lletrat Ferran Domínguez García.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i el conseller de Política Lingüística.

El president

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els equipaments educatius

302-00146/15

El quart punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els equipaments educatius. És presentada pel Grup Parlamentari Comuns, i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. Bé, imagineu-vos per un moment que haguéssim de passar una jornada sencera aquí al Parlament amb trenta graus a l'estiu o amb quinze graus a l'hivern, sense ventilació, sense ombra al pati, sense lloc on hidratar-nos. És evident que no ho acceptaríem. No ho resistiríem probablement ni una hora. Doncs això és exactament el que passa dia rere dia en massa aules al nostre país. I no, no és un incident puntual d'un matí el mes de juny; és una desigualtat que el sistema ha normalitzat, agreujada per una emergència climàtica que ja no és futur, sinó que és present.

Les dades són clares: la meitat dels centres públics catalans es van construir abans de 1960; el setanta per cent, abans que existís cap normativa tèrmica, i avui encara hi ha setanta-nou centres educatius que funcionen íntegrament en barracons i més de tres-cents que en tenen parcialment. Venim d'una dècada de desinversió que ens ha passat factura. Vam caure dels entre 200 i 300 milions d'euros anuals invertits en infraestructures educatives abans del 2010 als menys de 50 milions en plena crisi, i només des del 2023 hem tornat a superar els 100 milions, mentre les onades de calor s'intensifiquen, les nits tropicals es fan més freqüents, els episodis de fred arriben de cop i massa sovint el confort d'una aula el determina el codi postal, perquè a molts barris, si les AFAs no poden posar-hi diners, l'Administració no hi arriba.

Aquesta moció el que vol és posar fi a aquesta desigualtat, vol ser un punt d'inflexió amb una idea central i potent: l'escola ha de ser un espai segur, saludable i habitable sempre. I per fer-ho possible proposem avançar en tres grans eixos: el primer, en drets immediats; el segon, actuació d'emergència amb criteris d'equitat, i, en tercer lloc, la transformació estructural a llarg termini.

Comencem pels drets immediats. No estem parlant de grans obres, estem parlant del que ja avui hauria de ser un mínim irrenunciable. Proposem establir un protocol vinculant de temperatura perquè quan les aules superin els vint-i-set graus a l'estiu o baixin dels dinou a l'hivern s'activin automàticament mesures com la flexibilització horària, la reubicació d'espais, les pauses d'hidratació i la suspensió de l'activitat física a l'exterior. Això no pot dependre de la voluntat d'un equip directiu, ha de ser norma.

També proposem que cada centre públic compti amb dos espais interiors condicionats com a refugis climàtics abans de l'inici del proper curs i que als centres més exposats

—els més antics, els més vulnerables, els que encara tenen barracons— s'instal·lin mesures provisionals: ventiladors de sostre silenciosos, tendals, veles d'ombra, làmines de control solar, fonts operatives. I, sí, obrim també les escoles a la comunitat com a refugis climàtics de barri, perquè cuidar l'escola també és cuidar el territori.

El segon eix és la resposta d'emergència amb uns criteris que siguin clars i transparents. En un termini màxim de tres mesos cal publicar un mapa interactiu amb les dades reals sobre la temperatura a les aules, l'estat de les infraestructures i el calendari d'actuacions previstes. Les prioritats han de ser públiques i objectives: temperatura extrema registrada, antiguitat de l'edifici, vulnerabilitat socioeconòmica de l'alumnat i presència de mòduls provisionals.

I exigim un compromís clar: almenys el cinquanta per cent dels recursos del pla de xoc han d'anar als territoris amb més vulnerabilitat. A més, cal desplegar un pla triennal perquè tots els patis escolars tinguin ombra i punts d'hidratació, amb pèrgoles, arbrat, paviments que no cremin i fonts que funcionin sempre. I aquesta urgència té noms concrets; per això destaquem a la moció aquells casos més flagrants pels que cal començar.

I finalment, el tercer eix, la transformació estructural. Aquí proposem una llei de bioclimatització amb l'objectiu de garantir el confort tèrmic, la qualitat de l'aire i l'eficàcia energètica als centres educatius, adaptant-los a onades de calor i fred amb criteris de salut, d'equitat i de sostenibilitat. Una llei que es desplegaria amb un pla triennal d'inversions, amb un fons específic que es pugui mantenir durant —el mínim— tres anys i amb convenis amb els ajuntaments i la comunitat educativa.

I vaig acabant. Ja ens han dit que tenim una pròrroga pressupostària, i, sí, per això plantegem un fons específic. Ens han dit que cal més diagnosi, sí, i per això reclamem un mapa en tres mesos. Ens han dit que no es pot resoldre en una sola legislatura; d'acord, però sí que podem garantir refugis, ombra i aigua aquest mateix any i començar ara la substitució de mòduls i la climatització integral on fa més falta. I ens diran que això és una competència compartida, exactament, i per això defensem un model de corresponsabilitat amb lideratge de la Generalitat, cofinançament local i implicació real de la comunitat educativa.

Us demanem el vot favorable. I, més enllà del vot, us demanem un compromís compartit: que cap infant, cap docent i cap escola torni a passar un estiu més sense aire, sense ombra i sense dignitat. Per això hem acceptat o transaccionat la majoria de les esmenes que ens heu presentat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Hi ha quatre grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I per poder-les defensar davant del Ple té la paraula, en primera instància, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Agrair al diputat Mijoler la presentació d'aquesta moció, perquè parlar, debatre sobre les condicions dels equipaments educatius és parlar de com també aprenen i com creixen els nostres infants i els nostres adolescents en els centres educatius, que cal garantir-ne, no?, la seguretat, el confort i la sostenibilitat. I deia que..., una moció molt necessària, com tan necessaris són els recursos que es necessiten per poder-la fer realitat.

Compartim la preocupació, evidentment. Agraïm també l'acceptació de les esmenes que hem presentat, tres d'elles transaccionades, que pensem que hi aportem mirada de país, criteris de sostenibilitat i també atenció al conjunt del territori.

Hem proposat també la creació d'una línia de subvencions als ajuntaments per transformar aquests patis escolars amb pèrgoles, arbrat i fonts d'aigua. I hi introduïm visió de renaturalització, perquè també és important que tinguem cura d'aquesta biodiversitat, i també un tema d'igualtat d'oportunitats, no?, per a tot el país, des de les ciutats fins al món rural, i també per a aquelles comarques que pateixen dèficits històrics.

I també volem posar en valor la feina del Departament d'Educació en el darrer mandat, aquests 6,6 milions d'euros per millorar l'eficiència energètica i el confort tèrmic en molts centres educatius que se'n van poder beneficiar i que d'alguna manera van permetre tenir escoles i instituts més sostenibles, més habitables i amb més vida útil.

Com el desplegament també del pla director d'infraestructures educatives, amb l'objectiu de mantenir, rehabilitar i adaptar els centres a aquestes condicions i a aquests nous temps que ens toca viure. Les escoles han de durar dècades, no?, i, per tant, han de ser segures, han de ser habitables i, sobretot, han de garantir aquest baix consum energètic.

També, parlar del pla d'adequació al canvi climàtic i la guia d'actuació en episodis d'altres temperatures, que van ser precisament eines pensades per reduir l'impacte sobre la salut, no?, tant d'alumnes com d'adolescents..., de tota la comunitat educativa que treballa i ha de patir les conseqüències de treballar en aquestes condicions. I, sobretot, també amb atenció molt especial a infants petits, no?, i, a més a més, amb malalties cròniques i discapacitats.

Però evidentment que no n'hi ha prou. Aquestes actuacions són imprescindibles. Cal replicar-les perquè el canvi climàtic és una realitat incontestable, malgrat que alguns encara s'entesten a negar-ho. I, per tant, aquest canvi climàtic es tradueix en aules més calentes, condicions d'aprenentatge més difícils i en risc també per a la salut. La calor ja està entrant a les aules, ja hi ha entrat, i, per tant, hem de revertir..., que aquestes conseqüències no afectin l'aprenentatge. Un repte majúscul que requereix també recursos majúsculs i, per tant, necessitem un finançament just per a Catalunya. Necessitem el finançament singular, perquè és que, si no, no podrem fer realitat ni les ampliacions ni les noves construccions d'aquests centres educatius tan necessàries, si volem aconseguir arribar a aquest sis per cent del PIB, tal com marca la llei d'educació de Catalunya.

Diputat, ha fet un llistat de centres amb mancances, però pensem que és una visió incompleta i fins i tot un pèl injusta, perquè hi ha molts altres centres que també tenen necessitats urgents i que no hi són esmentats. Malauradament, n'hi falten molts, no? Em venen al cap, per exemple, l'Escola Mare de Déu de la Candela, de Botarell; l'Institut de Miami, de Mont-roig del Camp; el Carles III, de la Ràpita, que ja compten amb pressupost i ara els tràmits sembla que s'estan demorant excessivament. Per tant, el problema no és només d'uns centres concrets; és un repte majúscul de país que demana planificació i un finançament just. I per això li agraeixo, l'hi agraeixo molt,

que hagi acceptat incloure les obres pendents, assegurant que no s'exclouï en cap cas cap centre educatiu que així ho requereixi.

I acabo, president, amb el punt 10, amb la transacció a que ha arribat amb el PSC. El decret dona cobertura jurídica a aquests convenis que s'han anat fent amb els ajuntaments, però compte: cada part ha d'assumir la responsabilitat en funció de les seves competències. Que aquest decret no serveixi per deixar la porta oberta a passar o a traspasar responsabilitat i pressió als ajuntaments.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Gisela Navarro Fuster.

Gisela Navarro Fuster

Bon dia a tothom. Gràcies, president. Bé, ens trobem davant d'una moció que en el seu fons no té debat, la necessitat és absolutament real i és compartida. Les escoles i instituts d'avui no estan preparats per sostenir un canvi climàtic que ens ha portat onades reiterades de calor intensa fora dels mesos d'estiu. La majoria de patis d'escoles i instituts no tenen suficient ombra com per allotjar nens, nenes i joves, per protegir-los, a més, precisament en les hores de pati, que és quan més calor fa. I les infraestructures escolars de Catalunya arrossegueu un gran dèficit d'inversió i actualització, un abandonament històric que esdevé avui un parc desactualitzat i amb moltes mancances.

Sota aquestes tres afirmacions, molt i molt simplificades, òbviament, des del PSC no podem estar més d'acord en que hem d'actuar plegats i revertir aquesta situació.

Afegeixo com a exemple contraposat el que passa majoritàriament a la resta d'equipaments públics i privats i centres de treball de Catalunya –ja ho ha fet el diputat Mijoler moltes vegades. Com a exemple, poso que, aquí al Parlament, a l'hemicicle passem una mica de fred; seria incomprendible, aquesta situació. Per tant, la negociació d'aquesta moció no és pas de contingut –en el nostre cas, no és pas de

contingut–, sinó que és, doncs, de calendaris, de possibilitats pressupostàries, de marc normatiu i d'establir eines que generin aquestes possibilitats.

Abans d'entrar en matèria, però, sempre que tinc l'oportunitat de parlar, com a persona municipalista i socialista que soc, aprofito per reivindicar la bona tasca que en aquest sentit també, de nou, els pobles i ciutats han fet fins al dia d'avui. Molts ajuntaments fa anys que estan actualitzant..., i tenim l'exemple de Barcelona amb el seu pla de climatització, però també la resta de municipis han anat avançant i invertint en la millora climàtica dels seus centres educatius. I des d'aquí els agraïm aquest esforç. *(Alguns aplaudiments.)*

I, continuant amb aquests agraïments, no em puc estar de mencionar també les AFAs o les AMPAs o com cadascú les hagi anomenat, les diferents associacions de famílies d'escoles i instituts que moltes vegades han estat impulsant aquestes inversions per comprar ventiladors o elements d'ombra per als patis, els seus patis.

Des del Govern de la Generalitat la consellera ja va explicar, a la resposta precisament d'aquesta interpel·lació, les línies que s'estan encetant en aquest sentit: la distribució de ventiladors; el pla de xoc per al confort climàtic previ estudi real de la situació dels centres, que no només no estan adaptats a les onades de calor, molts tenen sistemes de calefacció obsolets i cal modernitzar-los. S'han d'incorporar més plaques solars i s'ha d'apostar per l'autosuficiència climàtica dels equipaments per no anar a la contra del que perseguim des d'altres indrets, no?, que és aquesta reducció del consum energètic.

Des del nostre grup, Socialistes i Units per Avançar, hem presentat onze esmenes a aquesta moció. Agraïm molt la predisposició del diputat Mijoler per acceptar gran part d'elles. I començo per les que no recolzarem del tot, per tant, ens hi abstindrem –en cap cas votarem en contra de cap dels acords.

No considerem necessària la nova llei específica de bioclimatització, no perquè no sigui important, sinó perquè creiem que avui tenim ja mesures –i la pròpia moció parla d'algunes– per poder actuar de manera ràpida.

Tampoc creiem en mecanismes nous de seguiment. La moció proposa la creació d'una comissió de seguiment en el Parlament i creiem que tenim la Comissió d'Educació, que és un espai molt adient per fer el seguiment, i no crear un òrgan nou.

Ens abstindrem també en aquells acords que fan un llistat de centres –també la diputada que m'ha precedit ho deia– no perquè els centres que surten en aquesta llista no siguin necessaris, òbviament que sí, però creiem que hi han molts més centres a Catalunya que no són en aquest llistat i que són necessaris també. Per tant, necessitem que el Govern de la Generalitat faci aquesta prioritització, com diu la moció, amb el risc de vulnerabilitat com a prioritat i amb total transparència.

Per tant, evidentment, recolzarem tota la resta d'acords. I coincidim en la creació d'un fons de contingència econòmica, molt important per fer front a aquestes inversions i a aquesta situació climàtica. I, evidentment, la cua és molt llarga, no la puc referir sencera. Les necessitats del territori són moltes. Deuen coincidir amb mi que només hi ha una fórmula per abordar aquesta situació –evidentment, ho té tothom al cap–, i els emplaço a tots i a totes a fer realitat aquesta moció recolzant els pressupostos del 2025.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara és el torn de Junts per defensar les seves esmenes, i té la paraula la diputada senyora Judith Toronjo i Nofuentes.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, president. Molt bon dia, diputats, diputades. Encetem aquest nou matí de plenari amb un ple ordinari però també amb el debat de política general, coincidint amb l'inici del curs escolar passat aquest mes de setembre. I ho fem amb un dels debats més intensos i més transcorreguts, també, d'aquesta cambra i de la Comissió d'Educació, com són els propis equipaments educatius. Una qüestió, com deia, que no és nova, però que ha proliferat amb el temps, i la manca de pressupostos ha fet que el que era urgent passés a ser ja una emergència de país.

I debatem, per tant, aquesta moció a través de la proposta del diputat Mijoler, amb mesures adaptades a aquestes escoles pel canvi climàtic per fer-les més segures,

per garantir la qualitat educativa, però, a més a més, també per aquesta visió àmplia que hem de tenir de futur per unes infraestructures que estiguin adaptades a la realitat del nostre dia a dia. Per tant, l'agraïment per aquesta proposta i perquè avui puguem debatre sobre aquesta qüestió.

En aquesta es concreten des de protocols de temperatura, des d'aquesta llei de bioclimatització –necessària–, els ventiladors, les ombres, les fonts, els espais segurs, els refugis climàtics o els patis verds, tot qüestions de consens que alguns podran titllar de «carta als Reis» però crec que, en tot cas, és una carta als Reis molt necessària..., que avui aprovem també en aquest Parlament.

Perquè, per posar-ne un exemple, fa unes setmanes la nostra companya Anna Feliu expressava com alguns alcaldes d'alguns municipis s'havien trobat que en alguns centres educatius es repartien xecs escolars de trenta, trenta-cinc euros per fer front a les altes temperatures de l'estiu i per no morir de calor en una aula. Creiem que això és més que insostenible i que, per tant, calen mesures contundents, amb nous equipaments i amb nova adaptació de la renovació i substitució dels mòduls que avui es citen. Errors flagrants i en situacions molt complexes, com pot ser el cas de Les Cinc Sèries, de Mataró, com l'Escola Norai, de Montgat, però també altres exemples, com l'Institut Sunsi Móra, de Canet de Mar, i també, al llarg de tot el país, el que representa: a Òrrius, a Camarles, a Deltebre, a Figueres, a Manlleu, al Prat, a Almacelles, etcètera, etcètera, que expressen aquesta magnitud del problema.

Per tant, una moció que connecta també amb la proposta que fèiem fa uns dies des del nostre grup parlamentari, des de Junts per Catalunya, demanant i aprovant aquestes millores urgents en les infraestructures educatives i escolars. I reclamàvem instal·lacions dignes, instal·lacions accessibles i instal·lacions segures. I ho fèiem denunciant la presència de barracons, la necessitat de rehabilitar i construir aquestes noves escoles adaptades.

Però, hi insisteixo, no hi ha pressupostos i cada vegada el dèficit fiscal és més creixent. Sense pressupostos, sense recursos, poden quedar en paper mullat propostes com la que presenta el Partit Socialistes..., fa unes hores, en aquest debat de política general, també demanant la renovació d'aquests propis equipaments educatius.

En aquest sentit, per tant, hem presentat millores en el text. Ho hem fet a través d'esmenes, reforçant la necessitat d'un pla, un pla necessari, un pla amb criteris objectius, amb criteris tècnics, també territorials; que tot sovint no hi pensem, però és necessari pensar no només en la Barcelona dels 5 milions, sinó en la Catalunya dels 8 milions i aquesta cohesió necessària arreu del territori, garantint també les subvencions als ajuntaments. No pot ser que ajuntaments com Sant Cugat darrerament hagin hagut de tenir una despesa de fins a 500.000 euros per donar cobertura a algunes de les escoles davant del greuge que suposen les altes temperatures i l'adaptació d'aquesta climatització.

I –no menys important– també hem presentat una esmena per garantir la climatització a tots els centres del Servei d'Educació de Catalunya; una esmena que malauradament ha sigut rebutjada pel Grup dels Comuns perquè es veu que podem garantir que als centres públics hi hagi una bona climatització, però, escolti'm, als d'iniciativa social i concertats..., sembla que tant li fa. Les condicions poden ser òptimes per a uns però no per a les altres. Podem garantir la qualitat educativa per a uns centres, però per als altres sembla que ens és igual generar aquesta desigualtat i aquest greuge comparatiu.

Això sí, potser si parléssim del sistema sanitari, potser si parléssim dels hospitals, dels centres sanitaris, que cada dia donen cobertura però que de cara al ciutadà no generen una despesa, potser no diríem el mateix. I és gràcies a aquesta iniciativa pública, a aquesta iniciativa social, que el país s'ha construït, amb aquest sistema educatiu i aquest sistema sanitari d'èxit i que malauradament està en risc. Per tant, diputats dels Comuns, menys partidisme en una qüestió com aquesta i potser menys fer d'oposició, perquè el que vostès són és crossa del Govern amb un acord que va més enllà de la investidura d'Illa i que veiem dia rere dia que és un acord de legislatura.

Per tot lo exposat –i ja acabo, president–, des de Junts per Catalunya oferim solucions realistes, planificació rigorosa amb un nou pla d'infraestructures i visió de país, perquè els nostres alumnes mereixen, sí, centres dignes, i els nostres docents, recuperar la seva confiança.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I per presentar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable president del Parlament. Diputat Mijoler, avui debatem una moció que aborda una qüestió molt seriosa, que són les condicions climàtiques i de confort tèrmic a les escoles i als instituts de Catalunya.

I permetin-me que els hi digui d'entrada, doncs, amb claredat: la situació dels centres educatius és absolutament insostenible. I això ho sabem i ho patim tots. Mestres, alumnes i famílies patim cada any onades de calor a l'inici de curs i a final de curs: patis sense ombra, aules asfixiants, edificis envellits que no estan preparats per al context climàtic actual...

Des d'aquest punt de vista, per tant, senyor Mijoler, nosaltres compartim bona part del diagnòstic que recull aquesta moció. De fet, hem presentat moltes esmenes que han estat pràcticament totes acceptades per vostè, menys una, doncs, que ara m'hi referiré, d'aquí a una estona. Nosaltres, evidentment, amb aquestes esmenes que hem transaccionat amb vostès, volem millorar la ventilació de les escoles, crear refugis climàtics, substituir mòduls provisionals, invertir en climatització eficient i actuar amb prioritat en els centres més vulnerables. Per això ja avancem que votarem favorablement a la majoria de punts.

Ara bé, dit això, el que també hem de fer és denunciar l'enorme distància que hi ha entre el paper, entre el que avui aprovem, i la realitat; entre el que aquí aprovem i el que després el Govern executa. I és aquí, en aquesta moció, on, com en tantes altres, això es converteix en un veritable brindis al sol. Li deien abans «carta als Reis»; jo li dic «brindis al sol», perquè és molt fàcil, senyor Mijoler, aprovar llistes llargues de bones intencions, de bones idees que tots podem tenir, però, escolti'm, si no hi ha pressupost a Catalunya, i responsables també en són vostès, doncs, tot això queda en paper mullat i no serveix absolutament per a res. Sí, per enganyar les famílies, per fer veure que avui aprovarem que demà ja tindran les aules climatitzades. Però vostès

saben perfectament que si no hi ha un duro, que si no hi ha pressupost, que si no hi ha calendari ni cronograma, tot això no val absolutament per a res, senyor Mijoler.

Miri, aquesta moció, com li deia, doncs, aborda qüestions molt molt importants, però pressupost, ni un; milions d'euros per invertir i per fer aquestes reformes tan necessàries, ni un; compromís real del Govern de Salvador Illa, ni un. Ja el coneixem; l'historial avala els seus incompliments també en matèries educatives.

I, miri, Catalunya és veritat que porta anys acumulant retards en les inversions educatives. Tenim escoles en barracons que sembla ja que formin part de l'estructura de l'escola i que fa dècades que esperen edificis definitius. Tenim obres planificades i pressupostades que no s'han iniciat. Tenim centres que han demanat ventiladors o tendals i encara també esperen. I sense pressupost, com li deia, ni cap pla, tampoc, econòmic, tot això queda en paper mullat.

I és aquí on nosaltres hem volgut ser constructius i presentar esmenes, precisament, per dotar de subvencions específiques els ajuntaments, amb plans d'inversió real, la prioritització de centres vulnerables... I, per tant, celebrem que vostès això ho hagin acceptat, però, ho repeteixo, sense pressupost, el Govern de Salvador Illa..., tot això quedarà en res.

I ara passo a defensar una esmena que lamento profundament que vostè no hagi acceptat, perquè els Comuns en el municipi, a la vila de Sitges, ho defensen cridant cada dia, eh?, com si fossin els avaladors d'aquesta qüestió. I vostè aquesta l'esmena del Partit Popular, que va precisament en la línia de la defensa dels Comuns a la vila de Sitges, doncs, no l'ha acceptat.

Miri, Sitges és un municipi que ha crescut molt en població, especialment en famílies joves, però les infraestructures educatives no han anat al mateix ritme. Nosaltres amb aquesta esmena instàvem el Govern a actuar amb urgència i amb seriositat en tres àmbits molt concrets. En primer lloc, millorar les infraestructures actuals dels centres públics a Sitges. No estem parlant de grans obres faraòniques, sinó que parlem de cobrir necessitats bàsiques que avui no s'estan resolent, com per exemple també climatització, manteniment, ampliacions puntuals i condicions dignes per a alumnes i professors. En segon lloc –encara més important–, planificar i executar la construcció d'un nou institut escola a la vila de Sitges, necessari i imprescindible, que vostès, els

Comuns, allà defensen i aquí, on es fa realment la política educativa, no han volgut acceptar. I, en tercer lloc, proposem també crear un mecanisme estable de seguiment i coordinació entre el departament, les famílies, els equips directius i l'Ajuntament de Sitges. Això vostès tampoc ho han volgut acceptar.

Han fet una llista d'equipaments educatius de Catalunya que els hi convé, però lamentem profundament que aquesta que tan necessària és, i vostè ho sap perfectament i personalment, doncs..., lamentem profundament i denunciem que els Comuns aquí no acceptin aquesta esmena per dotar d'un nou institut escola el municipi, la vila de Sitges.

Gràcies.

El president

A continuació, poden fixar la posició els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per fer-ho té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé; moltes gràcies, president. Representants del Govern, senyors diputats, molt bon dia. L'escola és un reflex de la societat i així es constatà dimarts passat, quan els diputats del Partit Socialistes, de Junts, d'Esquerra Republicana, dels Comuns i de la CUP es van posicionar davant la moció de VOX sobre la necessitat de millorar el model d'escola catalana, el sistema educatiu català.

Tots aquests diputats es van llançar ferotgement, dogmàticament, a dir una sèrie d'insults, de mentides, de vexacions estereotipades contra més d'un quart de milió de catalans, que són els que ens van votar en les passades eleccions i, concretament, sobre la meva persona.

Aquestes desqualificacions dogmàtiques, jo no sé si són fruit del seu odi o de la seva ignorància o de la seva falta de comprensió lectora en llegir els onze punts de la nostra moció. (*Alguns aplaudiments.*) I encara algú se sorprèn, s'astora que l'actual model d'escola catalana tingui el pitjor nivell de comprensió lectora, de ciències i de matemàtiques de tota Espanya i que, malgrat tot, continuï tenint els mateixos models i elements pedagògics que han demostrat la seva ineficàcia però que hipnòticament,

i podríem dir que també dogmàticament, es continuen aplicant per part del Departament d'Educació?

Bé, per cert, en relació amb el diputat socialista Aparicio, que dimarts passat va sortir aquí dient que no existia, que no existeix el programa de llengua àrab i cultura marroquina, jo li he portat aquí –després l'hi passaré– la resposta de la diputada Niubó, del seu mateix partit, sobre una pregunta que vam enregistrar el nostre grup parlamentari per saber quants alumnes cursaven aquest programa de llengua àrab i cultura marroquina. Dos mil, més o menys dos mil, deia, a les quatre províncies catalanes. Després l'hi passaré. I falta una mica de comunicació entre vostès, eh?, em sembla. *(Alguns aplaudiments.)*

Bé, però, malgrat tot, jo no l'acusaré a vostè de dir..., que és una persona que presumeix de ser una persona instruïda, com vostè va fer contra la meva persona. Jo no li diré això, valga'm Déu. Jo soc un pobre professor vingut a menys en ser diputat i que, això sí, creu en la saviesa popular; com diu la dita aquesta, en el país dels cecs el borni és el rei. *(Alguns aplaudiments.)*

I, seguint amb aquesta moció dels Comuns, bé, més enllà de l'ús alarmista i catastrofista que fan els Comuns del canvi climàtic, evidentment nosaltres defensem que les escoles públiques i concertades mereixen els millors espais i instal·lacions, cercant l'excel·lència educativa, no perquè circumstancialment faci fred o calor, que això és una constant a la conca mediterrània, en la qual nosaltres vivim des de fa molts segles i segles.

Aquesta moció, en definitiva, és una triple hipocresia. Primer, fa una enumeració d'una trentena de centres on diuen que s'ha de prioritzar el desmantellament de barracons, la construcció d'obres de climatització i les obres de construcció d'espais i l'ampliació també d'espais. I jo em pregunto, sota quin criteri? Perquè, clar, i la resta de 4.370 centres de tot Catalunya? Què passa? Aquests no existeixen, no tenen les mateixes necessitats? I a l'Hospitalet, a Sitges, a Cornellà de Terri, a Santa Eulàlia de Riuprimer, a Santa Coloma de Gramenet? Què passa? Aquests no tenen...? I la resta de municipis de Catalunya tenen més de 950 barracons encara.

Segona, els Comuns van votar dimarts en contra d'exigir a la Generalitat un pla d'erradicar els més de 950 barracons escolars i de complir terminis que fixa el mateix

Departament d'Educació en la construcció de nous centres un cop que tenen ja el finançament aprovat, que són quatre anys i un mes; ara estem en una mitjana de set anys i mig.

I tercera –i amb això acabo–, els Comuns són corresponsables, són corresponsables del desastre del sistema educatiu català també quant al deplorable estat de les infraestructures. Per què? Perquè han governat o han fet de crossa dels successius governs que han passat per aquí.

Amb la qual cosa nosaltres votarem els punts que s'han de votar per sentit comú, però no estem a l'alçada del seu sectarisme. I per això a vostès cada cop els voten menys catalans i a nosaltres, cada cop més.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

És el torn ara del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra. I té la paraula el diputat Xavier Pellicer i Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, bon dia. Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, diputats, diputades i personal de la cambra. Primer de tot, voldríem donar les gràcies al diputat Mijoler i al Grup dels Comuns per aquesta moció, que ens sembla absolutament necessària i a la que donarem tot el suport.

També ens ha, diguéssim..., no ens ha agradat del tot això de prioritzar centres. Pensem que hi ha moltes necessitats. En tot cas, la votarem tota a favor perquè ens sembla que tots els centres ho mereixen, tant els que hi han posat com els que no, i, per tant, donar-vos-en les gràcies, no?

Dit això, hi ha normativa, hi ha un reial decret que marca precisament en quins marcs i en quins rangs de temperatura s'han de desenvolupar les activitats en els centres tancats, que és entre disset i vint-i-set graus. Per tant, aquesta regulació hi és. I, de fet, aquesta regulació pràcticament es compleix en la majoria de centres i espais i àmbits públics. I els hi posaré l'exemple que més conec, que és el de la meva ciutat, de Sabadell.

Fa poc a la nostra ciutat es va suspendre un ple precisament perquè es va espatllar el sistema de climatització i estava a trenta graus, l'ajuntament de la ciutat. I es va suspendre el ple. A tothom li va semblar bé, a tothom li va semblar que era el normal. Fa un temps, més enrere, als jutjats també de Sabadell es va suspendre l'activitat precisament perquè no funcionava correctament el sistema de climatització i es trobaven per sobre dels trenta graus.

Què passa? Que els centres educatius de la mateixa ciutat es trobaven en temperatures per sobre dels trenta-dos graus i aquesta activitat no es va suspendre i no es va poder suspendre. I això és el que no és normal, i això és el que s'ha d'impedir. I no es demana ni més ni menys per a l'àmbit educatiu que es demana per a la resta d'espais d'àmbit públic, que és que es compleixi aquesta normativa i que es tingui el mateix respecte, els mateixos recursos i, per tant, les mateixes disposicions per als centres educatius que per a la resta d'àmbits dels serveis públics.

Dit això i mostrat aquest suport, una qüestió molt clara i que ens sembla que s'ha de posar en relleu. Ens sembla que és tenir molta barra, senyora Toronjo i senyors i senyores de Junts per Catalunya, fer avantguarda dels serveis públics, fer avantguarda de la sanitat pública, fer avantguarda de l'educació pública, quan han estat han estat els campions i campiones de les retallades que encara no s'han revertit en serveis públics, en centres educatius i en centres sanitaris. Ens sembla que és tenir molta barra.

I ens sembla que és tenir encara més barra parlar de que hi ha una discriminació a favor dels centres concertats pel que fa al finançament públic. Nosaltres tenim molt clara quina és la discriminació que s'ha de generar respecte a aquesta qüestió, que és acabar amb la concertació en l'educació: educació cent per cent pública, tots els recursos a l'educació pública, i si algú vol anar a centres privats, que se'ls pagui.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per tancar aquest torn d'intervencions, té el torn ara el Grup Mixt. I té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Fons de dones a Colòmbia, 250.000 euros; territoris de Palestina, 800.000 euros; assistència vital a Somàlia, 250.000 euros; foment de participació de nenes a Gàmbia, 200.000 euros; construcció de sistemes de salut a Kenya, 250.000 euros; protecció a persones amb violència de gènere a Moçambic, 250.000 euros; comunitats d'acollida contra la violència sexual al Sudan del Sud, 250.000 euros; projecte d'educació inclusiva al Txad, 250.000 euros.

Mentre vostès subvencionen totes les causes del món i juguen a ser bones persones amb diner públic, nosaltres tenim els fills estudiant en barracons. Sembla que per a aquest Govern, i per als que l'han precedit, les escoles no són una prioritat a l'hora de distribuir recursos o de planificar inversions.

Amb els diners que regalen alegrement a organismes vinculats al terrorisme islàmic, com UNRWA, podrien erradicar barracons i dotar els nostres fills dels equipaments escolars que mereixen. Però, és clar, llavors no es podrien fer els humanitaris, i ja sabem que en el seu marc mental prioritzar els interessos dels nacionals és racisme, feixisme i no sé quants «-ismes» més.

Mentre es postulen com a garants d'un sistema educatiu de qualitat, milers de nens i nenes estudien en condicions indignes. A més a més d'immoral i recargolat, això seu és pur cinisme. Molt fan de les seves inauguracions simbòliques, això de les maquetes i els powerpoints sí que ho dominen; el tema obres, grues i edificis nous sembla que el deixarem per a la següent legislatura, oi?

Per què no elaboren un pla de rehabilitació integral dels centres més obsolets amb calendari i pressupost garantit per assegurar-ne el compliment? Per què no auditen les inversions que s'han anunciat amb grans titulars a la premsa però que mai no s'han arribat a executar? Tenim dret de saber quants milions s'han promès i quants realment se n'han invertit.

Com hem d'aspirar a ser un poble lliure, avançat, competitiu, si algunes de les nostres escoles semblen campaments de refugiats? Cada euro que malgasten en propaganda, en fons de cooperació, en estructures innecessàries i en guinguetes partidistes, inverteixin-lo en dignificar les aules on es forma el jovent i el futur del país. Segons dades de la USTEC 2025, el setanta per cent de les escoles catalanes necessita manteniment urgent.

Menys flotilles, senyors, i més vetllar pels drets i interessos dels catalans.

La vicepresidenta primera

I ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Lluís Mijoler i Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Com es pot tenir tanta barra per parlar de cinisme i, precisament, ser tan cínica, no? Alguna altra persona, no ho sé, d'algun altre grup o..., podria dir que el que li manca, potser com deia el diputat de VOX, és comprensió lectora, però realment vostè és alcaldessa –o «batllessa», com vostè diu. Quin cinisme no saber el que és una despesa corrent i el que és una inversió. *(Alguns aplaudiments.)* Quin cinisme no saber el que és un pressupost i el que vol dir que el que gastes en una cosa no necessàriament te l'has de gastar en l'altra. Quin cinisme, de veritat. Quin cinisme, quina mala llet. Vagi amb compte que no es mossegui la llengua.

Agraeixo molt, en general, el to. Jo crec que una moció d'aquestes ens dona també o ens hauria de donar la perspectiva del que és important i el que no és important per al nostre país, no? I aquí jo crec que, en general, estem d'acord en que l'educació és important.

Per tant, hem volgut acceptar la majoria de les esmenes que s'han presentat, transaccionar-ne algunes altres, algunes perquè eren una mica coincidents entre els diferents grups.

I bé, les que no, doncs, que sembla que tant Junts com PP han volgut posar l'èmfasi en aquelles que no hem acceptat..., bé, simplement, els centres privats les inversions les han de fer des de lo privat. Això és..., la col·laboració publicoprivada no vol dir que l'Administració posa els diners i el privat s'emporta els beneficis, sinó que vol dir que les inversions també són privades. Per tant, en aquest sentit, crec que no tenia sentit acceptar aquesta esmena.

I, respecte a la de Sitges, l'hem intentat transaccionar, posar-ho en la llista d'aquells centres prioritaris, però no has volgut, perquè suposo que el que volia la diputada era això, fer caure en contradicció la moció amb el que nosaltres defensem a Sitges. El que defensem a Sitges ho defensem a Sitges i ho defensem arreu. I senzillament

posar una llista era posar-nos mans a l'obra..., i, per tant, aquells centres que hem detectat, tant amb els ajuntaments com amb les comunitats educatives, que era més urgent prioritzar-los per tal que el Govern ho tingués encara més fàcil per dir per quines han de començar, fins i tot algunes que ja tenen aprovats uns pressupostos i que, per tant, només faltaria l'execució.

En qualsevol cas, gràcies pel suport majoritari.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt número 9 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els principis de la Unió Europea

302-00144/15

I el cinquè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els principis de la Unió Europea, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. I per exposar-la té la paraula, per un temps de cinc minuts, el diputat Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Gracias, vicepresidenta. Lo que hoy presentamos es una defensa de los valores europeos. Pedimos que se acaten las sentencias judiciales y se respeten las recomendaciones del Parlamento Europeo, que exigen la convivencia lingüística del catalán y el castellano en la educación. También pedimos conocer el contenido de la reunión de Salvador Illa y Carles Puigdemont en una de las falsas embajadas del Govern. Que no solo el PSC le abrió las puertas de una oficina de la Generalitat a un prófugo, sino que, además, escondió las banderas para que la de España no le molestara. Illa, de yerno ideal a sustituto de Cerdán como recadero oficial de Sánchez para mendigar los siete votos de Junts. Para esto han quedado ustedes, los de «ni amnistía ni nada de esto». Son ustedes una estafa política.

En esta moción defendemos la independencia judicial, que no es solo un valor europeo, sino algo básico en cualquier democracia. Illa, cumpliendo el argumentario de la Moncloa, dice que los casos de corrupción del PSOE son una campaña de

difamación de la derecha para deshumanizar a Sánchez. ¿Qué me están diciendo, que Cerdán está entre rejas por culpa del PP? ¿Que Ábalos recibía de Ferraz billetes en sobres del PSOE sin justificar por culpa del PP? Pero es que Illa también dice que Sánchez es víctima de jueces con motivaciones políticas. La pentaimputada Begoña Gómez, el fiscal general en el banquillo, el hermanísimo en los presuntos delitos de prevaricación y tráfico de influencias, el Supremo citando a Ábalos y a Koldo a declarar por el informe de la UCO...

A todo esto ustedes lo llaman «justicia con motivaciones políticas». Nosotros lo llamamos «vergüenza». Vergüenza al ver como el partido que gobierna señala a los jueces por hacer su trabajo y vergüenza de ver cómo daban lecciones al resto de ejemplaridad y anticorrupción y han acabado hasta el cuello de escándalos. «Cataluña está en marcha», dice Illa. No, aquí lo único que estaba en marcha eran las lechugas, los soles y las chistorras que se repartían en el PSOE. (*Alguns aplaudiments.*)

Nosotros hoy pedimos en esta moción mano dura contra la corrupción. Frente a la amnistía a malversadores, nosotros pedimos, como el Parlamento Europeo, prohibir amnistías e indultos por malversación.

También pedimos de una vez acabar con los ataques a los jueces, ataques que siempre antes hacia el separatismo y ahora se le suma el socialismo. Como también se ha sumado el PSC no solo a mantener las falsas embajadas de la Generalitat, sino también a ampliarlas, como si sobrara el dinero y no las utilizara el independentismo cuando gobierna para alimentar internacionalmente el *procés*. Díganle al cuarenta y siete por ciento de los catalanes que no tienen para llegar a final de mes que ustedes se gastan en la falsa embajada del Gobierno en Estados Unidos 900.000 euros al año. Díganles a las familias con hijos en riesgo de pobreza que la falsa embajada en Europa central cuesta 840.000 euros al año. Díganles a los 200.000 catalanes que están esperando una intervención quirúrgica que ustedes se gastan 730.000 euros al año en las delegaciones de Italia o Suiza. Y díganles a los que esperan una ayuda a la dependencia que se están fundiendo más de 10 millones de euros al año en mantener este circo diplomático.

¿Este es su progresismo? ¡Venga, hombre! Nosotros pedimos hoy cerrarlas todas y destinar ese dinero a sanidad y educación. Voten en contra y díganles a los catalanes que su dinero está mejor invertido en chiringuitos políticos. Este es su progresismo de pancarta y flotilla, el mismo progresismo del Gobierno de España que deja tirada una joven en Tailandia en coma tras sufrir un accidente y es la familia, con la solidaridad ciudadana, la que tiene que pagar un avión medicalizado para que pudiera volver a España. Ese mismo progresismo es el que manda un buque de la Armada a acompañar a la «timoflotilla» de Colau y compañía, que, por si no fuera suficiente lo que ha costado, también se les ha pagado el billete de vuelta. Y todos ustedes aquí, ayer, aplaudiendo el numerito. Lamentable. (*Alguns aplaudiments.*)

Y me llamarán ahora «facha», «ultra» y demás lindezas, pero ¿saben qué? Digan lo que les dé la gana, monten el espectáculo que les apetezca, pero dejen de hacerlo con el dinero de los ciudadanos. La guerra es terrible y todos queremos que acabe, pero no con *reality shows* de flotilla, sino con un plan de paz como el presentado por Estados Unidos para acabar con esa guerra y que Hamás libere a los rehenes. (*Alguns aplaudiments.*)

Y hoy se ha visto con el acuerdo de la primera fase. La paz no se logra con hipocresía, y menos aún con patochadas progres.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Atès que no s'hi ha presentat cap esmena, a continuació, per fixar la seva posició, tenen la paraula, per un temps límit de cinc minuts, en primer lloc, el Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula el diputat Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Bé, molt bon dia. Gràcies, vicepresidenta. Molt bon dia, diputats i diputades. Avui el Partit Popular ens presenta, doncs, una d'aquestes mocions macedònia que fan ells tot sovint –*tutti frutti*, potser, perquè ho entenguin millor. Una moció inesmenable, està plena de contradiccions en si mateixa. I la veritat és que vostès cada dia que passa es demostra que han perdut més tota credibilitat per poder fer política a Catalunya. I m'explicaré.

Primer manifesten que la Unió Europea es fonamenta en base als valors de la llibertat, la democràcia, la igualtat i l'estat de dret, i afirmen a continuació que el procés independentista va vulnerar aquests principis. De veritat ho creuen? De veritat vostès creuen que fer un referèndum i donar l'oportunitat a tot el poble de poder votar «sí» o «no» és vulnerar aquests principis sobre els quals es basa la Unió Europea? De veritat? O bé vulneren aquests principis aquells que, a cop de porra, a cop de decret o a cop de sentència judicial van mirar d'impedir votar a més de 2,3 milions de ciutadans de Catalunya?

I, per si això no fos poc, demostren també ignorància o mala fe quan es deixen de relacionar altres valors fundacionals de la Unió Europea. Els hi dic quins són? La dignitat humana i els drets humans. La dignitat humana és la que van atonyinar polítics, jutges i policies el dia Primer d'Octubre. I els drets humans, que també són valors fonamentals de la Unió Europea, tant els individuals, que van exercir aquell dia tots els ciutadans de Catalunya que van voler anar a votar, com els col·lectius, els de les nacions, el dret a poder expressar-se, que van exercir i defensar amb els seus propis cossos milions de ciutadans. Aquests drets, aquests valors, són els que es deixen, i a mi em faria vergonya.

Afirmen defensar els valors de la democràcia, la llibertat i l'estat de dret, però neguen una amnistia, una llei d'amnistia aprovada pel Congrés dels Diputats, validada en primera instància pel Tribunal Constitucional i també per aquest mateix Parlament de Catalunya en nombroses ocasions. I donen un suport explícit al bloqueig –il·legal i prevaricador, des del meu entendre– que fan els jutges del Tribunal Suprem.

De fet, saben què els hi passa, senyors del PP? Que vostès les úniques amnisties amb les quals han estat d'acord són: u, la de l'any 1977, que eximia els franquistes de retre comptes pels crims perpetrats durant la Guerra Civil i durant més de quaranta anys de franquisme. Aquella sí que va ser una autoamnistia, com vostès afirmen en la seva moció. No els he sentit mai criticar o demanar que es derogués; deu ser que ja els hi estava bé.

I també diuen –hi feia referència ara el diputat del PP– l'amnistia «a malversadores». Caram, caram... L'altra amnistia fiscal que vostès van votar a favor, el ministre Acebes amb el Govern del president Aznar, va ser l'amnistia de l'any 2000, coincidint amb el

jubileu, quan es va fer una amnistia fiscal a més de 1.441 persones. Aquesta tampoc els hi he sentit criticar mai. Aquesta doble vara de mesurar revela la seva veritable naturalesa.

Més coses. Rebutgen... Demanen democràcia, però rebutgen les negociacions a Suïssa amb el PSOE i amb Junts per Catalunya, un grup parlamentari escollit, conformat per més de 400.000 persones que li van donar suport a les urnes. I això és defensar la democràcia, diuen. I ens diran que se celebra a Suïssa. Home, doncs, és clar, si s'aprova una llei d'amnistia i no s'aixequen les mesures cautelars que preveu aquesta llei d'amnistia, on vol que se celebri? Aquí hi han dos llaços encara. On vol que se celebrin les reunions, si no?

En una frase, el Partit Popular és una esmena a la totalitat del que és Catalunya. Van recollir firmes en contra de la voluntat expressada al Parlament de Catalunya. Van recórrer cent catorze dels 223 articles del nostre Estatut d'autonomia, aprovat al Parlament, aprovat al Congrés dels Diputats, aprovat en referèndum. Van conspirar contra el sistema sanitari, vostès, senyors del PP. Van enviar un vaixell ple de «piolins» a pegar amb violència a ciutadans. Van aplicar el 155. Ens van espitar. Ataquen la llengua catalana, el model d'escola catalana. I han votat sistemàticament sempre en contra dels interessos expressats majoritàriament per aquest Parlament; de fet, ara vostès maniobren per vetar el reconeixement oficial del català a la Unió Europea.

I el sùmmum: critiquen el PSOE tot el dia i el PSC i diuen que volen ser l'alternativa, però a Barcelona van i els hi regalen tots els vots a l'alcalde Collboni perquè mani un socialista. No tenen cap credibilitat. No tenen cap credibilitat ni per als catalans ni tampoc per als barcelonins.

Ho reitero, vostès són una esmena a la totalitat a Catalunya. Ho demostren cada dia –acabo, vicepresidenta. A vostès, senyors del PP, els passa com als socialistes, que defensen més Feijóo i Sánchez que no pas els interessos dels catalans.

Hi votarem en contra, en conseqüència.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula la diputada Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, vicepresidenta. Bé, jo no sé ni per on començar, perquè hem vist aquí una intervenció, un espectacle per fer punts per a Ayuso. Cada cop jo crec que tindran més punts. Va en el bon camí, si vol ser Ayuso. Aquesta moció és que no sé ni per on agafar-la, perquè, com comentava el diputat Rius, és una macedònia. Aquí hi trobem de tot i amb poca coherència.

Vostès diuen defensar els valors europeus. Està clar que són uns valors europeus que no són els nostres; de fet, no ens posarem d'acord en re. Però, quins valors? Avui és el Dia Nacional del... –ai–, la Diada Nacional del País Valencià. Vostès defensen els valors europeus de Mazón al Ventorro? Són aquests, els valors que defensen? O quins són? O són els valors del rei emèrit, que va haver de marxar? Perquè a mi no em queda clar quins són els seus valors.

I també parlaven del Parlament Europeu, però no han fet referència al ridícul de l'eurodiputada Dolors Montserrat a aquella Comissió de Peticions, passejant-se aquí per les escoles, pel català...; el ridícul que va portar al Parlament Europeu instrumentalitzant la presidència d'aquesta comissió.

Després, es queixa de les ambaixades, dels programes de cooperació de Catalunya, però els hi molesta quan és a Catalunya, perquè ja li vam fer el repàs a la Comissió d'Exteriors, però vostè torna aquí i ho torna a fer. Les ambaixades i els programes de cooperació..., quan són d'Andalusia o de Madrid, això està bé perquè són vostès. Catalunya, *mal*, clar, perquè no hi governen vostès. S'ha de tenir una mica de coherència i un ha de venir preparat de casa per veure què pot parlar i què no i què fan els seus a altres indrets.

Després, també, amnistia no, però les fiscals sí, perquè aquestes a vostès els hi agraden més. Clar, és que són el partit més corrupte de tot Europa, condemnat. Clar, «aquesta sí que ens va bé». Una amnistia que, com deia el diputat Rius, ha estat aprovada... (*Remor de veus.*) Silenci, si us plau. És que també hem de tenir una mica d'educació quan parlem aquí al faristol i no fer tant xivarri. Vostès hi feien referència,

no?, però és que és una llei d'amnistia aprovada amb majoria al Congrés dels Diputats i que el Tribunal Constitucional ha avalat. Per tant, l'amnistia és totalment constitucional i validada. Ara el que hem de fer és que els jutges l'apliquin, que és el que han de fer i no estan fent després d'un any i mig.

I, per últim, vostè també feia referència a la flotilla. Miri, a la flotilla el que hi havia era dignitat, hi havia orgull, hi havia un conjunt d'activistes que hi van ficar el seu cos, que es van deixar la pell (*aplaudiments*) per anar a portar ajuda humanitària al poble de Gaza, que està patint un genocidi, un genocidi que vostès no condemnen. I és molt clar: *genocidi*, el que està patint el poble palestí.

I pel que fa..., que vostè es queixava del pagament del retorn d'aquests activistes. Miri, si nosaltres hem de pagar la corona, vostès paguen la tornada dels activistes.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Els demanaria als diputats i diputades que s'abstinguin de fer comentaris mentre els diputats parlen des del faristol i, per tant, que ens respectem els torns. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Bien; muchas gracias, vicepresidenta. Buenos días a todos, señores diputados. Hoy el Partido Popular lleva una moción a este Pleno que lleva por título..., los principios de la Unión Europea, pero basta con haber escuchado la intervención del diputado y pasar un poco la mirada por encima de la moción que hoy nos presenta para ver que exactamente de los valores de la Unión Europea no vamos a hablar. Vamos a hablar de otras cosas también importantes: se habla de la degradación del estado de derecho, de la corrupción que rodea a Sánchez y a su familia, del asalto al poder judicial, de la amnistía..., temas que, por supuesto, a VOX nos preocupan, ¿no?

Y si ustedes, señores del Partido Popular, creen, al igual que creemos nosotros, por ejemplo, que Sánchez es un maníaco sin escrúpulos, que es el cabecilla de la banda del Peugeot y el responsable de haber arreglado los negocios por los cuales su mujer y su hermano están imputados; que Sánchez es el número uno de una organización

criminal llamada «PSOE» (*remor de veus*); que Sánchez ha mentido, que Sánchez ha traicionado (*aplaudiments*), que Sánchez ha prostituido –y, hablando del PSOE, nunca mejor dicho– las instituciones del Estado con tal de mantenerse un poquito más en el poder... Y si creen ustedes, señores del Partido Popular, al igual que creemos nosotros, que, a pesar de todo lo que hemos vivido durante estos años, lo peor de Sánchez todavía está por llegar, la pregunta que les tengo que hacer es: ¿por qué presentan hoy aquí esta moción y no presentan una moción de censura (*alguns aplaudiments*) en el Congreso de los Diputados, que es lo que tenemos que hacer y lo que llevamos tiempo reclamando desde VOX?

Miren, si realmente queremos echar a Sánchez –y creo que ahí nos encontramos todos–, tenemos que entender que no es suficiente con hacer oposición a tiempo parcial; no basta con decir desde una tribuna que se defiende el estado de derecho si luego en los pasillos del Congreso se reparten los cromos del Consejo General del Poder Judicial y de las altas instituciones del Estado. (*Alguns aplaudiments.*) No basta con denunciar las cesiones de Sánchez a los separatistas cuando el Partido Popular lleva haciendo exactamente lo mismo desde 1996 y González Pons se reúne con Junts y dice que con Puigdemont tienen muchas cosas en común. Yo no sé qué cosas tendrán ustedes en común con Puigdemont. No basta con decir desde esta tribuna que el islam es incompatible con Europa, cuando luego en Ceuta prohíben servir cerdo en los menús escolares a todos los niños (*alguns aplaudiments*), abriéndole completamente la puerta al islam de los colegios en Ceuta, donde gobierna el Partido Popular.

Miren, no sé, ustedes sabrán, pero yo creo que de nada sirve echar a Sánchez si lo que viene después es exactamente lo mismo pero con corbata azul. (*Alguns aplaudiments.*) Y es que ha llegado un momento en el que las diferencias entre el Partido Popular y el Partido Socialista son prácticamente inexistentes, y más todavía cuando hablamos de Europa, donde llevan gobernando conjuntamente de manera ininterrumpida durante más de veinte años. Porque es precisamente en Europa donde el bipartidismo ha pactado esa agenda climática que está desmantelando nuestra industria, que está arruinando el campo español. Una agenda que impone, además, restricciones abusivas absurdas, como son las zonas de bajas emisiones, que, ojo, imponen por igual el Partido Socialista en Barcelona, el Partido Popular de Almeida

en Madrid y la CUP de Salellas en Gerona. Es que con las zonas de las bajas emisiones son ustedes completamente iguales que el resto de los partidos.

Populares y socialistas han pactado también en Europa las políticas inmigratorias que están acabando con la seguridad, que están barriendo por completo la identidad de muchos de los barrios europeos. Han convertido las fronteras en un coladero, han llenado nuestras ciudades de delincuencia, de inseguridad, de guetos donde ya no queda ni rastro de Europa, de lo que somos y de lo que fuimos. Han pactado, en definitiva, la demolición orquestada de Europa durante veinte años, populares y socialistas desde Europa.

Y, frente a todo esto, nosotros tenemos claro que no venimos simplemente a cambiar de sillas, a pintar de un color diferente las paredes de la Moncloa. Nosotros hemos venido para ser alternativa a todo. Hemos venido para reconquistarlo todo, para recuperar la soberanía, para proteger nuestras fronteras, para defender nuestra identidad y, por supuesto, para poner primero a los de casa, porque para eso estamos: primero, para los españoles.

Gracias.

La vicepresidenta primera

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari dels Comuns, el diputat Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Mirin, ahir, el seu president, el senyor Alejandro Fernández, va fer com una defensa molt forta i molt decidida de la necessitat de tenir un centredreta liberal europeu. I jo hi estic d'acord. El problema és que en el seu grup parlamentari hi ha una part d'aquest centredreta liberal i hi ha una altra part que sembla de la bancada que tenen just darrere, com és el que vostè ha fet en aquesta moció.

Perquè és que precisament en la intervenció anterior la senyora Sílvia Orriols ha fet exactament el mateix que vostè, que és dir: «Els diners de cooperació, no; per als d'aquí.» Vostè ha fet el mateix, ha dit que no s'han de gastar els diners en política internacional, cosa que, per cert, fan els seus governs allà on són perquè saben i

tenen ple coneixement de que, efectivament, és necessari que hi hagi una política d'acció exterior, i el que plantegen en aquest Parlament és precisament el contrari. I és que és normal que el senyor Tarradas es posi una mica nerviós i el que faci sigui venir aquí a dir i a remarcar que no, que VOX i el PP són diferents, i que totes les coincidències..., entre el Partit Popular i VOX.

I, mirin, jo els hi dic que sí, que efectivament, que cal un centredreta liberal i que ara mateix el camí que estan desenvolupant algunes parts del seu grup parlamentari –i estic convençut de que també tenen diferències internes– no és l'adequat. Llavors, jo els convido a reflexionar. I realment, sí, és necessari aquest centredreta liberal del que parlava el seu president ahir, i avui el que fan vostès és anar pel camí contrari. Així que ens tindran davant, perquè, sí, efectivament, cal defensar de manera clara la ciutadania, els drets humans i el dret internacional dels drets humans.

Mirin, vostès parlen a la seva moció dels valors de la Unió Europea. A mi m'agrada més parlar de drets. M'agrada parlar dels valors, però els valors també són interpretables. Perquè cada cop més sou més els grups parlamentaris, les persones que penseu que hi ha uns valors occidentals i que les persones que representen altres, diguem-ne, religions que la catòlica o la cristiana, els que tenen una altra manera de pensament, ja no representen aquests valors. Jo crec que hem de posar-nos en un altre costat.

I és que, mirin, vostès el que plantegen és una defensa a ultrança de l'Estat d'Israel. L'Estat d'Israel està perpetrant un genocidi, un genocidi que està prohibit per la convenció per a la prevenció i sanció del crim de genocidi de l'ONU de 1948, que defineix..., i obliga els estats a prevenir-ho i castigar-ho, incloent-hi actes com la matança de membres d'un grup, el mal físic o mental sever i la imposició de condicions de vida destinades a la seva destrucció física total o parcial.

I, senyora Orriols, quan es parla de genocidi –que potser està bé que es miri els convenis internacionals–, no es parla només de grups ètnics, que també; també de grups nacionals, religiosos... I és el que tant Nacions Unides com Amnistia Internacional –i, de fet, el Tribunal Penal Internacional està en el camí– plantegen. I per això parlen que l'Estat d'Israel està cometent i perpetrant un genocidi a la Franja

de Gaza. per la seva identitat nacional i, efectivament, també cultural. Llavors, crec que estaria molt bé que anéssim amb compte.

I, mirin, parlem de valors europeus. Saben què és el que representa realment els valors europeus? Són aquesta gent que s'han jugat la seva integritat física anant a una flotilla i a una segona flotilla per tal de denunciar i visibilitzar que hi ha gent com vostès que estan impedit que la Unió Europea actuï de manera clara per acabar amb aquest genocidi. Perquè l'únic que aturarà aquest genocidi serà que de manera clara i decidida hi hagin sancions, com s'ha fet amb Rússia, però això a vostès no els hi agrada.

I és que, a més, els hi diré una cosa: és que ja no és només una qüestió de que els hi agradi ridiculitzar lo que ha fet la gent a la flotilla, que és una acció de desobediència civil que, sí, passarà també als llibres d'història, perquè el que ha permès és unes mobilitzacions massives que també estan canviant l'opinió pública. I, sí, també, efectivament, estem en unes condicions en les que se comença a parlar d'un possible alto el foc, i això també està sent propiciat per aquest qüestionament total de l'Estat d'Israel que s'està produint, i això també –també– ho ha generat la flotilla.

I, mirin, si no hi volen estar, vostès, i volen insultar i volen riure's de grups parlamentaris, d'activistes i d'altres... I els periodistes? I els periodistes? Vostè ha llegit el relat de Carlos de Barrón, periodista d'*El País*, de com els van tractar més enllà..., quan sabien que era periodista? És que la defensa de l'estat de dret, de la democràcia, avui en dia és la defensa de que cal aturar aquest genocidi i que cal acabar amb aquesta absoluta bogeria que està fent l'Estat d'Israel.

Hi votarem, com no pot ser d'una altra manera, completament en contra.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Insisteixo que els demanaria que s'abstinguin de fer comentaris en veu alta mentre l'orador és al faristol per respecte a totes les opinions, que han de poder ser representades aquí al Parlament de Catalunya. Té la paraula ara, per part del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, la diputada Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Jo entenc que els diputats del PP segurament al seu partit no fan les classes sobre valors europeus, perquè resulta que els fundadors del seu partit, quan s'estaven forjant aquests valors europeus, estaven encara formant part d'un règim colpista com era el de Franco, sobretot, per exemple, Fraga Iribarne. Llavors, és fàcil (*veus de fons*) –això és un fet– que no tinguin aquestes classes donades. Lo que passa és que jo sí que demanaria que al Parlament vinguem amb els deures fets, a aquestes alçades.

De fet, és curiós, perquè ahir el seu portaveu, durant el debat de política general, no només parlava d'aquest centredreta, sinó que també parlava dels pares fundadors d'Europa. Pel que sigui, se'ls hi va oblidar mencionar els del vostre partit, suposo que per aquesta mateixa raó que estem dient, i és que estaven massa ocupats formant part d'una cosa que és molt contrària a aquests valors europeus. Perquè els valors europeus, que es materialitzen en els estats de benestar, es van crear a Europa després del triomf de l'antifeixisme el 1945. A vosaltres us agafava una mica lluny, i vam haver d'esperar, aquí, a que arribessin aquests valors europeus a que el colpista morís al llit.

Aquests valors europeus que volen treure a passejar són els valors de la llibertat, de la democràcia i de la igualtat, però, com dic, es concreten i materialitzen en els sistemes de benestar. De fet, ho diu l'historiador Julio Martínez-Cava i ho exemplifica perfectament quan diu: «Si els perills i els patiments del conflicte havien sigut compartits, els recursos materials també havien de ser-ho. Les classes treballadores europees van dir “mai més” a la desocupació, a la misèria, a les crisis econòmiques, al feixisme i a les guerres que havien definit aquell segle.»

I dels valors europeus naixien coses com l'NHS, el sistema de salut referencial, en el que es deia que si bé hem sigut els somniadors, si bé hem sigut els «sofridors», ara seríem els constructors. El dret a la salut i, per tant, la salut pública de qualitat és un valor europeu molt menys abstracte que la seva sacrosanta unitat territorial. I aquest, pel que sigui, no els importa tant, perquè ho veig en l'Ayuso, que després de la gestió del covid no traslladen els malalts de les residències als hospitals dient que «se iban a morir igual», però ho veiem en els cribratges de les mamografies a Andalusia, amb dones que, cinc mesos després de les proves, han rebut ara un positiu.

Llavors, no em vinguin aquí a parlar de valors, perquè s'ha de tenir la cara de ciment armat, s'ha de tenir la cara que no se'ls hi cau, però, *vamos*, ni a palades, quan tenen un president al País Valencià amb les mans tacades de sang i de fang dels treballadors. De quins valors estan parlant vostès? (*Alguns aplaudiments.*) De quins valors? No se'ls hi cau la cara de vergonya de parlar de corrupció? De qui? De quin partit estem parlant de corrupció en aquest Parlament? Per l'amor de Déu, si jo puc jugar al Pasapalabra amb els vostres casos de corrupció. Amb la a, Andratx, Arena o Axia; amb la be, Bárcenas, per exemple; amb la ce, a mi m'agrada especialment el de Campeón. I així fins a zeta, Zahorras, Zamora o Zebra. És una vergonya que puguin venir aquí a mentir com menteixen.

I no em parlin d'amnistia, perquè resulta que l'amnistia que es decideix en parlaments i de forma democràtica els sembla malament, però l'amnistia de Montoro, fiscal, què tal? Aquella amnistia no els hi molesta. I suposo que tampoc deuen estar en contra dels 155 policies amnistiats.

Aquí el que passa és que en darrera instància tenim un problema, i és que el PP es presenta a les eleccions però el partit judicial no es presenta a les eleccions, i que cada vegada més hi ha determinades forces que vostès venen aquí a representar que no es presenten a les eleccions i que decideixen cada dia a la política. Per això no importa que s'aprovi una amnistia i, al final, ni tan sols es pugui aplicar.

I a vosaltres..., potser no ho enteneu, i és una pena que no ho hagin entès altres partits democràtics tampoc. Però quan veníem aquí a defensar la independència, quan veníem aquí..., el dret dels pobles a escollir lliurement el seu futur, sigui Palestina o sigui Catalunya, sigui el País Valencià o sigui qualsevol territori, també estem dient que aquí faltava democràcia. També estem dient que avui està passant també a l'Estat espanyol. I és que hi ha determinades forces, com el partit judicial de les togues, que pot decidir més que els ciutadans que estan votant. I, per tant, això era un problema. El nostre era un projecte democratitzador. El nostre era un projecte de llibertat. I és una vergonya que avui aquí no hi pugui ser Carles Puigdemont, que tant els hi agrada mencionar —és una falta de democràcia brutal—, i que, en canvi, hi puguin ser vostès.

I, per cert, VOX que no em vingui a parlar de seguretat, que no em vingui a parlar de seguretat quan tenen el partit farcit de delinqüents. Perquè, si vol, parlem del líder que tenien a Lleida, José Antonio Cambray, catorze anys de condemna per abusos sexuals a persones amb discapacitat. Si no, si volen, podem parlar de Manuel López Figueras, VOX de Cuenca, condemnat per esclavisme; resulta que no els hi sembla tan malament que hi hagi immigrants aquí quan els poden esclavitzar. I, si no, podem parlar d'Arturo López Escamilla, de VOX d'Almeria, sí?; agressió sexual a una menor. Tot això són gent que ha sigut condemnada.

No vinguin aquí a parlar de la seguretat. No vinguin aquí en nom de les dones, quan el problema que tenim en aquest país les dones és precisament la gent com vostès, que amb corbata i també amb «traje» venen aquí i es pensen que són els amos dels nostres cossos i de les nostres vides. *(Alguns aplaudiments.)*

I, per cert, sí, tot l'orgull, tot l'orgull de totes les polítiques que es fan en defensa del dret a que els treballadors puguem respirar bé, en defensa de que tinguem una casa i en defensa de la nostra salut. Perquè si depenem de vostès ja sabem el que passa, el que passa a Madrid, el que passa al País Valencià i el que passa també a Almeria.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Vostès saben que l'ànima de Catalunya radica en la seva llengua. Intueixen que debilitant la llengua tombaran la nació. D'ençà que existeixen que malden per convertir el català en anècdota folklòrica, s'acarnissen contra allò que ens fa singulars, contra allò que ens fa mereixedors d'un estat propi. «Tontos» no ho són.

Es mostren contraris a l'amnistia i als indults. Guaiti, com nosaltres. Desindultin immediatament tots els policies nacionals i guàrdies civils que van estovar el poble català el Primer d'Octubre i que es van beneficiar d'aquesta claudicació del processisme. *(Alguns aplaudiments.)* O aquests indults sí que els hi agraden i convenen?

Diuen que cal garantir la integritat territorial d'Espanya. Com? Obligant catalans, bascos i gallecs a viure sota la bota militar de Castella? Arrecerats sota la legalitat espanyola i europea, ens demanen que ens mantinguem sotmesos, resignats i obedients. Obliden que abans que les tropes d'en Felip V esfondressin els nostres baluards els catalans també teníem una legalitat pròpia. Les legalitats es fan i es desfan, no són obra divina; ves que algun dia no deroguin la seva.

Obliden que la sobirania rau en el poble. És quelcom que també van oblidar els setanta-dos diputats que el 2017 havien d'aplicar el resultat d'un referèndum vinculant. En aquest Parlament hi ha més desmemoriats que cadires.

Els fan nosa les delegacions exteriors, perquè saben que quan Catalunya té veu desacredita i desemmascara Espanya. Els fa nosa fins i tot la nostra senyera nacional, pretenen fer-li ombra amb altres banderes. L'objectiu sempre és el de menysprear, el de menystenir. Cerquen humiliar i sotmetre Catalunya perquè la seva visió supremacista els impedeix admetre que tenim drets i que volem i podem exercir-los.

Els trens d'alta velocitat buits i els aeroports fantasma que hi ha a Espanya són la prova irrefutable que els pot més la ràbia contra Catalunya que el seny i la coherència. Aquesta cambra no és un apèndix de les Corts espanyoles; és la màxima institució d'un país, d'un país que mil anys després de néixer encara enraona en català i empunya amb orgull la senyera. Això no ho ha pogut canviar ningú, ni amb tancs ni amb decrets. No es facin pagues de canviar-ho ara vostès amb mocions infumables.

Visca el català i visca Catalunya!

La vicepresidenta

I ara és el torn, per tancar aquest torn d'intervencions, del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar. I té la paraula el diputat Alberto Bondesio Martínez.

Alberto Bondesio Martínez

Gràcies, vicepresidenta. Secretari general del Departament d'Unió Europea i Acció Exterior, diputades i diputats... Mirin, barrejar de forma vergonyosa i retorçada articles dels tractats de la Unió Europea amb argumentaris de partit no sol ser una bona idea. Ja sabem que el PP de Catalunya són alumnes avantatjats de l'ayusisme il·lustrat, però, si us plau, una miqueta més de pudor.

Mirin, encara els hi falten unes quantes classes més per arribar a l'excel·lència trumpista d'Isabel Díaz Ayuso, però, bé, l'insult i la desqualificació vostès i els de VOX els porten molt bé. A falta d'arguments, «me gusta la fruta» i ens quedem tan amples. (*Alguns aplaudiments.*) Però no pateixin, progressen adequadament. I avui, quan algú li digui a l'Ayuso que aquests xiquets del Parlament de Catalunya van forts, doncs, li diran: «Molt bé. Ja sabem que aquestes mocions el que busquen és donar-los més punts a Madrid.» Però, mirin, si vostès realment consideren que són un partit europeista, una miqueta més de respecte pels valors de la Unió Europea.

Senyors del PP, vostès han de decidir quin camí agafen a Catalunya i a Europa, perquè, saben què són realment els valors europeus? Doncs mirin, són valors europeus votar a favor de declaracions que demanen aturar el genocidi a Gaza, són valors europeus demanar i donar suport a l'alliberament dels membres de la flotilla que han anat fins a Gaza i són valors europeus no frivoltzar amb la mort de 65.000 persones assassinades en un genocidi a Gaza. És que no tenen ni cor ni escrúpols ni vergonya. Ni respecte pels valors europeus.

Avui vostès ens porten aquesta nova moció, molt mal maquillada amb suposats valors europeus, per amagar les seves vergonyes i per mimetitzar-se amb els que tenen al darrere, amb l'extrema dreta. Vostès cada dia estan més a prop del monstre de l'extrema dreta, aquí al Parlament de Catalunya i al Parlament Europeu. I la ciutadania ho sap, perquè... Sí, la ciutadania també sap que va ser el PP qui va bloquejar durant cinc anys, fins a l'any 2024, la renovació del Consell General del Poder Judicial, no respectant la separació de poders. (*Remor de veus.*) Sí, sí. La ciutadania, sap què sap, també? Que el PP en aquest Parlament vota en contra de condemnar els atacs contra la comunitat LGTBI a Hongria, i la ciutadania també sap que el PP bloqueja l'oficialitat del català a Europa.

Mirin, jo no entraré en la política del fang que vostès ens porten aquí de nou. No parlaré ni de malversació d'àtics multimilionaris ni del que es parla en una conversa amb narcotraficants ni de les amnisties fiscals que tant els hi agraden. No entraré al seu joc, perquè la ciutadania sap què és el que fan i els han posat allà on estan, a l'oposició. A l'oposició, mentre el monstre de l'extrema dreta se'ls menja pels peus.

Saben quina és la major amenaça a l'estat de dret i els valors europeus? Que PP i VOX avui dia encara no hagin reconegut ni la legitimitat de les eleccions generals del 2023 ni la majoria parlamentària que dona suport al Govern d'Espanya. Això és el que a vostès els rebenta. Si vostès demanen separació de poders, facin..., respectin el Tribunal Constitucional, reconeixin que l'amnistia ha estat declarada llei constitucional pel mateix tribunal.

I deixin, si us plau, d'incendiar la convivència a Catalunya, a Espanya i a Europa. Deixin, si us plau, de ser la crossa de l'extrema dreta. Tornin a l'europeisme, abracin Merkel i no Orbán, abracin Von der Leyen i no Abascal. Tornin a l'europeisme, perquè l'abraçada de VOX que els hi està fent és l'abraçada de l'os i l'extrema dreta se'ls segueix menjant. Els importen Europa i els seus valors? Tornin a abraçar l'europeisme que construeix i deixin d'abraçar aquells que volen destruir Europa.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt número 9 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament i el respecte de les competències exclusives sobre la dependència

302-00145/15

I el sisè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament i el respecte de les competències exclusives sobre la dependència, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per exposar-la, té la paraula la diputada Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, diputats, diputades. La consellera ens ha comunicat que per motius d'agenda no pot seguir aquí a l'hemicicle aquest debat, així que no ens acompanyarà.

Dit això, al darrer Ple, tot i que ja queda lluny, a la meua interpel·lació vaig expressar la nostra preocupació per la flagrant violació de competències en diferents iniciatives legislatives aprovades per l'Estat espanyol, i molt especialment la reforma de la llei de dependència i la discapacitat aprovada pel Consell de Ministres abans de l'estiu.

Des d'Esquerra no volem renunciar a la defensa dels drets socials conquerits i competències d'aquest Parlament, i menys, o sobretot, de la Generalitat, de la mateixa manera que tampoc deixarem de denunciar l'infrafinançament de la llei de dependència fins que no es resolgui aquest greuge que afecta milers de catalans i catalanes. Com he dit, Esquerra Republicana ho hem denunciat sempre. Ho van fer l'exconsellera Bassa, el conseller El Homrani i l'exconseller Campuzano, i veiem que tampoc arriba la solució.

De fet, la mateixa llei de dependència fixa, o fixava, que anualment les aportacions de les comunitats seria almenys igual que la de l'Estat i que el finançament del sistema seria suficient per poder garantir el compliment de les obligacions de les diferents administracions competents. Però, si tenim en compte només el finançament públic, actualment l'aportació de l'Estat és només el vint per cent, davant del vuitanta per cent que aporta la Generalitat, situació al nostre entendre insòlita, inacceptable i injusta i que ens fa constatar que l'infrafinançament ja ha esdevingut crònic i insostenible.

Sovint parlem de dades i xifres, llistes i estadístiques, quan ens referim a la gestió de la dependència al nostre país. Però crec que seria important tenir clar que quan parlem de la dependència no només parlem d'expedients: parlem de persones grans que tenen tot el dret del món a voler envellir a casa seva, parlem de persones amb algun tipus de discapacitat que poden necessitar algun suport per a les activitats de la vida diària, parlem de tantes famílies i tantes cuidadores que aguanten massa soles i en silenci en aquesta càrrega, i especialment les dones.

I per aquest motiu des d'Esquerra Republicana hem presentat aquesta moció, de la qual desgranaré els punts.

En primer lloc, el que volem és que el Parlament manifesti el seu compromís amb la defensa de les persones en situació de dependència desplegant un sistema d'atenció de qualitat i adaptat a la realitat de Catalunya, sense deixar de denunciar l'infrafinançament, que ha esdevingut estructural, del sistema de dependència per part

de l'Administració general de l'Estat, així com l'incompliment reiterat del compromís del finançament del cinquanta per cent del cost del sistema. De la mateixa manera que exigim, en el marc del Consell Territorial de Serveis Socials i els òrgans de cooperació corresponents, el ple respecte i la garantia de les competències del Govern de Catalunya en matèria de serveis socials i dependència, tot allò que, evidentment, ha establert l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Per altra banda, reclamem que el Govern de l'Estat espanyol..., l'establiment d'un model de finançament de dependència basat en el cost real dels serveis, que superi el criteri de capacitació mínima i que garanteixi un sistema estable i suficient. Un model que ha de respectar plenament també l'Estatut d'autonomia.

I, com hem dit i hem anunciat en reiterades ocasions en aquesta cambra, l'aprovació de les lleis estatals..., sense acompanyament econòmic i sense respectar les competències dictaminades en l'Estatut d'autonomia de Catalunya. I per aquest motiu en el punt quart d'aquesta moció volem que es garanteixi que qualsevol reforma legislativa estatal en matèria de dependència i discapacitat respecti plenament l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

I, per últim, dir que la passada legislatura es van iniciar uns treballs que, al nostre entendre, són importants, de planificació territorial dels serveis especialitzats en atenció residencial i diürna, i, de fet, juntament amb el Departament de Territori, es va treballar una planificació de futures places necessàries i que tenia la motivació d'endregar la xarxa dels serveis en un model basat en la col·laboració amb la iniciativa social i privada i que prioritzava projectes sense ànim de lucre (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) amb limitació de beneficis. I per aquest motiu en el darrer punt –i acabo, vicepresidenta– demanem que en el termini d'un mes es pugui presentar aquest estudi a la Comissió de Drets Socials, perquè entenem que ja hi han resultats i que necessitem conèixer tots plegats quin és l'estat dels recursos residencials al nostre país.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Ara té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada i secretària quarta, Judit Alcalá i González.

Judit Alcalá González

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bon dia, diputats, diputades. Permeteu-me que comenci agraint a la diputada Najat Driouech la seva presentació d'aquesta moció sobre la llei de la dependència, donat que és un tema que ens ocupa i ens preocupa també, així com el to i el tracte rebut a l'hora de negociar les esmenes.

Des del Grup Socialistes i Units per Avançar volem reiterar, com ja li he manifestat també a la diputada Najat, el nostre compromís, ho sap, amb les persones en situació de dependència i amb el desplegament d'un sistema d'atenció digne, de qualitat i també adaptat a les necessitats del nostre país i també de les persones. I sabem que és un repte molt gran i que calen més recursos i més planificació.

I, en aquesta línia, aquest dimarts, en aquesta mateixa cambra, el molt honorable senyor Salvador Illa, president de la Generalitat, ja va anunciar la simplificació de deu tràmits administratius, i entre ells hi havia el de la dependència i discapacitat –aquesta reforma permetrà també reduir els temps de resolució, que cada resolució porta un nom i un cognom–, així com l'anunci també de construcció de vuit noves residències públiques –durant anys no s'havien construït i aquesta és una aposta molt clara del Govern.

En la mateixa línia, la consellera Martínez Bravo també va presentar un pla de 2,3 milions d'euros per avançar en tres direccions molt clares per millorar tota la vida de la gent dependent, que la primera és la digitalització, la simplificació i també el reforç d'equips professionals. En digitalització tindrem nous formularis *online*, un simulador de grau de dependència, també, i una calculadora única de costos i copagaments i una càrrega automàtica d'acords PIA. Per tant, menys tràmits, menys errors, també, i més rapidesa. En els equips, doncs, millora de condicions laborals, que és important en aquest sector, nous perfils professionals i un triatge previ que permeti també, en alguns casos, una valoració sense visitar –també creiem que és un pas bastant important. I en la simplificació..., també és un procés, serà un procés molt més àgil, molt més accessible; menys burocràcia i posar les persones en el centre.

El Govern també fa un pas històric, creiem, en la integració de la salut i els serveis socials amb el nou model –un tràmit que fins ara podia durar un any i mig es resoldrà només en dos mesos–; la prova pilot, que comença aquest mes de novembre; els centres de salut integrals de Castelldefels i Vic en seran una mostra, és el primer pas d'una transformació que dona la dignitat a la gent gran i també a les persones dependents i a les seves famílies. I aquesta transformació és ambiciosa, creiem, és gradual, és cert, i respon a una urgència, i la urgència és reduir, continuem dient, el temps de les llistes d'espera, que és important, i garantir una atenció justa i molt més humana, que també es tracta d'això.

I, en aquest sentit, valorem, doncs, que Esquerra hagi acceptat esmenes que permetin reforçar les competències de Catalunya en serveis socials i dependència, i reclamen a l'Estat un model de finançament més just i adaptat al cost real dels serveis. És una demanda històrica, és cert, que compartim, i la consellera Martínez Bravo ja ha estat treballant en aquest sentit, i també el Govern. I també reconeixem els avenços –també creiem que és important– del Govern d'Espanya en la reforma de la llei de la dependència i de la llei general de drets de les persones amb discapacitat, que inclou mesures importants, una d'elles l'eliminació d'incompatibilitats, que, per cert, aquesta incompatibilitat va ser aprovada pel PP en el seu dia, i, per tant, això es reverteix ara.

I també volem ser clars. En alguns punts ens abstindrem perquè, tot i compartir la necessitat d'incrementar l'aportació estatal, no podem aprovar textos que exigeixen increments immediats perquè sabem que no són realistes. I és lo que li vaig dir a la diputada, la paraula «immediata», doncs, no la podem acceptar en un marc de negociació. Defensem un model estable amb increments progressius calendaritzats –creiem que és important– i que donin seguretat al sistema, com li vam comentar a la diputada. Els tempos creiem que han de ser realistes perquè també el departament els pugui complir i no fer brindis al sol.

En canvi, també hem votat a favor d'esmenes que corresponen a altres principis que compartim plenament, que és..., reconèixer el diferencial de costos i apostar per serveis professionals de qualitat, assegurar que qualsevol reforma estatal respecti

l'Estatut i tingui també memòria econòmica, i establir un sistema d'avaluació amb indicadors públics i transparents.

En definitiva, donem suport a allò que enforteix (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo, presidenta– el sistema de la dependència i ens abstenim a punts que no ofereixen prou garanties i que situen el debat fora del context jurídic i competencial.

Per tant, el nostre objectiu és clar: un sistema més sòlid, millor finançament i més qualitat per a les persones. Per tant, continuarem treballant per aquest sistema de dependència, que sigui més àgil, més just també i més digne per a tots i totes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Ennatu Domingo i Soler.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, president. Bon dia, diputats i diputades. Catalunya necessita un model d'atenció a la dependència que posi les persones al centre, i això vol dir que les persones en situació de dependència o discapacitat puguin accedir als serveis que necessiten i, sempre que sigui possible, ser ateses a casa seva.

Avui aquest model és inviable. L'Administració és massa lenta i els recursos que s'hi destinen no són suficients. I no hem oblidat que el 2024 van morir nou mil persones esperant la valoració del grau de la dependència. I les mesures per escurçar la llista d'espera i el temps de valoració no funcionen: encara hi ha seixanta mil persones que encara estan esperant la valoració del seu grau de discapacitat i dependència; de les que tenen el dret reconegut, encara hi ha 78.000 persones que no tenen prestacions ni serveis. També, a més a més, hi ha..., el finançament..., les ajudes econòmiques –perdoneu– que es donen a les persones en situació de dependència i a les seves cuidadores són insuficients per poder viure amb dignitat a Catalunya.

Per tant, aquestes dades evidencien que necessitem un canvi real, i per això agraïm a la diputada d'Esquerra Republicana Najat Driouech la presentació d'aquesta moció

sobre el finançament i el respecte de les competències exclusives de Catalunya en matèria de la dependència.

Aquesta moció evidencia la relació viciada entre l'Estat espanyol i la Generalitat de Catalunya. I, com diu, la memòria econòmica del projecte de la llei de dependència del 2006 estableix que l'Estat espanyol ha de finançar el cinquanta per cent del cost del sistema d'atenció a la dependència, però durant els darrers vint anys l'Estat ha incomplert sistemàticament aquest compromís de cofinançament i any rere any la Generalitat de Catalunya assumeix entre el seixanta i el vuitanta per cent del cost de la llei de dependència.

El preu que hem de pagar els catalans per aquest incompliment és molt alt. I per això des de Junts diem «prou» a aquesta presa de pèl i exigim que l'Estat compleixi la llei. Demanem que immediatament l'Estat incrementi la seva aportació fins a assolir el cinquanta per cent del cost de la llei de dependència. Però volem anar més lluny, volem que la Generalitat gestioni tots els recursos necessaris per poder finançar i tenir un finançament sostenible del sistema d'atenció a la dependència.

Diputada Najat, però perquè aquesta moció no es quedi en una simple declaració d'intencions, demani al seu partit que posi els interessos del país per davant dels interessos del partit al Congrés.

I a la diputada del PSC m'agradaria dir-li que les seves esmenes per igualar el text demostren que no hi ha cap compromís per part seva de plantar-se davant de Madrid. De fet, li sembla que no aprovaran punts que demanen un pagament d'aquest deute històric que té l'Estat en l'àmbit de la dependència, i, per tant..., són vint anys d'incompliment.

I, en aquest sentit, abans d'acabar, a mi m'agradaria donar el posicionament del partit en els darrers anuncis que s'han fet en l'àmbit de la dependència. El passat juliol, el Consell de Ministres del Govern espanyol va aprovar la reforma de les lleis de dependència i discapacitat estatals justament per agilitzar les llistes d'espera i també facilitar l'accés a més serveis per a les persones en situació de dependència. Però aquestes mesures es quedaran en paper mullat, perquè no respecten plenament les competències de Catalunya en aquest àmbit ni reflecteixen l'alt cost de la vida a Catalunya. I fa dos dies el president va fer molts anuncis, i un dels anuncis és

justament en l'àmbit de les llistes d'espera, però és que nosaltres demanem que no es jugui amb les expectatives de la gent, perquè la gent està cremada en aquest tema. I, per tant, volem solucions concretes i nosaltres hi serem per donar suport a solucions.

Tanmateix, agraïm que s'hagin acceptat tres de les quatre esmenes que hem entrat, on també hem reiterat la necessitat d'un sistema d'avaluació i millora contínua dels serveis socials i de dependència amb indicadors públics i accessibles.

I, per tant, malgrat les contradiccions d'Esquerra Republicana i aquest pessimisme del PSC, nosaltres donarem suport a la moció.

Moltes gràcies.

El president

I tot seguit, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montserrat Berenguer i Messeguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Bon dia. Gràcies, president. Diputats, diputades, treballadors... Pensava que avui no arribava. Havia d'agafar un tren a les set i..., una hora i mitja de retard; centenars de persones que no han pogut anar a treballar, a les visites mèdiques... I això no és un fet aïllat, no és un fet puntual. Així que, al debat de política general, mentre n'hi hagi molts que van en cotxe oficial, tant se val, oi?

Bé, anem en matèria. Moció de dependència. Fa massa temps que ens estem esgargamellant als quatre vents per milers i milers de catalans, de gent gran i dependent, que moren a l'espera de rebre un ajut, un reconeixement de grau de discapacitat, de dependència. És d'absoluta vergonya, no es pot dir d'altra manera, i ja s'ha convertit en un tema força recurrent en aquest Parlament. Tenim aquí que cada dia moren trenta-quatre persones esperant l'ajuda de la dependència. (*L'oradora mostra un full a la cambra.*) *El Periódico* ens ho deia d'una forma també força comprensible i entenedora, que significa que cada hora –cada hora– mor a Catalunya una persona.

Esquerra Republicana ens presenta aquesta moció, en la qual un dels punts és l'exigència al Govern d'Espanya que compleixi amb el cinquanta per cent. Aquest és

un dels punts que també el Partit Popular vam recollir en la nostra moció, aprovada, ho deuen recordar, el febrer d'enguany. I els hi llegeixo literalment. Dèiem: «exigir al Govern d'Espanya un finançament adequat del sistema d'atenció a la dependència, garantint aquesta aportació efectiva del cinquanta, actualitzant-la també anualment per garantir, com a mínim, els corresponents increments de les prestacions indexats a l'evolució de l'IPC i els increments salarials» –aspecte força important també– «per als treballadors i treballadores».

En conseqüència, també diem que volem un millor finançament. Com deuen entendre, no té re a veure amb el «cupo» separatista o el mantra del finançament singular. I el cert és que no s'hi han esmerçat massa, a buscar un qualificatiu com és «singular». De fet, de «singular» el diccionari de la llengua catalana diu «en mans d'uns pocs», així que preferim optar per «pluralitat».

Pluralitat d'idees que afavoreix el diàleg, pluralitat com a qualitat essencial en una democràcia, pluralitat com a sinònim d'«abundància». Per què? Perquè els diners, prestacions i serveis, a la butxaca de tots els ciutadans, per a qui hi té dret i per a qui ho necessita, no morir a l'espera de, no en mans d'administracions sota sospita, d'entitats amigues subvencionades o «xiringuitos» dels seus. Ja sabem que en l'àmbit social de la infància hi ha grans professionals, no de balls de saló, sinó del ball egipci: per aquí i per aquí. *(L'oradora fa el gest de parar la mà, amb una mà davant del cos i una altra darrere.)*

Parlar del sistema de dependència no és re nou, ve de lluny. Per tant, és de justícia que el Govern d'Espanya ha de complir amb aquest cinquanta per cent. Però, amics d'Esquerra Republicana, de veritat, van amb un lliri a la mà, si és que es creuen encara el senyor Sánchez, les seves paraules, quan mai van acompanyades dels fets. El mateix els hi dic als senyors de Junts.

Entre les esmenes que hem presentat, que han estat set, tres han estat aprovades. Agraïm la bona entesa i predisposició i presentar aquesta moció per la diputada Najat. Entre les esmenes que hem presentat..., una que hi posem en evidència que aquesta llei és una llei..., que el finançament estatal tampoc està tenint en compte el diferencial de costos de les prestacions. Significa que sobrefinancen les prestacions econòmiques; en canvi, s'estan infrafinançant serveis professionals, els quals sí que

poden garantir una major qualitat, i així ens ho traslladen tant usuaris com el sector, com professionals o, fins i tot, organitzacions sindicals. Per tant, les llistes d'espera són un problema crònic, transversal a Catalunya, perquè Catalunya lidera el rànquing en llistes d'espera.

Hem afegit aquest nou punt també davant de l'avantprojecte de llei que ens ha presentat el Govern central, que, per variar, sense massa memòria econòmica, s'ha fet a les espatlles de les comunitats autònomes, i des del sector ja saben vostès que tenen crítiques. Com no pot ser d'altra manera, volen lligar gossos amb llonganisses –bé, pels socialistes serien xistorres. En tot cas, es tracta..., i volen generar falses expectatives. Implementar noves prestacions amb promeses falses, amb criteris purament electorals, pot conduir novament el sistema al col·lapse. D'això se'n diu «manipular» i «enganyar» la ciutadania, i des del Partit Popular ja els hi dic que no ho permetrem.

Gràcies.

El president

A continuació, els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes poden fixar llur posició. I, en primer terme, per fer-ho, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. Esquerra Republicana solicita financiación y respeto a las competencias exclusivas en materia de dependencia. Esquerra Republicana de Catalunya, que en solo tres años y medio gobernando permitió que más de 35.000 personas dependientes murieran sin una mísera ayuda, porque el dinero del Departamento de Derechos Sociales iba a parar a los bolsillos de empresarios afines de Esquerra Republicana, como Ricard Calvo, que son los gerentes de empresas como Resilis o como FASI o como Mercè Fontanilles, con las que se forran haciendo negocio con MENAs y exMENAs.

Esquerra Republicana pide financiación para la dependencia cuando ha abandonado a miles y miles de catalanes dependientes sin un solo céntimo mientras pagaba, por cada menor extranjero no acompañado, más de 4.300 euros al mes solo de

manutención. Esquerra Republicana pide que se respeten sus competencias exclusivas en esta materia cuando tenía una lista de espera de más de ochenta mil catalanes dependientes esperando una ayuda y un tiempo de espera de más de un año. ¿Cuánto espera un MENA a que el Departamento de Derechos Sociales lo mantenga con el dinero de todos los catalanes? Nada, el mismo día que cruza la frontera tras dar una patada en la puerta ustedes ya le ofrecen alojamiento y manutención.

Por si esto no fuese suficiente para salir a la calle e indignarse, resulta que dice el último informe de la Sindicatura de Cuentas que entre el 2016 y el 2024, incluido, se han pagado más de 167 millones de euros en prestaciones a personas que no les correspondían, razón por la que la consejería de la señora Martínez Bravo está siendo investigada por la fiscalía. ¿Dónde están esos 167 millones de euros, señores de Esquerra Republicana y señores socialistas?

Porque resulta que, entre ellos, casi 5 millones de euros son prestaciones pagados a exMENAs que no tocaba que las recibiesen. Es decir, de los 3.559 exMENAs que estamos manteniendo los catalanes, 1.034 recibieron cantidades superiores a las que les tocaban, y ciento trece recibían una prestación sin siquiera vivir en Cataluña. Y lo peor es que la consejera de Derechos Sociales, Mónica Martínez Bravo, que como buena socialista es muy generosa con el dinero de los demás, anunció hace unas semanas que no intentaría recuperarlos, no exigiría que los devolviesen, que los iba a condonar a los exMENAs.

Señores de Esquerra Republicana, ustedes cogobernaron con el Partido Socialistas la pasada legislatura. Esta gobierna el Partido Socialistas con ustedes de socios, y entre todos no son capaces de gestionar ni un quiosco de barrio. No solo no deberían respetar ni media competencia de la Generalitat de Catalunya, es que se les deberían quitar todas, absolutamente todas, especialmente las que tienen que ver con las personas vulnerables, como derechos sociales y sanidad.

A ustedes ni les preocupan ni les ocupan las personas dependientes. A ustedes lo único que les importa es avanzar en su agenda separatista para que nadie pueda fiscalizar todos estos chanchullos, irregularidades, puros o como quieran llamarlo. Y han encontrado el socio perfecto, a los socialistas. Así que no han dudado en

sacrificarnos a todos los catalanes y a todos los españoles haciendo presidente al señor Sánchez en la Moncloa y a Illa aquí. No han dudado en dejarnos en manos del Gobierno más corrupto de la historia de España y no han dudado en hacer presidente de la Generalitat de Catalunya al exministro socialista de las compras más que turbias de mascarillas que formaba parte del ejecutivo de las chistorras, los soles, las lechugas, las bolsas de dinero entrando y saliendo de Ferraz, los prostíbulos y la cocaína. *(Alguns aplaudiments.)*

Y ahora, señores de Esquerra Republicana, con todo esto salgan a la calle, de la mano de los socialistas, y les dicen a las personas que esperan una ayuda para la dependencia que han solicitado en el Parlamento de Cataluña ser ustedes los responsables de su futuro junto con los socialistas.

Muchas gracias.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Bon dia, diputades, diputats. Per un moment he pensat que m'havia equivocat de punt de l'ordre del dia i que estàvem parlant de la DGAIA o estàvem parlant... Al Grup de Comuns, la situació del sistema públic de dependència ens mereix prou consideració com per centrar-nos en la qüestió. Comuns compartim amb la moció el compromís amb la defensa de les persones en situació de dependència i amb el desplegament d'una atenció de qualitat i, a més a més, que estigui adaptada a la realitat de Catalunya; també els condicionants econòmics, socials i de salut de cada territori i, per tant, compromís també amb l'equitat territorial.

I és cert que el sistema públic de dependència i d'atenció residencial està infrafinançat, un infrafinançament que ja va constatar a les conclusions la comissió d'investigació sobre residències, però no és menys cert que aquest infrafinançament no se li pot atribuir en exclusiva a l'Estat, perquè mentre l'infrafinançament de la dependència va quedar congelat entorn d'uns 1.200 milions d'euros el 2017, a partir del 2021 va començar la seva recuperació, quan el Govern de coalició de l'Estat va

començar a capgirar les retallades i va triplicar la inversió, arribant als 3.087 milions d'euros, i 2023..., amb 4.605 milions d'euros. Per tant, aquest impuls dels últims anys contribueix a impulsar la recuperació d'aquest finançament i posa les bases per a l'impuls d'un nou model d'atenció que garanteixi els drets a la cura de les persones en condicions de dignitat, superant, doncs, aquest període de retallades que ha depauperat els drets i ha posat fre al desenvolupament dels serveis públics.

L'infrafinançament del sistema de dependència ha suposat un veritable drama per a milers de famílies. Com també, retallant el sistema de salut públic, doncs, ha estat tràgic no impulsar els serveis socials i mantenir la xarxa de serveis socials especialitzats sota mínims, infrafinançada i amb tarifes congelades, ha estat una irresponsabilitat. El balanç d'aquesta dècada perduda explica les causes de la situació actual.

Venim d'una situació, doncs, en què es van millorar les prestacions des del ministeri. L'Estat va incrementar en 1.200 milions el pressupost i es va recuperar part del finançament pactat, però el Departament de Drets Socials no va incrementar la cobertura ni millorar la qualitat d'una manera equivalent. Resultat: el sistema de dependència encara no ha sortit d'aquesta etapa de mediocritat i seguim a la cua de les comunitats autònomes. I l'actuació dels successius responsables no ha estat a l'alçada de les circumstàncies. Per tant, hem de dedicar-hi una atenció especial.

Entrant a les diverses propostes contingudes a la moció, ens sembla positiu exigir al Consell Territorial de Serveis Socials el ple respecte i garantia de les nostres competències en matèria de serveis socials i dependència. I hauríem de parlar més sovint del deute permanent de les institucions vers les persones en situació de dependència, perquè els drets socials sempre –i ja m'ho permetran– hem estat l'aneguet lleig, però no només per la falta de recursos, sinó també perquè tot sovint hi ha unes errònies prioritats de govern –d'aquí la falta de construcció de residència pública durant dotze anys.

Malgrat això, compartim que cal un model de finançament singular, com són les nostres competències, basat en el cost real dels serveis, amb un sistema estable i suficient que permeti l'exercici de les competències establertes en l'Estatut d'autonomia per fer possible l'efectivitat real dels drets de les persones. I un

finançament que coincidim en que ha de ser garantit, com ho han de ser els drets d'aquestes persones davant de qualsevol reforma legislativa estatal, però també des de Catalunya, perquè hem de fer el mateix que reclamem als altres.

Ens sembla també convenient aquest mapatge d'avenços sobre planificació territorial dels serveis socials especialitzats, d'atenció a centres residencials i centres de dia que planteja la moció, tot i que haig de dir que ens queda el dubte de si el termini de tres mesos que vostès plantegen serà suficient. En tot cas, farem confiança en que així sigui.

Per tant, el que estem plantejant és «sí» a superar l'infrafinançament, però no només el de caràcter estatal, sinó també el que és resultat d'aquesta dècada perduda a que jo feia referència anteriorment, i d'errònies prioritats de govern, també des de la definició de correctes prioritats pressupostàries i de govern, particularment l'infrafinançament en el cas del sistema de residències al servei dels drets i condicions de vida de la gent gran, però també de les persones en situació de dependència que no pertanyen a aquest col·lectiu, que crec que és molt important que també ho situem. No tothom que està en situació de dependència pertany al col·lectiu de la gent gran, tot i que en aquests moments la major part de les persones grans que estan en centres residencials és cert que tenen un grau molt elevat de dependència, una severitat de dependència molt important.

En qualsevol cas, crec que hem d'estar a l'alçada del repte, perquè els catalans i catalanes bé ens ho mereixem. I, per tant, la pròxima negociació pressupostària de ben segur, doncs..., la qüestió relacionada amb la dependència hi ha de ser clau.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Bon dia a tothom, conseller, diputats i diputades. Bé, a aquesta proposta que ens presenta Esquerra Republicana sobre el finançament i el respecte a les competències exclusives sobre dependència hi votarem a favor, perquè sí que entenem que hi ha

un incompliment flagrant des de fa molts anys del compromís de finançar el cinquanta per cent del cost del sistema per part de l'Estat espanyol i que sí que preveia la memòria econòmica del projecte de la llei de dependència. I, com sempre, davant dels incompliments, doncs, aquí s'ha d'anar assumint el cost real que té aquest servei.

Tot i això, que al punt número 1 ens queda molt clar, entenem també que aquí no tot depèn de l'Estat espanyol, sinó que també hem de tenir en compte i fer autocrítica, que aquí, al nostre país, actualment el procés de reconeixement de la situació de dependència triga 264 dies per obtenir aquesta resolució. I això..., també hem de ser autocrítics i veure que, més enllà de la falta de finançament i els incompliments de l'Estat espanyol, aquí tampoc no s'han fet bé les coses ni es continuen fent bé les coses. De fet, dades públiques i objectives demostren que des del 2007 fins a l'actualitat més de cent mil catalans han mort esperant la dependència, esperant aquesta resolució, i això és una xifra molt i molt elevada. De fet, el 2024 quasi deu mil persones van morir a les llistes d'espera de la dependència.

I això també és un problema més enllà del finançament de que ens parla aquesta moció. Perquè el que no pot ser és, des d'aquí, no fer tot el necessari perquè aquestes persones, aquestes famílies, no quedin desateses durant tant de temps: per un costat, des de l'Administració catalana, perquè no se'ls hi dona la resposta en temps que al nostre entendre haurien de ser molt més curts que els actuals, i, per altre costat, la desatenció constant del Govern espanyol en els seus compromisos amb les lleis que aprova i amb el nostre país. Per tant, aquí una autocrítica cap a Catalunya i una crítica directa cap als incompliments de l'Estat.

És evident que qualsevol llei que fa l'Estat espanyol no ha de suposar en cap cas una invasió de competències, però per desgràcia sabem que és així: no només en aquesta matèria, sinó en moltes d'altres, hi ha un constant xoc entre les nostres competències i les lleis que tira endavant el Govern espanyol. Per tant, també entenem..., i donem suport als punts on queda clar que el que es demana és que qualsevol llei que faci l'Estat espanyol respecti les nostres competències.

I, evidentment, també s'ha de tenir clara la singularitat del nostre país, de Catalunya, perquè no és el mateix el cost de vida de viure a Catalunya que viure, doncs, a l'Estat espanyol. Per tant, aquí sí que s'hauria de tenir en compte que els preus de

gestionar..., que els recursos econòmics que necessitem per a aquestes persones en situació de dependència són molt més alts. Per tant, sí que cal també exigir aquest increment de l'aportació estatal fins a aconseguir com a mínim la paritat de finançament no només prevista per la legislació vigent, sinó també per la realitat del nostre país, que els costos –les prestacions, els costos laborals, els costos de manteniment– són molt més alts.

I això és una realitat que demostren tots els estudis. Catalunya pateix un espoli fiscal, un infrafinançament en moltíssims àmbits i, a sobre, el nivell de vida és molt més alt al nostre país que a l'Estat espanyol. I, per tant, això nosaltres pensem que s'ha de tenir en compte i que en qualsevol dels temes que tractem, doncs, també s'ha de valorar.

Alhora que és evident que qualsevol reforma que es faci de l'avantprojecte de llei de modificació de la llei general de les persones amb discapacitat i la seva inclusió social ha d'anar acompanyada d'un finançament suficient i estable i que s'actualitzi amb un nivell mínim en funció de la realitat de Catalunya i no de l'Estat espanyol, perquè, si no, sempre l'impacte ens l'acabem menjant, assumint, des del pressupost de la Generalitat, un pressupost que, com sabem, no arriba..., bé, no pot arribar a tot, és impossible, i menys amb l'infrafinançament que patim.

Per tant, votarem a favor de tota aquesta moció, però també tinguem en compte que des d'aquí tampoc no es fan les coses correctament.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

L'Estat espanyol, que sempre troba diners per acollir MENAs, pagar les pensions de la Guàrdia mora d'en Franco o subvencionar les organitzacions no governamentals que trafiquen amb persones, no en troba per pagar la llei de la dependència a Catalunya. Aquesta vulneració no és cap anècdota, perquè afecta la quotidianitat de milers de catalans i els priva de rebre una atenció digna.

Tenim més de 57.000 casos pendents de valoració. Molts dels afectats hauran d'esperar més d'un any per veure reconegut el seu dret, i n'hi ha que moriran abans de percebre cap quota. Des del 2007, més de cent mil catalans han mort esperant aquest reconeixement. Molt defensar el dret a l'habitatge i justificar l'ocupació il·legal, però qui defensa el dret a una vida digna de totes aquestes famílies?

Sovint m'he de sentir dir per algun diputat del PSOE que vulnero drets humans. Quan el seu Govern no aporta la part a la que es va comprometre per dotar la llei de la dependència, no vulnera drets humans? Què som, els catalans? Extraterrestres? A on és la pressió institucional per exigir a l'Estat que pagui? Tanta que en fan per alliberar flotilles pro-Hamàs i tan poca que n'exerceixen per defensar els drets de la nostra gent gran.

La seva ineficàcia i ineptitud aboquen moltes famílies a fer cures informals a casa sense assessorament ni remuneració. Quantes catalanes assumeixen per necessitat el paper de cuidadores, amb tot el que implica en termes d'exclusió laboral, econòmica i social? La provisió precària dels serveis de cures fa que a llarg termini s'incrementin els costos en hospitals, servei d'urgències o ingressos clínics.

Els incompliments flagrants i reiterats de l'Estat espanyol no han trobat en el Govern català la menor resistència ni ofensiva. Mentre ells no paren d'entrar als tribunals per tombar-nos lleis o per obligar-nos a complir-les, el Govern català sembla que baixi de l'hort, o potser és que està massa enfeinat perdonant els deutes als immigrants menors d'edat que tutela.

Esperem que el poble de Catalunya a vostès no els n'hi perdoni ni una.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Bé, en primer lloc, agrair a la diputada Ennatu Domingo, la diputada Judit Alcalá i la diputada Montserrat Berenguer la presentació de les esmenes, de les quals hem arribat a transaccionar-ne alguna i alguna l'hem acceptat i l'hem incorporat tal qual al text.

Diputada Alcalá, del Partit Socialistes, volem celebrar que constati també aquest infrafinançament crònic de la dependència per part de l'Estat, i ara el que li demanem és que acompanyi, no?, que ens acompanyi en aquesta reivindicació i que acompanyi la consellera Martínez Bravo a que aquesta feina també la faci a Madrid.

A la companya diputada Ennату Domingo, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Vostè ha dit que nosaltres, com a Esquerra Republicana, posem els interessos del partit davant dels del país al Congreso. Ens ho diu a nosaltres? No és una frase que també es podien aplicar vostès, i no dir-nos-la a nosaltres? Perquè, si és així, nosaltres els convidem: donin suport al finançament singular que nosaltres reclamem a Madrid, vinguin amb nosaltres. Perquè segur que si venen tindrem molts recursos, no només per a la dependència, sinó per a la resta de recursos i per a la resta del país. Així que els convido, els convido a que ens acompanyin també en aquesta demanda que nosaltres fem del finançament singular.

A la resta de grups..., a l'extrema dreta catalana, ens hagués agradat que hagués vingut a alguna comissió de drets socials. O, si no, doncs, mira..., almenys l'altra diputada, que alguna vegada ha vingut..., que hagués vingut ella aquí a defensar aquesta proposta. Però ja veiem que no la deixa venir, només li demana que l'aplaudeixi. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Cap problema, aquí ho acceptem.

I, per últim, la diputada de VOX. La moció anava de dependència. Home, l'únic..., o sigui, el respecte que li demanem és que tingui amb les persones dependents...

El president

Ha d'acabar, senyora diputada.

Najat Driouech Ben Moussa

...que es llegeixi la moció.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt novè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital

302-00147/15

El setè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Anna Navarro i Descals.

Anna Navarro i Descals

Moltíssimes gràcies, president. Bon dia a tothom. Avui portem a debat la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital. Moltíssimes gràcies per ser aquí aquest dematí, que és un dia una mica complicat, però aquí estem i hem anat parlant, i m'agrada moltíssim.

Com que vàrem fer aquest debat a finals de juliol i han passat uns dies, refresco la memòria del que estàvem parlant. Cada cinc dies ens està entrant tecnologia principalment des dels Estats Units o productes de plataformes principalment nord-americanes o bé en anglès o bé en castellà. I ja hem estat veient aquests dos últims dies com d'important és que el català estigui a tot arreu.

Llavors, la nostra llengua té el dret i la capacitat..., i tècnicament és molt possible afegir-la a dins del paquet de qualsevol idioma en aquestes plataformes que estàvem parlant. També havíem parlat de centrar-nos en unes poques plataformes, perquè n'hi ha moltíssimes, però són les que donen l'exemple, no?, que hi ha moltíssimes empreses que es miren què fa Google, què fa Meta.

Aquí a casa tenim el projecte Aina, que és un projecte que ha estat un pas imprescindible per a la nostra nació, que volem que es doti d'un full de ruta important i potent per a la nostra política lingüística.

Llavors, la moció que presentem inclou un seguit de punts per enfortir la presència del català en l'àmbit digital, i ho fa amb una ambició que jo no he trobat que s'hagués fet abans. I per això demanem tantes coses, no?: demanar la mirada transversal, treballar amb les empreses aquestes, tenir objectius quantificables, tenir calendari i responsabilitats sectorials...

Aquestes empreses..., de fet, aquesta setmana Meta –no sé si ho heu vist– ha sortit amb una llei..., bé, no és una llei, és una política de dins de Meta, que la va seguir Google ahir, que han dit: «A Europa ja no farem més Google Ads ni Facebook Ads ni res per a ONGs o per a partits polítics.» Són unes empreses que van molt i molt ràpides, i en aquestes decisions el català no hi és, per exemple, no? I jo per això demanava que coneguem qui són, que hi anem, que hi establim aquestes converses per començar a assabentar-nos de tot això superràpidament. Ells treballen molt ràpid. Nosaltres ens hem d'acomodar a la rapidesa amb que estan treballant. I per això nosaltres ens posem a la disposició de..., ja vàrem dir que coneixem gent que treballa en aquestes empreses.

També ens agradaria moltíssim que vinguessin a la Comissió de Política Lingüística del Parlament per ensenyar-los els acords establerts. Bé, jo havia proposat uns tempos molt agressius, que vinguessin un cop al trimestre, per explicar per què hi han aquests canvis tan ràpids i que ens sorprenen, no? Per exemple, a les notícies d'aquesta setmana..., m'ha sorprès moltíssim perquè es deixa fer als Estats Units però no es deixa fer a Europa, per exemple.

Una altra part és que sense pressupostos i tenint una conselleria nova..., no tinc clar com s'està solucionant tot el tema dels pressupostos, que ja sabem que tenim bones intencions, però el pressupost ha d'estar molt alineat amb els objectius que demanem aquí.

Llavors, finalment, cal assegurar que la presència del català en l'àmbit digital sigui un objectiu estratègic no només de la seva conselleria, sinó de tots els consellers que no estan aquí –però esperem que els hi expliqui, eh? I per això és molt important la feina que feu vosaltres d'influenciar i demanar als altres consellers i conselleres que posin especial atenció a aquestes plataformes que estan a tots els temes que treballen ells.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Hi ha dos grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per defensar-les, i en nom del Grup Parlamentari

d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, president. Bon dia a tots i a totes. Voldria començar fent un agraïment a la diputada Anna Navarro, de Junts per Catalunya, per presentar aquesta moció i per donar-nos l'oportunitat de poder debatre i parlar sobre l'àmbit digital i la llengua catalana.

L'àmbit digital és clau a les nostres vides, tant a nivell professional com a nivell social i a nivell personal. De fet, tot el conjunt d'eines digitals ha transformat la manera en què interactuem, en què treballem, en què aprenem i fins i tot en què gaudim, per això és tan rellevant. I l'objectiu en aquest àmbit ha de ser, com en qualsevol altre àmbit, poder garantir la vida en català; en aquest cas, poder garantir també la vida en català en tot l'univers digital que ara ens explicava la diputada.

El que passa és que, abans d'entrar a la moció, voldria fer una prèvia d'on venim. Tradicionalment la nostra llengua, la llengua catalana, ha tingut una presència forta a internet, i això està bé que ens ho recordem i que ho tinguem present. Actualment el català es troba entre les quaranta llengües més populars amb contingut a internet. És la trenta-cinquena en ús, cosa que representa que és la llengua d'una nació sense un estat més usada a internet. I això està bé també que ens ho diguem. Un dels casos més rellevants és la Viquipèdia en català, però tenim moltes altres iniciatives d'èxit al nostre país, com, per exemple, Softcatalà –que es va fundar ja l'any 1998, quan això d'internet encara era com una quimera, en tot cas, s'estava posant en marxa–, sense la qual no podríem entendre la presència del català a internet ni en les noves tecnologies.

I no només això. Existeixen organitzacions al nostre país que treballen per a la defensa i la promoció del català des de fa temps i que han sigut pioneres també en aquest àmbit. Penso i destaco la Fundació.cat, ara Accent Obert; la iniciativa Galàxia, que recentment han presentat. Un ecosistema actiu, un ecosistema activista, que ha defensat la llengua catalana en tot moment i que demostra aquesta persistència, aquesta resiliència i aquesta visió, també, de futur i ambició de país.

De fet, es parla de la llengua catalana com un exemple d'èxit d'una llengua minoritzada que té una gran presència a internet sense tenir un estat a favor. I això, doncs, encara diu més. Diu més que haguem pogut fer tot això i a la vegada ens explica per què no podem estar molt presents en totes aquestes tecnologies, en tot aquest àmbit digital. Justament, no tenir un estat ens dificulta per aconseguir aquest reconeixement ple i aquest ecosistema digital en la nostra llengua.

Fent una mica més de context i de radiografia a nivell de xarxes socials i aplicacions com X, Bluesky, YouTube, Facebook, WhatsApp o Telegram, que les trobem en català..., però destaquen mancances molt rellevants. Penso, per exemple, en Instagram en TikTok, que és clau per als joves, o en LinkedIn, que és clau, en aquest cas, per a l'àmbit professional i per al desenvolupament professional de les persones.

Els principals sistemes operatius –Android, iOS, Windows, Linux– també es troben disponibles en català, però queda molt marge, sobretot, de millora en l'àmbit de les aplicacions, on el català és absolutament minoritari.

El mateix passa amb la intel·ligència artificial. Les principals empreses proveïdores n'ofereixen versió en català –ChatGPT o l'OpenAI–, precisament, perquè hi ha molt contingut en català a internet, però falten assistents de veus comercials. Ni Siri ni Alexa, doncs, parlen català i tenen molts deures rellevants en televisors, rellotges intel·ligents, robots de cuina, navegadors de cotxes.

I també en tot l'àmbit dels videojocs, que, si bé és cert que s'hi ha treballat molt els últims anys, en aquest àmbit, que és clau per a l'oci digital, clau per a la cultura juvenil i que també és una de les indústries que mou més diners a nivell mundial, doncs, en aquest àmbit encara tenim molts deures pendents. Hi ha iniciatives molt bones, com el saló Saga o el nou videojoc del 3Cat, però ens queda molt camí per recórrer.

Per això cal que el Govern faci aquesta feina, que lideri, que defineixi el diagnòstic, l'estratègia; que interlocuti amb Google, amb Apple, amb Amazon, amb Microsoft i amb tothom..., i una col·laboració més estreta també amb les empreses per garantir que el català tingui aquesta presència forta al món digital, especialment en aquelles empreses que també tenen seu a Catalunya i, per tant, els hi tenim, encara, molt més dret d'exigir encara més.

Amb relació a la moció, nosaltres hi donarem suport i la votarem a favor, però també voldríem fer alguna consideració. D'entrada, no podem obviar tot el que s'ha fet. Ara els hi relatava tot de dades que ens inspiren a l'optimisme, també, però..., existeix el projecte Aina –ara en parlava. Però també hi ha hagut, abans, interlocució amb les grans tecnològiques. S'ha impulsat el Catalunya Media City, que s'està treballant i que ha de ser aquest *hub* també a nivell internacional, no només audiovisual, també digital. S'han fet subvencions.

En tot cas, hem presentat dues esmenes, una per incloure el pacte nacional per la llengua, perquè al pacte nacional per la llengua s'inclouen mesures en relació amb l'àmbit digital i no l'han volgut acceptar. I em sap greu. I no podem fer veure que no existeix el pacte nacional per la llengua perquè és una realitat i hem de pressionar entre tots i totes, doncs, per poder-lo desplegar de forma tacticista. Vostès no s'hi han sumat, però també aquí fem evident la incoherència de que, justament, molts regidors i regidores de Junts per Catalunya arreu del país voten a favor les mocions per sumar-s'hi, perquè veuen en el pacte una eina de país.

I hem presentat una segona esmena per posar en valor, justament, aquest ecosistema potent que existeix al nostre país, sobretot de fundacions, d'entitats, del teixit de recerca, d'universitats, de l'àmbit empresarial i social, per tenir-lo en compte. Aquesta sí que s'ha incorporat, i els hi agraïm.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I per presentar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Imma Ferret i Raventós.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades, molt bon dia a tothom. El món digital i la innovació tecnològica han tingut un paper crucial en les últimes dècades i ha esdevingut cada dia més present a les nostres vides. Les tecnologies tenen implicacions lingüístiques perquè fan servir la llengua per interactuar. Per aquest motiu, és fonamental vetllar perquè el desenvolupament de les tecnologies de la

informació, la comunicació i la intel·ligència artificial garanteixi els drets lingüístics i, per tant, el futur de la llengua, fent que el català sigui present i fàcilment accessible en els entorns digitals.

En l'àmbit digital, i comparat amb d'altres llengües amb nombre similar de parlants, el català gaudeix d'una salut relativament bona. Sovint, però, les empreses tecnològiques no prioritzen prou la incorporació del català en els seus serveis, aplicacions i continguts, i el posen en un segon terme, amb la consegüent minorització per a la llengua en aquest terreny.

Estem d'acord que s'hi detecten mancances i hi ha la necessitat de millorar la presència del català en l'àmbit digital. El projecte Aina és un pas fonamental en aquesta direcció per garantir que el català pugui afrontar a fons els avantatges de les tecnologies lingüístiques, combinant l'actuació de l'Administració, el sector privat i el teixit associatiu, que tant ha contribuït a aquest sector. I, en aquest sentit, tenim l'instrument i el marc de consens, que és el pacte nacional per la llengua, per poder impulsar el català també en l'àmbit tecnològic i digital, i que contempla diversos punts específics en aquest terreny.

Avui estem davant una moció del Grup Parlamentari de Junts que ve a reforçar el que ja recull el pacte: aquest compromís polític i social d'ampli consens que ens permet planificar, desplegar, actuar i avaluar les mesures acordades, que, recollides en horitzons, ens han de permetre aconseguir l'objectiu, que és protegir la llengua, incentivar-ne l'ús en tots els sectors.

Per tant, celebrem que el Grup de Junts aposti també per aquesta fita, tot convidant-los, una vegada més, a formar-ne part, signant el pacte nacional per la llengua, ja que no deixa de ser curiós que demanin en aquesta moció, precisament, el que aquest document ja recull, però que, en canvi, no vulguin fer-se'l seu. Diuen que el que és bo mai no arriba tard.

Així, doncs, i entrant en el que proposa la moció, dir que hi estem d'acord i, en gran mesura, hi podem donar suport. Tot i així, hem volgut fer esmenes per tal de poder-ne millorar el text. I en aquest punt vull donar les gràcies a la diputada Navarro per la bona entesa i predisposició, arribant a acords amb una esmena transaccional.

El primer dels acords fa referència a la creació d'un pla que impulsi el català en l'àmbit digital i tecnològic. De fet, l'elaboració d'aquest pla ja està prevista dintre del pla departamental de política lingüística, concretament en l'objectiu cinquè. Com sabeu, en aquesta legislatura el Departament de Política Lingüística ha creat específicament la Direcció General en els Àmbits Tecnològic i Audiovisual, destinada a impulsar polítiques lingüístiques digitals transversals i liderar estratègies per visibilitzar i promoure el català en aquest àmbit.

De fet, i en relació amb el primer acord, la compareixença del director general ja està prevista per a la propera Comissió de Política Lingüística, per presentar, justament, el pla d'impuls del català en l'àmbit digital i tecnològic. Aquest pla transversal integra els diferents departaments i serveis de la Generalitat en una estratègia conjunta i compartida que reforça l'eficàcia, evita duplicitats, alinea, amplia i reforça iniciatives ja existents. Aquest també vol teixir complicitats, establir i reforçar interlocucions amb les principals empreses tecnològiques internacionals, a banda de facilitar al màxim la incorporació i normalització del català en aquest terreny.

Compartim, doncs, la importància de la necessitat de transparència i rendició de comptes vinculada a l'avanç real dels acords per assegurar informes útils i complets, fent seguiment i evolució dels avenços que s'assoleixin amb relació a com s'està incorporant el català a les plataformes. El mateix pla inclourà aquests mecanismes de seguiment indicadors del grau d'implementació en el marc dels que ja estan previstos en el pacte nacional per la llengua. El pla mencionat també recull els pressupostos associats.

Per tant, perquè pugui implementar-se amb condicions i garanties, serà important disposar de nous pressupostos de la Generalitat. I aquí un motiu més per donar-hi suport quan aquests es presentin en aquesta cambra. Malgrat això, i tot i no haver-se presentat encara el pla, cal dir que, des de la seva creació, la Direcció General de Política Lingüística en els àmbits tecnològics i audiovisuals ja treballa per impulsar la presència del català en aquest àmbit en col·laboració amb diferents actors.

Per tant, i veient com des del departament ja s'hi està treballant..., i agraïm la mà estesa del Grup Parlamentari de Junts per col·laborar en aquest àmbit, contribuint a millorar no només el text, sinó el sentit de les accions que es fan des del Govern i que

ha tingut a bé, doncs, recollir en aquesta moció, per tot plegat, i tal com he anunciat abans, doncs, des del nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar donarem suport a aquesta moció.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ara és el torn per als grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes. I en primer terme, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Pau Ferran Navarro.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades... Avui tornem a debatre en aquesta cambra una moció sobre el català, en aquest cas, en l'àmbit digital i tecnològic.

Però em permetran començar amb una reflexió, i és que és sorprenent que aquells que han governat la Generalitat des de sempre, aquells que han tingut la competència exclusiva en política lingüística, siguin els que avui presentin una proposta d'aquest tipus. Perquè, recordem-ho, la competència en política lingüística a Catalunya no és ni del Govern d'Espanya ni del pèrfid i dolent Madrid del que sempre es queixen. La competència és de la Generalitat. De vostès fins fa ben poc, senyors de Junts i Esquerra Republicana i, ara, senyors del PSC. I, malgrat tenir-la des de sempre, han aconseguit un descens important de l'ús social del català, especialment entre els més joves.

Senyors de Junts, ens porten vostès mocions que volen fer creure que tot aquell qui no les vota a favor és anticatalà. Aquesta és la seva estratègia: utilitzar el català com una eina divisiva i sectària. Ho fan a l'escola, a la universitat, a les institucions i ara també ho volen fer en l'àmbit digital. Però sàpiguen una cosa: jo soc catalanoparlant, parlo en català i fins i tot somio en català. És la meva llengua materna, és la llengua amb la qual em relaciono i faig servir en el meu dia a dia. Per tant, crec que no soc precisament sospitós de ser anticatalà. Potser sí als seus ulls.

Però crec que si aquí hi ha algun anticatalà potser són tots vostès, perquè són els que han convertit la llengua en una eina d'exclusió i de confrontació. Han fet del català

una llengua que molts ciutadans la perceben com a imposada i no com a pròpia. I això, creguin-me, és un fet gravíssim. Perquè també tots vostès han impulsat polítiques que han tingut conseqüències letals sobre la llengua.

En primer lloc, han volgut carregar-se l'equilibri i el bilingüisme, que havia estat sempre una normalitat i una riquesa a Catalunya. El català i el castellà conviuen i han conviscut sempre amb normalitat a les famílies, als carrers i a tots els entorns. I no ens hem de cansar de repetir-ho, el castellà és també llengua pròpia de Catalunya, és l'element cohesionador. *(Alguns aplaudiments.)* I negar aquesta evidència és negar la realitat de la nostra societat.

Però vostès, amb la seva obsessió, han volgut imposar un model monolingüe que no reflecteix ni la vida quotidiana ni la voluntat majoritària de tots els ciutadans. Al mateix temps, amb vostès al Govern de la Generalitat, senyors de Junts, es va rebaixar l'exigència educativa. Si un alumne pot passar de curs sense assolir el nivell mínim de català, quin missatge és el que estem donant? Que no cal aprendre'l?

Amb aquesta política de l'aprovat general, en lloc d'enfortir el català, el que han fet és debilitar-lo i transmetre la idea, doncs, que és prescindible. I això ha estat responsabilitat seva, senyors de Junts, Esquerra Republicana i ara també el PSC.

I, per últim, tots vostès han estat promotors d'una immigració descontrolada, participant en campanyes i manifestacions com les del «Volem acollir». I aquest resultat el veiem amb la irresponsabilitat que vostès han tingut. Tenim gent a Catalunya que no vol ni pretén conèixer l'idioma ni té la intenció d'adaptar-se a la nostra cultura i als nostres costums. I aquest ja era el pla que tenien Jordi Pujol, Heribert Barrera, prioritzant la immigració magrebí per davant d'altres, pensant que seria més fàcil imposar el català i que així calaria millor el discurs separatista. I avui patim les conseqüències de la seva irresponsabilitat.

Amb la moció d'avui, ens parlen pomposament de grans reunions amb multinacionals tecnològiques –Netflix, Disney+–, per incorporar-hi el català. Segur que ens estan esperant, oi? Em recorda allò d'«el món ens mira» i resulta que no ens mirava ningú, senyors de Junts. El que haurien de fer vostès és fer autocrítica i reconèixer que les seves polítiques han fracassat.

Mirin, nosaltres no neguem que el català hagi de tenir més presència en l'àmbit digital, al contrari, però vostès han de canviar de mentalitat. Es tracta de deixar d'imposar i començar a convèncer. Es tracta de donar la llibertat als ciutadans de crear continguts en català i no de culpar tothom si prefereixen veure una sèrie en castellà.

Mirin, si vostès van convertir TV3 en un mitjà propagandístic al servei del procés, no és culpa nostra. A mi m'agradaria poder veure la televisió en català sense sentir-me insultat. Si volen defensar el català, podrien començar per aquí, perquè el futur del català no dependrà en res del que diu aquesta moció; el futur del català passarà per allunyar-lo del seu ús partidista que li han volgut donar i que torni a ser l'idioma de tots, exactament igual que el castellà. Perquè, com vostès el continuïn fent servir com una arma política, ja sabem quin serà el seu futur.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, president. En habitatge, els joves hem de destinar, de cada deu euros, nou al lloguer. En seguretat, Catalunya concentra el trenta per cent de les detencions de gihadistes de tot Espanya. En sanitat, estem en una mitjana de cent divuit dies d'espera per a un especialista. En educació, estem al dissetè curs seguit amb més de nou-cents barracons. I podríem seguir.

Però aquesta és la realitat de Catalunya, la realitat dels catalans. Però això a Junts els hi entra per una orella i els hi surt per l'altra. Perquè, siguem clars, la seva prioritat no és Catalunya, la seva prioritat és Waterloo. Però que la seva prioritat, doncs, no sigui posar fi als problemes reals dels catalans i sí que sigui que el Netflix estigui en català, amb la que està caient és entre insultant i ridícul.

Què passaria, per exemple, si fóssim nosaltres que venim aquí, sortim al faristol i els diem: «Eh, parem màquines. Venim aquí a presentar una moció per destinar pressupost, recursos i diplomàcia a una nova sèrie de televisió, l'anomenada *Platos*

sucios, en comptes de *Plats bruts*.» Què passaria? Què passaria? A que ho veurien ridícul? Doncs, precisament, és lo que vostès estan fent avui aquí.

Aquesta moció també demostra tres aspectes sobre la manera de fer política i de full de ruta de Junts. La primera, continua sent la crossa de Sánchez. La segona, que la seva ideologia no és cap altra que la d'obeir un covard i fugat de la justícia. I la tercera, que no es mouen dels seus despatxos i que l'únic terra que trepitgen és el de la moqueta. Aquesta és la veritable política de Junts.

Però, mirin, si vostès trepitgessin els carrers, els barris, els pobles de Catalunya, eh?, ni que fos una vegada, només una vegada, veurien de primera mà quins són els problemes que patim els catalans per anys i anys de decadència a la que ens han condemnat. Estic convençuda de que si dediquessin la meitat del que dediquen als seus viatges a Bèlgica –només la meitat, eh?– a passejar-se per Catalunya, segurament les propostes que presentarien estarien una mica més enfocades i ajustades a la realitat de la nostra terra.

Aquesta desconexió amb la realitat és, precisament, la que explica perquè vostès són els responsables de molts dels mals que patim avui. Per exemple, vostès són els precursors del conflicte inventat entre Catalunya i Espanya i també de convertir la llengua en un element de divisió. Perquè, mirin, a vostès el català no els importa absolutament res, però gens ni mica. És més, l'utilitzen. L'utilitzen per què? Doncs, per ser una arma separatista i de assenyalament. I, si no, que els hi preguntin als centenars de comerços atacats pels seus terroristes de carrer només per retolar o etiquetar en espanyol. I només –per exemple, eh?– el 2024 es van imposar més de dues-centes sancions a negocis per retolar o etiquetar en espanyol, amb una recaptació superior als 400.000 euros –400.000 euros, eh?, senyors de Junts.

També han utilitzat el català i han fet del català un negoci imposat des de dalt. L'últim exemple: la setmana passada, a la Diputació de Barcelona es va regalar més d'1 milió i mig d'euros al Consorci per a la Normalització Lingüística, subvenció que també va comptar amb el vot favorable del Partit Popular.

Però, mirin, saben què?, que després de tots aquests anys d'odi, tots aquests anys de tot el mal que han causat a la nostra terra, als catalans, és que ja no els en passem ni una –ni una. Ja n'hi ha prou, sincerament, d'enfrontar-nos entre bons i mals

catalans. Qui són vostès per decidir qui és un bon català i qui no? (*Alguns aplaudiments.*) O, per exemple, qui són vostès per dir qui pot parlar català i qui no?

Jo ja sé que a molts de vostès els agradaria que el català fos el símbol de la seva identitat nacional inventada. Però no, no ho és. Jo mateixa, diputada de VOX, que sé que els hi fa mal... No, diputada de VOX i profundament catalana, parlo, penso i sento en català. La meua llengua materna és el català, la meua família sencera parlem el català i el parlem amb molt d'orgull, perquè així entenem, precisament, lo que és Espanya, que és la unió de tots els pobles sota una mateixa nació. (*Alguns aplaudiments.*)

I el poble català és tan espanyol com el poble gallec o el poble andalús. Per molt que s'entestin vostès, Aliança Catalana, en dir que no, que és tot el contrari. El català no és patrimoni de vostès, és de tots els espanyols, és cultura, tradició, identitat d'Espanya. I negar això és negar i renegar de la nostra història.

És per tot això que, com no pot ser d'una altra manera, votarem en contra d'aquesta moció, perquè al carrer el que preocupa als catalans no és veure *La que s'esdevé* en comptes de *La que se avvicina*. El que realment volem els catalans és un habitatge digne, unes feines estables i una seguretat als nostres barris. I, a poder ser, que hi hagi menys hipòcrites de Junts.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Bé, moltes gràcies. Jo crec que, malgrat el que puguin dir algunes persones, és evident que el català està en un moment de retrocés en el seu ús social i segurament ens podríem estendre molt en per què passa això. Però és evident que un dels factors també és l'ús, cada vegada més freqüent i més dominant, de les xarxes socials i de la tecnologia; unes xarxes socials i una tecnologia que no són, precisament, susceptibles a les llengües que no es consideren majoritàries, que bàsicament són l'anglès, el castellà i el xinès, per nombre d'habitants.

Però l'informe de Plataforma per la Llengua del 2025 diu que el 82,4 per cent de la població de Catalunya considera que el català és fonamental per al seu progrés professional i que, per tant, a totes aquelles persones que no el poden aprendre o que no tenen l'oportunitat d'aprendre'l i d'utilitzar-lo amb fluïdesa i amb correcció els hi està afectant també les seves perspectives professionals. Set de cada deu considera, a més a més, que els continguts audiovisuals públics han de ser en català.

Però, malgrat aquest consens social, com dèiem, les dades de l'enquesta sociopolítica del Centre d'Estudis d'Opinió diu que un 62,4 de la població catalana creu que la llengua i la cultura estan en perill –un 62,4– i que calen mesures decidides per protegir-les. Entre les persones catalanoparlants, evidentment, aquest percentatge puja fins al vuitanta-set per cent.

Però aquest mateix estudi –el seu, hi insistim– recull que el seixanta-quatre per cent de la població catalanoparlant creu que el català és una llengua que podria arribar a desaparèixer.

Per tant, el neguit i la preocupació és una realitat constatada, i fer polítiques per combatre i per treballar per erradicar aquest neguit i aquesta preocupació i garantir el futur del català com a llengua d'ús social i habitual a Catalunya és una prioritat per a qualsevol força política democràtica d'aquest país, o ho hauria de ser; és evident que no per a tothom.

Les plataformes digitals i les xarxes socials són un element fonamental a la nostra vida. Per tant, que en tota una part fonamental de la vida de les persones el català estigui sent minoritzat i invisibilitzat és una cosa que afecta la vida de totes aquestes persones, i per això està bé incidir-hi.

Nosaltres votarem a favor de tota la moció presentada pel Grup de Junts. A més a més, com ja s'ha dit, moltes d'aquestes mesures estan al pacte nacional per la llengua que nosaltres hem ratificat. És Junts qui no ho ha fet. Potser ho hauria de revisar, perquè ja portem unes quantes mocions on van fent propostes perquè les voti el Parlament de coses que estan al pacte nacional. Al final els hi passarà que no els hi quedaran ja punts del pacte nacional per presentar com a mocions. Potser, llavors, el que han de fer és revisar una miqueta el seu posicionament, no? Perquè al final anem votant les coses que hi han dintre del pacte nacional. Les van presentant, Junts, però

ja estan al pacte nacional. *(Alguns aplaudiments.)* Llavors, potser –potser, eh?– que es repensin el fet de que, si hi ha tanta coincidència, potser el pacte nacional no està tan malament.

Però hi ha una altra pega que ens ha fet dubtar en algun punt, realment, entre el vot a favor i l'abstenció, i és que està molt centrada en les grans plataformes i en les grans tecnològiques. I nosaltres volem treballar i apostar també per la sobirania tecnològica de Catalunya. I ens sembla estrany que s'hi faci tant d'èmfasi i només, sobretot... És evident que s'ha de treballar amb elles; és evident, perquè l'ús és multitudinari i és majoritari, però que es faci tant d'èmfasi en Meta, en Google, en Microsoft, en LinkedIn –que, de fet, és de Microsoft també–, en Netflix i en Disney, i no parlem de la capacitat que ha de tenir Catalunya per generar la seva pròpia tecnologia... I, a més a més, que des de la Generalitat de Catalunya se segueixin utilitzant proveïdors com Google, que és una de les que més ha fet contra el català i que tinguem milers de nens i nenes i joves a Catalunya amb el Classroom, no?, i amb un compte de correu de Gmail perquè és el que el Departament d'Educació utilitza per treballar de manera virtual, per treballar al núvol...

Segurament hi han moltes altres opcions que no són precisament Google, amb les quals s'hauria de poder treballar sense generar aquesta dependència i aquesta inducció dels nostres nens i nenes des de tercer i quart de primària, que és quan comencen a tenir aquest compte, per anar totes a Google, no? Perquè llavors, després, podem qüestionar i Google és la primera que modifica l'algoritme perquè desapareguin les cerques en català o perquè quedin molt més a baix. Per tant, hauríem de ser també una miqueta coherents en això.

I també creiem que s'han de fer més línies per promoure aquesta sobirania tecnològica. Si volem que hi hagi més català, hem de tenir la capacitat, com a Catalunya, com a Govern de la Generalitat de Catalunya, de governar aquesta governança tecnològica, de poder condicionar aquesta governança tecnològica i també de poder treballar per tenir-la.

I, sobretot, fonamentals les mesures de suport al contingut en català, perquè el que hem de fer és desbordar totes aquestes xarxes amb contingut fet per creadors i creadores catalanes. I aquí hi ha moltes línies. Ja hem parlat del projecte Aina, però

hi ha les beques Propulsió també. I tornem a insistir-hi: hi ha d'haver una línia molt clara de treballar amb els creadors de contingut per poder desbordar aquestes empreses.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Xavier Pellicer i Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; bon dia, de nou. Gràcies president. Diputats, diputades i resta de personal de la cambra... D'entrada, donar-vos les gràcies per presentar aquesta moció. Ens sembla que és un àmbit a treballar i que s'hi han de seguir plantejant tots els esforços. Molt d'acord amb la diagnosi que han plantejat diversos grups, també especialment la companya dels Comuns.

I, per tant, en general, compartim tant la diagnosi com la necessitat d'intervenir-hi, com les propostes que fan des del Grup de Junts per Catalunya. Així, doncs, les votarem a favor.

Sí que, sense voler-nos allargar molt, volíem aprofitar..., i, primer de tot, fer una autocrítica, perquè no hem fet cap esmena i la volíem fer, però circumstàncies diverses del grup –que les poden entendre– no ens han permès, per terminis, fer-los una proposta; i també aprofitant que hi ha el conseller.

Nosaltres pensem que no només cal intervenir perquè aquelles empreses de les quals importem la tecnologia o que impacten a Catalunya ho facin en català, sinó que sobretot també el que hem de fer –i en la línia també de la sobirania tecnològica–, és intervenir perquè les empreses que des d'aquí treballen i realitzen tecnologia, la consumim aquí mateix i també a l'exterior, parlin en català i ho facin en català i tinguin la seva tecnologia en català.

I, per exemple, se'ns acudia una empresa a la qual hem destinat molts recursos públics i que els seus vehicles no parlen en català. A nosaltres ens semblaria important, per exemple, que en una empresa com SEAT, els seus vehicles, que gran part els consumim aquí, parlin en català i tinguin la seva *interface* i tinguin, per tant,

tots aquests elements en català. Ens sembla aquesta és una qüestió clau. Volem llançar aquesta proposta al Parlament. Nosaltres llancem aquesta proposta al Govern i ens sembla que s'hauria de recollir al més aviat possible. I pensem que, per concretar-ho, a part de diàleg, també fa falta unes posicions de força, que és condicionar ajuts i subvencions públics, entre molts altres criteris ètics, entre molts altres criteris de sobirania digital, al fet que el seu producte final parli i tingui en compte el català.

Per tant, donarem suport a aquesta moció i els hi llancem aquesta proposta que pensem que s'hauria de recollir al més aviat possible.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I, finalment, per fixar la posició del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, president. Li volia respondre a la senyora Najat, però veig que ha fet la seva intervenció i ha marxat. Si vol incidir en quins torns han de sortir les diputades d'Aliança Catalana, la convidem a que es posi al nostre partit, però, per aquest motiu, també ha de saber que s'haurà de treure el mocador. *(Algú pica de mans.)*

Pel que fa a la moció que ens ha presentat Junts, el català és la nostra llengua oficial. Avui és invisible en l'àmbit digital, especialment en plataformes globals com Google, Netflix, Microsoft, on el català és pràcticament absent. I no només és un problema de les empreses privades, és un problema de drets lingüístics. El que observem és que les empreses prenen decisions basades en els seus interessos econòmics: si no hi ha demanda, no hi ha oferta. Però això no vol dir que el català no sigui una llengua econòmicament viable; tot el contrari: és una llengua amb milions de parlants amb una gran capacitat de consumir continguts.

I el que no podem acceptar és que, en lloc de garantir la presència del català, hagi de ser l'Administració pública qui posi els diners per fer-lo visible a través de subvencions i de finançaments. No és acceptable que l'ús del català depengui de l'esforç econòmic

de l'Administració, quan altres llengües com l'anglès, el castellà, es donen per descomptat.

Cal donar un cop d'efecte perquè estigui a l'alçada de la demanda i, per aquest motiu, exigim respecte a la nostra llengua. Volem que el català tingui presència en els espais digitals, i per això proposem que hi hagi uns mínims legals de continguts en català. Les plataformes han de garantir que els seus nous continguts estiguin disponibles en català, tant amb àudio com amb subtítols.

Obligar el doblatge de les produccions originals. Qualsevol sèrie o pel·lícula que es dobli al castellà ha de ser també en versió catalana. Subvencions i incentius fiscals de les administracions i l'Estat, que han de garantir ajudes perquè el procés de localització sigui possible, tant per a les interfícies, assistents de veu, aplicacions i serveis en línia. La visibilitat del català i el contingut en català ha de ser fàcil de trobar i ben destacat als menús de les plataformes. Els usuaris han de saber immediatament que el contingut està disponible en català.

I protecció legislativa també. La llei ha de garantir el català; que no sigui una opció marginal, ha de ser un dret. I si no es compleix, cal que hi hagi sancions. Campanyes de conscienciació: hem de fomentar l'ús del català per conscienciar la societat. I la importància de fer-ne un ús també en el món digital. I mecanismes de supervisió i denuncia: supervisant, subvencionant la presència del català i sancionant aquelles plataformes que marginen la nostra llengua.

Les administracions no poden ser inactives. Hem vist que les grans plataformes globalitzades donen prioritat als mercats més grans i més rendibles, però el català no ha de ser ni ha de quedar al marge d'aquestes decisions. El que estem demanant no és un favor, sinó el reconeixement d'un dret lingüístic fonamental. El canvi que volem Aliança Catalana és que es faci que el català sigui una llengua digna i respectada, no una llengua marginada i invisible en el món digital.

Salvem el català!

Moltes gràcies.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Anna Navarro i Descals.

Anna Navarro i Descals

Moltes gràcies, especialment a les diputades Vilalta i Ferret perquè sou les úniques que..., hem tingut una bona conversa sobre el pacte nacional, sobre tots els temes que heu anat parlant. Així hem transaccionat l'esmena 1 del Grup Socialistes i hem acceptat l'esmena 2 del Grup Socialistes i l'esmena 2 del Grup d'Esquerra.

Un parell de coses. Als diputats de VOX i del PP, si voleu, a l'estiu intento que aneu a fer alguna pràctica en una plataforma digital, perquè és molt complicat que afegixin un idioma –és molt complicat. Són ells que ho decideixen. I una altra cosa: Google i LinkedIn i algunes altres de les tecnologies que ens agradaria molt que fossin ja en català, no és que l'empresa ho decideixi, és que Espanya, Espanya ho està impedit, que és molt diferent. Els tècnics que estan a SEAT o Silicon Valley ho podrien fer. Això és que hi ha gent que ho està parant. M'agradaria molt que s'entengués tot això.

I una altra cosa: aquesta moció o aquesta interpel·lació és sobre les tecnologies i les plataformes que es fan servir més. I a mi m'agradaria ser molt més específica del que posava dins del pacte nacional. Per això l'hem fet.

Molt agraïda. Gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt novè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la indústria a Catalunya

302-00148/15

El vuitè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la indústria a Catalunya. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts i, per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Bé; gràcies, president. Bon dia, diputats. Hem de dir que la indústria a Catalunya no va bé. De fet, que hem perdut una gran oportunitat amb el darrer pacte nacional per la indústria, en què hem de recordar que vam aportar més de 3.000 milions d'euros. Però el conseller Torrent va agafar la conselleria que el pes de la indústria a Catalunya era del divuit per cent, el 2021, i ara, el 2024, ha baixat al disset, poc més del disset per cent, quan ens havíem fixat un objectiu del vint-i-dos per cent. Per tant, en lloc d'anar a millor hem anat a pitjor.

I per què no va bé la indústria? Doncs l'únic que hem de fer és parlar amb els industrials, amb els empresaris, amb el sector i ens diuen el perquè.

Primer, manca de personal qualificat. Quelcom que he repetit manta vegades en aquest faristol i a les comissions. Quan l'any 21 l'enquesta de clima ens deia que el vint-i-tres per cent de les empreses no creixien per manca de personal qualificat, el 2024 ja són un trenta-set per cent. És a dir, hem empitjorat del vint-i-tres al trenta-set, més d'un cinquanta per cent. I la solució del Govern, aquest i l'anterior, és l'FP. Però escolti'm, l'FP..., ahir es van anunciar 7.500 places. Al mercat falten de l'ordre de 200.000 places per cobrir. Per tant, així no anem bé. El que cal –i ho he repetit diverses vegades– és la col·laboració publicoprivada amb els gremis, amb les patronals, amb les cambres i amb els clústers. És l'única manera de formar a les empreses allò que els hi cal a les empreses. Però a la bancada de les esquerres, sempre, quan parlem de col·laboració publicoprivada, és un no.

La segona cosa que ens diuen: la burocràcia endèmica i que no hi ha suport al teixit industrial. Escolti'm, per què els empresaris de Lleida se'n van a l'Aragó? Doncs perquè allà els escolten, els cuiden, els ajuden i, en canvi, aquí –torno al mateix–, les esquerres sempre..., l'enemic de tot és l'empresari, quan és el que genera riquesa al país i, per tant, benestar.

Tercer aspecte, la fiscalitat abusiva. Les esquerres no paren de dir que no hi ha un infern fiscal, però tenim l'IRPF més alt de l'Estat; tenim impostos propis més que ningú; l'impost de successions, ja ho sabeu, també dels més alts. I, per tant, així no ajudem les empreses. I la clau d'això és l'infrafinançament. Però no ens trobem els dinou diputats del PSC a Madrid bloquejant el Congrés perquè no s'està millorant el

finançament de Catalunya i portem dècades així –no ho veiem això. I, per tant, per això la indústria tampoc va bé.

I, en canvi, els qui sí que a Madrid fem la feina som els de Junts. Perquè si s'ha aconseguit abaixar l'impost de societats a les pimes, sobretot les que reinverteixen, és gràcies a Junts. Si s'ha portat al Senat la reducció de l'IAE és gràcies a Junts. I si s'ha aconseguit un decret que ha fet que les indústries químiques de Tarragona hagin invertit milers de milions d'euros és gràcies a Junts.

Quarta cosa, infraestructures. Tenim infraestructures del segle XX i hem passat una quarta part del XXI. El tema del Corredor Mediterrani va tard i malament; les rodalies costen milions d'euros a les empreses amb endarreriments, i l'AP-7 col·lapsada, que també costa milions d'euros.

Per tant, si a tot això hi sumem uns polígons industrials deixats de la mà de Déu; un absentisme desbocat, amb unes lleis que cada cop faciliten que pugi més; que s'abandoni, per exemple, el *blockchain*, com el Centre Blockchain de Catalunya, que Esquerra va tancar-lo quan hi havia empreses del sector industrial que estaven animades per aquest fet, o quan el Centre de Formació Professional d'Automoció de Martorell, l'última licitació que va fer Esquerra es va equivocar –ja els hi vam dir– i ha sigut un desastre i han tornat a abandonar, doncs això no ajuda la indústria.

Resumint-ho. Si volem que la indústria vagi bé, s'ha de fer allò que necessita la indústria: els hem d'ajudar a créixer, no els hem de maltractar i hem de fer que vinguin noves indústries a Catalunya. Per tant, hem de posar les empreses al centre, i no anar en contra de les empreses, per facilitar que creixin. I ara se'ns ha presentat un nou pacte nacional per a la indústria, que en el moment que vam fer la moció no l'havíem vist, però ara que l'hem vist, estem preocupats, perquè no aborda aquells objectius estratègics que hem definit des de Junts, que estan inclosos en aquesta moció, aquests nou objectius estratègics que podran votar i que no els veiem en el pacte nacional per a la indústria.

I, a més a més, d'aquests nou objectius que han de permetre la transformació del model econòmic, del model industrial cap a la societat del coneixement, cap al valor afegit i, per tant, cap a salaris més alts i un atur europeu, doncs, en lloc d'això, veiem coses que no ens acaben de convèncer.

Què més hem afegit en aquesta moció? Doncs, òbviament, el que els hi deia: millora de fiscalitat per a les empreses, fer un pla de polígons industrials, fer un canvi en el SOC radical per posar per davant el deure de treballar al dret a rebre prestacions. No pot ser que a Catalunya es pugui viure i treballar..., viure sense treballar o rebent només prestacions socials.

I, per tant, tot això és el que nosaltres hem presentat i, en definitiva, si volem recuperar aquell pols industrial que tenia Catalunya amb la presidència del president Pujol o del president Mas, el que hem de fer és abandonar les polítiques del president Aragonès i ara, de moment, del president Illa.

Moltes gràcies.

El president

Hi ha dos grups que hi han presentat esmenes i, en primer terme, per defensar-les, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Francesc Jesús Becerra Ramírez.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Gràcies, president. Diputats, diputades, públic que ens escolta i ens segueix per les xarxes, encara que hi hagi el debat general a la tarda, aquest Ple també és important. Aquesta moció també és important en política industrial. Senyor Canadell, crec que la intervenció que vostè ha fet no és la voluntat o la finalitat que persegueix un pacte. Un pacte nacional per a la indústria, que es va començar a dur a terme fa uns anys – portem ja..., el 2017, el 2022, i ara s'està construint el pacte nacional del 26-30 per a aquest període, per intentar que sigui en vigor l'any que ve– bé, persegueix una transversalitat, una unió de coneixements, un pacte que englobi tots els agents i actors que amb el to o la situació que vostè planteja, catastròfica, és que les indústries, d'aquesta manera, no crec que vulguin aterrar a Catalunya.

I està sent el contrari. Som una regió europea exemplar, som una regió europea envejable. Hi ha moltes indústries que s'estan interessant per Catalunya. Tenim un teixit industrial grandíols. I, per tant, primer li voldria encomanar o traslladar aquesta opinió de que crec que hauria de centrar-se en assolir un pacte –que segurament podem assolir-lo– en global, tots els grups i tots els agents i actors de Catalunya. En

aquest sentit –vostè ho coneix–, el procés d'elaboració va més enllà de la seva moció; al procés d'elaboració hi participen molts més agents: hi participa el Consell Català de l'Empresa, hi participen representants d'organitzacions empresarials, d'organitzacions sindicals, cambres de comerç, etcètera, etcètera, inclús els grups parlamentaris. També, en aquesta elaboració hi participen diferents grups de treball que han estat convidats a assistir-hi.

I, per tant, la seva moció –ja l'hi vaig dir en privat–..., és que si vostè intenta encotillar o encaixonar massa el pacte, definint-lo o concretant-lo massa, aquest procés d'elaboració quedarà buit de contingut; o sigui, el buit de possibilitat de participació. I aquesta no ha de ser la voluntat. Ha de ser un pacte que tingui una certa cintura, un pacte viu, un pacte que convidi a participar-hi tot el teixit empresarial i industrial de la nostra...

Ha pogut veure el pacte. S'hi estableixen tres objectius molt clars. No m'hi estendré, perquè els té detallats. I també s'hi estableixen diferents àmbits: deu eixos d'actuació clars; 166, ja emmarcades, de pautes; però tot obert a que en aquest procés d'elaboració s'hi puguin incloure moltes més actuacions concretes. Productivitat, descarbonització, sostenibilitat, resiliència, tot això són marcs europeus que sorgeixen de l'informe Draghi, marcs europeus compartits per tots els estats. Nosaltres hem d'intentar marcar aquestes línies d'actuació, no?

Entraré una mica en matèria. En aquest sentit, com no volem encaixonar el procés d'elaboració, en molts punts li votarem abstenció –molts punts. Li votarem a favor, lògicament, del primer punt, que és portar a terme el pacte nacional, però li votarem abstenció en la majoria de punts, simplement per deixar pas al procés d'elaboració aquest, i participació, que li diem.

Però no vull deixar, aquests segons que em queden, de dir-li que, en el tema de l'afectació de l'IRPF, no diferencia vostè sobre rendes. La deflactació no és positiva en un marc general, perquè sobretot afavoreix les classes més altes. Vostè pot veure com les rendes de 35.000 euros o inferiors ja han tingut mesures idònies que han abaixat la pressió fiscal: els han abaixat l'IRPF. I, per tant, amb aquestes mesures vostè no està afavorint la majoria de Catalunya, sinó que està afavorint només uns

percentatges ínfims –ínfims. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)*

I acabo, president. L'absentisme. M'agradaria que ens aclarís què entén per absentisme. L'absentisme és les vacances? És la incapacitat laboral? Els permisos? Les llicències? També ens ho hauria d'aclarir. I, per això, en molts punts, com que no ens aclareix aquest marc en què vol situar el debat, l'hi votarem en contra.

Gràcies.

El president

Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Àngels Esteller i Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, senyor conseller... Hem abordat el tema de la indústria, que és un dels principals motors de l'economia catalana. I la indústria catalana es troba en un moment de grans reptes i transformacions –la globalització, la transició energètica, la digitalització–, però un context geopolític que afecta molt directament, perquè tenim països –la Xina, l'Índia, Estats Units– que avancen molt ràpidament en introduir innovació i introduir tecnologia en tots els processos industrials, i això fa que des d'Europa, i especialment a Espanya i Catalunya, haguem de millorar el que és tota la introducció de tota la transició digital i la transició, també, energètica, mediambiental.

Nosaltres considerem que tota aquesta transició s'ha de fer al ritme de la capacitat que tingui la indústria a l'hora d'introduir tots aquests elements, perquè, de lo contrari, el que farem serà enfonsar la indústria. I Catalunya ha d'estar en condicions per portar a terme la reindustrialització i també una transició cap a la digitalització i la descarbonització de la indústria tradicional; impulsar la indústria 4.0 que fomenta la innovació, la tecnologia, el talent i la sostenibilitat. El Partit Popular entén com a sostenibilitat la sostenibilitat econòmica, la sostenibilitat social i la sostenibilitat mediambiental, perquè, si no, no avancem en la sostenibilitat. I, per tant, també tots aquests són factors de la competitivitat que hem d'introduir en tots els processos industrials.

Perquè hem de tenir un punt de partida, que sempre hem destacat –i fins i tot el conseller quan va comparèixer en la comissió–, i és saber el punt de partida de la indústria a Catalunya. És veritat que tenim un teixit productiu industrial molt rellevant, però també és cert que tenim una indústria molt tradicional, molt centrada en el sector terciari, que cal avançar i ajudar a transformar amb més celeritat, amb més velocitat del que la indústria..., com està avui en dia adaptant-se. Perquè és veritat que hem d'introduir tota la tecnologia en tot el procés productiu, però per a això es necessita finançament. I el teixit productiu de Catalunya està fomentat per pimes, algunes que no passen de nou treballadors i, per tant, els costa molt introduir la tecnologia en els processos productius i el finançament no el tenen garantit. I, per tant, això és un problema que hem de solucionar.

I també rebaixar costos –costos, senyor conseller. És imprescindible rebaixar costos. A més, tothom parla de l'informe Draghi, però ho diu molt clarament: «Eliminar totes les barreres que dificulten la transformació de la indústria.»

Burocràcia. Nosaltres hem introduït també una esmena per aprofundir en l'eix que ha proposat Junts de la reducció de les càrregues. La burocràcia és un element que..., és una gran barrera que dificulta la indústria. Valorem molt el punt de Junts, que ha incorporat les llicències per a les indústries, per a les autoritzacions o per a les ampliacions de les indústries. Tots sabem de casos que triguen dos anys a l'hora de poder ampliar una indústria, amb la qual cosa estàs frenant que contractin persones i que aquella empresa tingui una capacitat important a l'hora de tenir la productivitat que requereix.

I impostos, senyor conseller i senyores i senyors diputats. Hem de reduir impostos. El Grup de Junts ha deflactat l'IRPF. Jo li vull dir al portaveu dels socialistes que, escolti'm, a tots ens han de deflactar l'IRPF, perquè és un ingrés impropï que genera i que recapten la Generalitat i l'Estat a costa de la inflació. I, per tant, a tothom. És cert que les classes mitjanes baixes són les que més ho pateixen, però s'ha de deflactar a tothom. I eliminar impostos, perquè és que, si no, només estarem maquillant i no ho abordarem.

I nosaltres hem introduït un eix que considerem molt important dins dels eixos de la moció, que valorem positivament. És l'eix de la transformació i l'aplicació del

coneixement perquè veritablement passi el producte. I aquest procés és una assignatura pendent que tenim a Catalunya i que hem d'afrontar.

I valorem molt positivament, també, el punt de la reinversió. S'ha de portar a terme una modificació de la llei de l'Estat, que el Partit Popular va regular, però el Govern del Pedro Sánchez la va eliminar, com és que la reinversió tingui un tractament específic perquè afavoreixi aquesta introducció de tots els elements de competitivitat i de la indústria i de tota la part de la inversió, no?, de les indústries, tan necessària, a més a més, per guanyar en dimensió empresarial. I això és un eix i una assignatura pendent.

Per tant, nosaltres, el pacte de la indústria l'abordem amb una visió àmplia. Hi hem de participar els grups parlamentaris, però sobretot hi ha de participar el sector. Hem de saber quines són les seves necessitats i quines són les condicions que requereixen per millorar. I ho hem de fer sense apriorismes i sense vetar baixades d'impostos, sense vetar la pròrroga de les centrals nuclears quan la necessiten, perquè és més del seixanta per cent de l'energia que consumeixen. I, per tant, tota aquesta reducció i tot el que necessita el sector ho hem d'abordar amb aquest pacte, que esperem que sigui fructífer i millor que l'anterior, que és un pacte que després abordarem en la moció d'Esquerra Republicana, que per al Grup Popular va ser molt deficient perquè no s'ha complert en els termes que consideràvem que calia fer-ho.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A continuació poden fixar llur posició els grups parlamentaris que no hi han presentat esmena. I en primer terme, per fer-ho, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'honorable senyor Joan Ignasi Elena Garcia.

Joan Ignasi Elena Garcia

Diputades, diputats, conseller... Tots els *hits* del senyor Canadell, no n'ha faltat ni un, eh? Primer, l'obsessiva obsessió amb l'anterior Govern. Jo entenc que li faci com ràbia –i em sap greu que li'n faci– que anessin tan bé les dades econòmiques a l'època que estava al capdavant de la conselleria el conseller Torrent: màximes dades d'ocupació, d'exportació, d'inversió estrangera, etcètera. Per tant, des d'aquest punt de vista, em

sap greu que no ho valori positivament, perquè és bo per a tots; és bo per a l'economia i és bo per a tots.

I després podem dir allò de «roda el món i torna al Born», no?, en el sentit de que finalment reivindica les retallades del 2011, del 2012, del 2013 com les mesures i com la fórmula que vostè estima més adequada –perquè ha reivindicat aquella època i aquella política–..., com la fórmula i la manera de tirar endavant l'economia i la indústria del nostre país. Em sembla un error. Em sembla un camí equivocat. De fet, és un camí que va rebutjar Europa. Primer va començar amb aquestes mesures i les següents crisis les va afrontar d'una manera diferent.

I, naturalment, les obsessions, les obsessions amb l'esquerra. Vostès sempre diuen que no són un partit ni de dretes ni d'esquerreres, que tenen gent d'esquerreres. Es deuen posar les mans al cap quan vostè permanentment acusa genèricament l'esquerra de tots els mals. Em sembla que això és absolutament contradictori. Però, bé, cadascú fa les coses com considera millor.

Amb relació al pacte nacional –i, per tant, votarem favorablement al primer punt–, ens sembla que ha començat malament. No ens sembla raonable que el dia 25 de setembre es convoquin els grups, i *online*, en aquell mateix moment, el rebem els grups parlamentaris –parèntesi: li recordo que és un pacte d'investidura també–..., el rebem tots els grups parlamentaris el dia 25 i que pretengui el dia 10 presentar-lo i ens digui que, entremig, si volem, doncs ja fem unes aportacions i les valoraran. Perquè al diputat Becerra se li ha escapat. Ha dit: «I fins i tot poden participar els grups.» S'han estirat, diguem-ne. Haurien de participar-hi els grups plenament, perquè em sembla que si és un pacte nacional no pot ser un pacte només de la conselleria. I si ho és, endavant, perquè les conselleries han de tenir plans també. Però aleshores no vulguem donar-li una dimensió col·lectiva que en aquests moments no té ni ha començat amb aquesta vocació. La veritat és que ens va sorprendre a tots, o almenys així al meu grup, assabentar-nos-en d'aquesta manera. Després tindrem oportunitat, a la següent moció, de parlar-ne més detingudament, amb la moció que presentarà el diputat Jordi Albert.

Respecte al conjunt de la moció, doncs hi ha una part que, naturalment, hi donarem suport, perquè ens sembla que hi ha mesures molt necessàries, i no les explico

perquè són prou conegudes, perquè han llegit la moció. I, en aquest sentit, els punts primer, segon, tercer, cinquè i vuitè els votarem favorablement. La resta els votarem en contra, perquè pensem que és un programa polític conservador i caduc, des de la nostra mirada, i que, per tant, de cap manera nosaltres el podem abonar. Però, hi insisteixo, em sembla que el que planteja són uns horitzons els quals el pacte nacional els ha de recollir. Hi han molts més àmbits, òbviament, però els que plantegen en la seva moció, alguns d'ells són molt necessaris i, per tant, nosaltres els abonem. I, amb aquesta vocació de col·laboració i de contrast amb tots els sectors i també amb tots els grups, treballarem perquè aquest pacte nacional per a la indústria esdevingui una realitat i que ajudi a fer caminar la nostra indústria, a continuar fent caminar la nostra indústria pel bon camí.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Debo reconocer que, señor Canadell, ustedes han pasado por un proceso curioso: sus mociones, sus propuestas de resolución, han pasado de aborrecer a irritar.

Y digo que suena profundamente irritante... ¿Cómo puede ser que ustedes obvien cualquier tipo de responsabilidad política y de gobierno? Es decir, el partido que ha gobernado la Generalitat de Cataluña, que ha gobernado las diputaciones provinciales, ahora los municipios, los consejos comarcales..., ¡si es que ustedes por gobernar han gobernado hasta los consejos de barrio! Pero es que, además, han gobernado hasta la *cambra de comerç*. Ustedes, que han puesto a disposición del *procés* todos esos entes privados, porque se lo han hecho a su imagen y semejanza, me viene usted a decir que cómo está Cataluña.

Es decir, ese partido que ha puesto a disposición de sus entes en vez del bien común, de mejorar la industrialización de Cataluña, mejorar nuestras infraestructuras, nos viene a decir que ahora hay que hacer un gran esfuerzo económico y potenciar la

industria. Claro que sí, debemos potenciarla, debemos mejorarla, debemos fomentarla, pero sobre todo debemos protegerla, protegerla de todos ustedes: protegerla de ese fanatismo climático; protegerla de aquellos que han expulsado a más de siete mil empresas; protegerla de aquellos que lo que han hecho, nada más y nada menos, es ahuyentar cualquier tipo de inversión privada y pública; protegerla de aquellos que lo que han hecho durante todos estos años ha sido empobrecer la economía catalana.

Fíjense, en 1955, entre 1955 y 2025, la economía catalana, especialmente la industria catalana, ha perdido dos terceras partes de su potencia económica. ¿Y por qué? Porque ustedes han gobernado. Pero ustedes han gobernado igual que todos estos partidos que vienen aquí a aplaudir. Mire, señor Canadell, ¿sabe qué le pasa a la industria en Cataluña? ¿Sabe qué le pasa? Que hay un problema que es fundamental, y es el siguiente: es el pacto verde europeo. Sí, sí, usted se ríe, pero es el pacto verde europeo. Es su agenda climática, es el mercado de emisiones. Ese fanatismo climático que lo que ha hecho es que, mientras la industria catalana no puede avanzar –no puede avanzar–, otras industrias de otros países nos adelantan por la derecha. Eso es lo que ustedes han provocado.

Y durante todos estos años, en vez de intentar hacer esa industria más productiva, más competitiva, lo que han hecho es..., más pobre, más regulada, más sanciones, más imposiciones. Y eso es lo que han hecho todos ustedes. (*Alguns aplaudiments.*) Por tanto, la industria en Cataluña no necesita sus medidas mágicas que no sirven absolutamente para nada. Lo que necesita es estabilidad política, estabilidad financiera y el bien común. Y, mire, si usted realmente lo que quiere es venir aquí con un plan para recuperar la industria en Cataluña, lo primero que tiene que hacer es apartarse –pero apartarse de verdad, de manera total, de manera directa– y dejar directamente a los que tienen un plan.

Mire, medidas concretas. No venir aquí a vender humo como usted ha hecho; medidas concretas. ¿Quiere usted reindustrializar Cataluña? Muy fácil, oiga, apoye una ley nacional –nacional–, española, para industrializar Cataluña; una ley que lo que permita es rechazar la competencia desleal; una ley que lo que permita es evitar la deslocalización, una ley que permita aumentar en I+D+i; una ley que permita

aumentar la productivitat nacional; una ley que permita decirle a Bruselas: «Por el mercado de emisiones no pasamos.»

Porque no es normal que, mientras nosotros estemos aguantando como estamos aguantando —estamos intentando descarbonizar nuestra industria—, nos estén apretando de esta manera cuando el señor consejero nos dice: «Bueno, no pasa nada, que China no compita con nuestras medidas. No pasa nada, que Brasil no compita con nuestras medidas. No pasa nada, que otros países del mundo no compitan con nuestras medidas. Ya se vendrán a las nuestras.» No, señor consejero, no. Mientras ustedes toman esas medidas, lo que están haciendo es empobrecer la industria en Cataluña.

Y, por tanto, ante eso, ¿qué van a hacer? ¿Seguir? Mire, al final, es una cuestión de «ellos o nosotros», de intentar pensar en la industria catalana y española o la de otros sitios. Les pongo un ejemplo. Ustedes tendrán que elegir. Ustedes deben elegir, deben elegir realmente lo que vale la pena: entre el coche chino o el coche que se fabrica en Martorell; entre el plástico de la petroquímica de Tarragona o el plástico de Corea del Sur; entre la energía de las nucleares de Vandellòs y Ascó, que suministran el cincuenta y uno por ciento de electricidad en Cataluña, o la que compramos a precio de oro en Marruecos.

Y, mire, ¿sabe lo que le digo, señor Canadell? Que, ante los acuerdos con Marruecos, con China, con Sudáfrica o con Túnez, yo le digo que en VOX lo que hacemos son acuerdos con los españoles, con la industria española, con los trabajadores españoles y con las empresas españolas.

Muchas gracias.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies de nou, i bon dia a totes; conseller, també. Primer de tot, vull manifestar el meu suport a la plantilla d'MM Fiber Packaging, de Montcada, que estan en vaga per un ERO que fa l'empresa, un ERO encobert que en realitat suposa un tancament i

que, per tant, envia noranta-una famílies a l'atur. I, per tant, des d'aquí manifestar aquest suport.

Bé, permeteu-me començar... Senyor Canadell, permeti'm començar amb una declaració de principis molt clara: no hi pot haver un pacte sense condicions, evidentment, però tampoc hi pot haver cap indústria sense retorn social. Dit d'una altra manera, els Comuns no avalarem cap pacte nacional per a la indústria que no asseguri drets laborals, arrelament al territori i transició ecològica. I això no és anar en contra de ningú, no és anar en contra de l'empresari, és anar a favor d'aquests valors.

Volem un model que tingui lideratge públic, que tingui també condicionalitat social i climàtica, que tingui governança democràtica. I això és el que ens diferencia ideològicament d'aquesta moció, tot i que li avanço que, evidentment, no pot ser d'una altra manera, votarem a favor molts dels punts perquè són de sentit comú.

En primer lloc, el lideratge públic i la sobirania estratègica. Coincidim que cal un pacte dialogat amb tots els actors, incloent-hi els grups parlamentaris; també agents socials, polítics, econòmics, amb el territori. Però volem anar més enllà. Parlem de model de país i de com el fem més resilient en un món cada cop més complex. No podem deixar la reindustrialització només en mans de les dinàmiques de mercat o de l'atzar de les inversions privades. Ens cal una Generalitat proactiva, capaç d'invertir i de condicionar el rumb del model productiu. Ho hem après per experiència: si l'ajut públic és un xec en blanc, qui paga el compte és el territori i la gent que hi treballa.

Nosaltres no volem ser espectadors passius d'una globalització que decideix per nosaltres. Volem sobirania estratègica, energia neta i pròpia, indústria arrelada, cadenes de proximitat i capacitat tecnològica sota control democràtic. Compartim la necessitat d'augmentar productivitat, innovació, internacionalització, agilitat administrativa. Qui no voldria més competitivitat i més exportacions? Ara bé, trobem a faltar dues peces clau: la descarbonització i la qualitat de la feina. Qualsevol política industrial del segle XXI ha d'incorporar la transició ecològica i la dignificació del treball com a eixos centrals. Sense energia neta, assequible i pròpia, no hi ha indústria ni país viable. I sense feina digna, estabilitat i bons salaris, tampoc hi ha futur industrial que pagui la pena.

En segon lloc, la condicionalitat social i climàtica. Cada euro públic de suport a la indústria ha d'anar lligat a compromisos explícits: reducció d'emissions, estalvi i eficiència energètica, economia circular. I també a compromisos laborals: estabilitat, salaris dignes i igualtat. Ens preocupa un enfocament que se centri sobretot en incentius fiscals o subvencions, sense parlar de condicions.

En tercer lloc, la governança democràtica i la participació. Parlar d'indicadors de seguiment i de treball amb clústers, col·legis i gremis és positiu, sí, però ens preocupa qui decideix i com es rendeixen comptes.

En quart lloc, la justícia territorial i la reindustrialització amb retorn social. Compartim l'objectiu d'incrementar el VAB industrial a totes les comarques. La reindustrialització no és un codi postal, és un projecte de país. Per aconseguir-ho, però, cal planificació i una inversió pública intel·ligent. Quan als polígons de moltes comarques hi ha naus buides, antics complexos, solars abandonats, prioritzem recuperar aquests espais amb criteris ambientals i socials. Abans de consumir nou sòl, aprofitem el que ja està construït o projectat.

En cinquè lloc, una feina digna. I aquí la diferència amb Junts és especialment clara. Quan es parla de prioritzar el deure de treballar per davant del dret a la prestació, diem «no». El treball és un dret i la funció de l'Administració no és culpabilitzar qui està aturat, sinó oferir formació, oferir acompanyament i donar oportunitats reals. Millorem la intermediació i el reciclatge professional, sí, però sense estigma i garantint prestacions perquè la recerca de feina es faci amb dignitat. La millor manera de prioritzar el treball és crear feina de qualitat arreu.

Respectem l'objectiu d'impulsar la inversió industrial, però no compartim la recepta de Junts: més deduccions a l'impost de societats. Això acaba beneficiant, sobretot, a qui ja té múscul i sense garantir el retorn social ni territorial. El que cal no són rebaixes fiscals. El que cal és lideratge públic i condicionalitat clara. Només així tindrem una indústria verda amb drets i arrelada, i no més privilegis fiscals per a qui ja en té.

I acabo. El pacte 26-30 només serà de debò un pacte de país si porta noms i cognoms, lleis amb calendari, tensió energètica, economia circular, polígons, capital públic estratègic, condicions socials i climàtiques exigents, un mur antideslocalitzacions que protegeixi el teixit productiu, infraestructures i energia per a una indústria neta, talent

i igualtat a l'alçada, i una governança transparent. Per a això hi serem amb lleialtat exigent.

I acabo ja, president. No ens trobaran demanant més indústria a qualsevol preu. Ens trobaran exigint aquesta altra indústria.

Gràcies. I salut i bon treball.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Hem fet un canvi per despistar-lo.

Ara seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, que ha declinat fer la seva intervenció. I, per tant, seria el torn del Grup Mixt i té la paraula la diputada Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, vicepresidenta. Quan vostès parlen d'un pacte nacional per a la indústria, ho fan des de la lògica autonomista que fa que Catalunya segueixi subordinada a l'Estat espanyol. Vostès proposen, en l'últim punt de la seva moció, que el Parlament insti el Govern a pregar al Govern espanyol modificar l'impost de societats. No demanen la delegació de competències de la gestió d'aquest impost de societats a l'Agència Tributària Catalana.

Catalunya, en el terreny industrial, en les últimes dècades ha perdut moltíssima força, i això que la nostra nació havia estat històricament un motor industrial d'Europa. L'any 2023 el pes de la indústria catalana en el valor afegit brut de l'economia era poc més del divuit per cent, quan la mitjana de la Unió Europea se situava sobre el 20,5 per cent. Només dos anys abans, el 2021, a Catalunya encara superàvem la mitjana europea.

Aquesta desindustrialització ens hauria d'amoïnar, i molt. Per què? Doncs perquè la indústria ofereix feina estable i millor remunerada que altres sectors. Això comporta famílies amb més capacitat d'arrelament. Per aquest motiu, Aliança Catalana ens marquem un objectiu, un objectiu en què la indústria catalana representi el vint-i-cinc per cent del PIB l'any 2030, com ja ho portava el nostre programa electoral. I, per aconseguir-ho, cal una transició energètica nacional i no punitiva que protegeixi les nostres empreses en lloc de castigar-les amb impostos verds; una fiscalitat

competitiva; reduir les càrregues fiscals a la seguretat social i incentivar les empreses que formin treballadors per poder-se'ls quedar; un sistema educatiu orientat al mercat laboral amb més formació professional; formació professional dual gestionada de la mà de les empreses, i un urbanisme intel·ligent, amb habitatge digne prop dels llocs de treball per facilitar així la vida als treballadors.

Per altra banda, quan a la moció parlen de competitivitat industrial, obvien un punt molt important: l'energia. La indústria catalana pateix uns costos energètics elevats que llastren la seva competitivitat, un sobrecost que els impedeix créixer, retallar preus i invertir en innovació. Catalunya, a més, pateix dependència energètica. L'any 2023 vam haver d'importar més de 5.500 gigawatts, un 12,4 per cent de la demanda elèctrica, que el 2024 va créixer fins als 15,4.

La nostra producció es basa majoritàriament en fonts renovables, amb la nuclear representen més del cinquanta per cent de la demanda elèctrica. Això ens fa vulnerables als preus i a les decisions externes, i més encara si continuem amb la follia de voler tancar les nuclears de casa. Aliança Catalana defensem el manteniment i l'aprofitament de l'energia nuclear com a font segura, estable i competitiva.

Aliança Catalana donarem suport a tots aquells punts de la moció que vagin a favor de crear riquesa, generar llocs de treball i incrementar el pes de la indústria dins l'economia catalana. Però això ha d'incloure: reduir el dèficit històric de mà d'obra especialitzada i apostar per personal qualificat, incrementar el valor afegit brut industrial a totes les comarques, agilitzar els tràmits d'obertura i ampliació d'activitats, millorar la productivitat i els salaris, potenciar la innovació i, per situar Catalunya com a motor de capacitat d'innovació d'Europa, impulsar el creixement de les pimes i autònoms catalans, perquè ells són el veritable motor del nostre país. Reforçar la digitalització en noves tecnologies (intel·ligència artificial, big data, robòtica, impressió 3D i moltes altres), fomentar la internacionalització per poder tornar a fer de Catalunya un país de referència europea i atraure grans inversions.

També exigim polítiques que blindin la nostra indústria davant el dúmping laboral, fiscal i ecològic de tercers països. Catalunya no pot continuar estant desprotegida d'aquesta competència deslleial ni acceptar que les nostres empreses hagin de

competir amb productes vinguts de llocs on els estàndards laborals, ambientals i de qualitat són més baixos que els que s'exigeixen aquí. Això no és lliure competència.

En definitiva, la reindustrialització és una necessitat vital si volem que Catalunya tingui futur, llocs de treball dignes i sobirania econòmica.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, vicepresidenta. Bé; primer de tot, senyor Becerra, per què ha de servir aquest pacte nacional per a la Indústria? Ha de servir per transformar el model industrial de Catalunya cap a l'economia del coneixement, del valor afegit, dels salaris més alts? Sí? Doncs llavors sí que ho hem entès, nosaltres. El que potser no ho ha entès és vostè, perquè per fer això no posen cap objectiu a aconseguir. Posen 166 accions, que ja estan fent la majoria d'elles i que no serviran per transformar, igual que no han servit les dels darrers quatre anys. Perquè o de veritat ens proposem transformar la indústria o no ho farem, eh? Invertirem 4.000 milions d'euros més i d'aquí quatre anys o cinc tornarem a estar igual com fins ara. Per tant, crec que vostès no han entès l'esperit de la moció.

I vostè diu: «No, l'economia va molt bé, l'economia catalana va molt bé.» Sí? La indústria ha anat bé aquest darrer any?, aquests darrers quatre anys? Ja li he donat les dades. Hem baixat, no hem pujat. Per tant, d'això ens queixem. La productivitat ha anat bé? No, ha anat..., ha pujat, però no lo que ens esperàvem. Per tant, parlem de les coses amb coneixement.

I, escolti'm, l'absentisme, em pregunta què entenem per absentisme. Hem portat aquí més de quinze compareixences. Si encara no ho entenen, si vol, en portarem quinze més, però jo crec que ja tots ho tenim clar.

Al PP, gràcies per les esmenes; també gràcies al PSC. Vostès sí que han entès el transfons de la moció, l'hi agraeixo. I és veritat, hem de reduir, hem de millorar l'impost

de societats per a la reinversió, com hi havia abans, perquè és la manera de que les empreses segueixin creixent.

Senyor Elena, a mi em sap greu, però..., les dades econòmiques, en general, deuen ser les que siguin, però les dades de la indústria han anat a pitjor. I tant és així que la ciutadania no els hi ha valorat positivament; de fet, han perdut un terç dels vots en les darreres eleccions.

I al senyor Ramírez: escolti'm, vostè diu que no li agrada el pacte verd europeu. Potser vostè vol el pacte blanc i negre per tornar al franquisme; nosaltres aquest no el volem.

I finalment, senyor Mijoler, vostè ens diu que està d'acord amb oferir formació i donar oportunitats a la gent. Escolti'm, totalment d'acord. Però com explica que hi hagi més de 200.000 persones de vacants a les empreses, i hi hagin més de 300.000 aturats? Alguna cosa no quadra. Potser hi ha gent que no vol treballar o vol treballar d'una manera que no ens convé i seguir cobrant subsidis.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat.

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substantiat el punt número 9 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el pacte nacional per a la indústria

302-00149/15

I passem tot seguit al novè punt de... *(La vicepresidenta primera continua parlant sense fer ús del micròfon.)* Avui amb el micro no l'acabo d'encertar. Al novè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el pacte nacional per a la indústria, en aquest cas presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. I per exposar-la té la paraula, per un temps de cinc minuts, el diputat Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la casa... Bé, em sembla que és la darrera moció, no? Començarem..., quan acabem ja anirem a votar, la primera votació del dia, i després a la tarda ja tindrem un altre sarau.

Pacte nacional per a la indústria. Abans, en el debat anterior ja ho hem comentat, però, en qualsevol cas, nosaltres li volíem donar un enfocament diferent. Li volíem donar un enfocament respecte a com s'està construint aquest pacte, com s'està elaborant i s'està treballant aquest pacte. Ja ho saben, des d'Esquerra Republicana hem estat molt crítics, perquè aquest pacte –ho hem anunciat també en la interpel·lació i també ho vam fer a la compareixença del conseller– creiem que s'està construint a esquena d'aquest Parlament. I, per tant, el primer element que volem posar damunt de la taula és que aquest pacte és un pacte de país i, per tant, també ha de comptar amb el Parlament de Catalunya. Tot i que no hagi d'aprovar-se aquí, ha de comptar amb la participació activa dels grups parlamentaris i de les organitzacions polítiques. Però, d'altra banda, com a pacte de país, ha de comptar amb la participació de tot el teixit econòmic que tenim al país i, per tant, també amb aquells que també se senten més interpel·lats, no només treballadors i empreses, també, i molt important, el món local. I, per tant, nosaltres hem fonamentat bona part dels nostres punts de la moció en aquest punt.

Fixin-s'hi, avui mateix, 9 d'octubre, davant del carrer Sepúlveda, davant del Departament de Treball, concentració d'una empresa de Montcada i Reixac, els seus treballadors, noranta-una famílies que se n'aniran al carrer. Ara mateix això està passant: noranta-una famílies que se'n van al carrer perquè una empresa austríaca, multinacional, decideix emportar-se la producció a Madrid. Qui està insistint més en la defensa de la indústria al nostre país no és cap altra que la classe treballadora, que és la que busca el manteniment de l'ocupació, que és la que busca la millora dels llocs de treball, que és la que treballa dia a dia per fer que les empreses tirin endavant. Són els que s'hi deixen la pell. I ho saben vostès, diputats i diputades, que quan hi ha un conflicte laboral, els qui ens venen a veure són els treballadors i les treballadores. I això passa sempre.

Aquest pacte nacional ha de tenir aquesta mirada necessàriament, perquè ha de ser un pacte que necessàriament ha de buscar la millora del sector industrial, però alhora també que aquesta millora sigui una millora que compleixi amb els objectius que tenim plantejats com a país, que no són altres que la sostenibilitat i fer de la nostra economia una economia competitiva però que s'allunyi dels estàndards del capitalisme neoliberal. I, per tant, el pacte nacional per a la indústria també ha d'obeir aquests objectius. I aquí és on ens hem de dirigir, a una economia que sigui justa, a una economia que realment estigui al servei de les persones, i no a una economia que sigui depredadora. Necessitem un treball digne i de qualitat en el nostre país, un treball digne i de qualitat que substitueixi el treball depredador que es fonamenta en la precarietat, que es fonamenta en el màxim benefici per als qui ja tenen les butxaques plenes i amb la precarització dels qui posen el seu treball, dels qui posen el seu esforç per guanyar-se el pa cada dia. Per tant, aquests són els objectius que ens hem de plantejar amb el pacte nacional.

Però, d'altra banda, aquest pacte nacional ha d'obeir també al canvi de model productiu, com els estava dient, però ha d'obeir també al progrés econòmic de les empreses. Catalunya ha de ser un pol d'atracció. De fet, el pacte nacional 2022-2025 ja va arrencar per aconseguir que Catalunya fos un pol d'atracció –i, de fet, hi han hagut inversions que hem tingut en el nostre país–, però alhora hem de fomentar la proximitat, hem de fomentar l'arrelament. Necessitem que les empreses que venen i inverteixen al nostre país s'arrelin al nostre país, que no vegin els seus treballadors i treballadores com a simples peces d'un tauler d'escacs, que vegin els seus treballadors i treballadores com l'actiu principal, i, per tant, que aquestes empreses, quan vinguin a Catalunya, siguin empreses que es comprometin, també, amb el progrés social i econòmic del nostre país. I el pacte nacional per a la indústria això ho ha de blindar. De fet, el darrer pacte –i aquest era el primer punt de la moció– ja estableix que va complir els seus objectius; de fet, compliment, l'any 2024, del 100,2 per cent en la inversió que estava pressupostada, més del que s'havia pressupostat.

És evident que necessitem continuar avançant i és evident que Esquerra Republicana s'arremangarà per fer-ho, però alhora també és evident que fins ara no s'ha fet gens bé per part de l'actual Govern.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Ara té la paraula per defensar les esmenes presentades, en primer lloc, el Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula el diputat Lluís Mijoler i Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia de nou a tothom. Bé, seguim, una mica, amb la moció d'abans. Bé, parlar d'indústria..., quan parlem d'indústria no és únicament i exclusivament parlar d'economia, com dèiem abans, és parlar de país, de com volem viure, de com volem treballar, de com volem relacionar-nos amb el territori; és parlar de sobirania; és parlar de justícia social, de canvi climàtic, de serveis públics, de democràcia econòmica. Per això celebrem aquesta moció, i evidentment la votarem a favor, perquè assumeix que cal una nova etapa de política industrial al nostre país i perquè també recull alguna de les aportacions que hem fet per fer-la més ambiciosa, més arrelada, més compartida.

Ara bé, per nosaltres el pacte nacional per a la indústria no pot ser només una renovació formal del passat i ha de ser un pacte transformador. I per això els Comuns proposem construir aquest pacte sota un nou contracte social i ecològic, perquè venim d'un model econòmic que no ha funcionat; això també ho recull la moció, gràcies, també, a l'esmena transaccionada. Es tracta de que durant anys hem tingut un creixement econòmic que –ho deia el ponent– s'ha basat massa sovint en la precarietat, en l'externalització, en el dúmping laboral, en deslocalitzacions impunes; un model que ha permès que empreses que rebien ajuts públics tanquessin i marxessin sense deixar-ne ni el record; un model que ha acumulat riquesa, però que ha empobrit, en molts casos, vides. La diferència entre el PIB *per capita* i la renda disponible de la ciutadania, doncs, hi ha un gap o una plusvàlua massa alta.

Per això, quan parlem de valor afegit, no podem limitar-nos a parlar de tecnologia o innovació. El valor també és social i també és ambiental. El valor és fer una activitat que crea llocs de treball de qualitat, que redistribueix riquesa, que respecta el territori i que respecta el planeta. El valor és que les empreses estiguin arrelades, que formin,

que cuidin, que apostin pel futur del lloc on estan. No volem només fàbriques que produeixin més, volem empreses que construeixin país. Volem aquest compromís. El factor competitiu per a les empreses és l'energia neta i barata, no són els salaris baixos. És una qüestió de quina indústria volem fer créixer. No pot ser una indústria bruta, extractiva, depredadora del territori, ha de ser una indústria verda, amb valor afegit, amb retorn públic i amb drets laborals garantits. I per això no n'hi ha prou amb desitjos, calen eines.

Des del Comuns hem proposat dues idees, que reiterem al conseller cada cop que en tenim l'oportunitat, que considerem estratègiques, que també sortiran a les propostes de resolució. La primera, el fons sobirà per a l'economia, que permeti que el sector públic no només ajudi, sinó que també decideixi, que pugui participar com a actor en empreses estratègiques i que no es limiti a fer de banc o d'avalador. I la segona, la llei d'arrelament i contra la deslocalització, que obligui a retornar si es reben ajuts, que blindi la continuïtat d'activitats i llocs de treball i que posi fre a la impunitat d'alguns actors privats. Si el sector públic hi posa diners, ha de tenir veu i ha de tenir capacitat d'exigir.

I si parlem de política industrial, hem de parlar –no és indestriable– també d'equitat territorial. L'activitat econòmica no pot continuar concentrant-se només a la primera corona o als pols habituals. Si volem veritable desenvolupament, cal que la indústria arribi arreu. Això vol dir rehabilitar i modernitzar polígons existents i programats, vol dir apostar per energies renovables compartides, serveis públics mancomunats i planificació territorial amb criteri. I vol dir, sobretot, garantir que hi hagi recursos perquè les comarques que viuen processos de reconversió o pèrdua industrial puguin tenir alternatives.

Ara bé, perquè tot això sigui possible, cal governança, no n'hi ha prou amb pactes signats entre conselleries i agents socials. Cal que el Parlament també hi tingui un paper actiu. Cal que hi hagi un seguiment. Cal que hi hagi compareixences públiques, dades obertes, dictàmens anuals. I és per això que valorem especialment que la moció incorpori la creació d'una comissió parlamentària de seguiment del pacte.

Per tot això, hi votarem a favor. I ho fem amb voluntat constructiva, però també amb voluntat exigent. Volem un pacte que no sigui una simple suma d'interessos. Volem

un pacte, també, que sigui un projecte col·lectiu de país. I el que decidim en aquest pacte condicionarà durant dècades el model, que ha de ser una eina real de transformació per a la sobirania econòmica, per a la justícia social, per a la dignitat de la feina, per a la sostenibilitat del territori, ni per sota de la dignitat ni per sobre dels límits.

Salut i bon treball.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Señores de Esquerra, curioso, ¿no?, esto de presentar una moción que precisamente lo único que pretende es sacar pecho de su gran pacto nacional para la industria, de su gran ejecución presupuestaria, de su gran y buen resultado de ese plan. Pero paralelamente nos vienen aquí a denunciar que noventa y un trabajadores se van a la calle por culpa de que deslocalizan esa empresa; es decir, por culpa de sus políticas, por culpa de su resultado económico, por culpa de su resultado laboral e industrial. *(Alguns aplaudiments.)* Por tanto, ¿en qué quedan ustedes, señor Albert? ¿En qué quedan ustedes? Mucho más de hacer siempre el paripé de extrema izquierda radical neomarxista, de sacar el puño, etcétera, tal cual, ¿qué es lo que ustedes les aportan a los trabajadores de esa empresa? No se ríen. ¿Qué es lo que les aporta? Se lo voy a decir: miseria.

¿Saben por qué? Porque ustedes, cuando se reúnen con esas empresas, cuando se reúnen con el comité de empresas, cuando se reúnen con los sindicatos, no les dicen que esas empresas se ahogan por el pacto verde europeo; no les dicen que esas empresas se ahogan fruto de la agenda 2030; no les dicen que ustedes, con sus políticas de fanatismo climático, las están ahogando. Eso no lo dicen, pero mucho menos dicen que, gracias a sus políticas, a su seguridad jurídica y a su falta de estabilidad económica y política, les permiten deslocalizar. Y esto no lo dicen. ¿Saben por qué? Porque ustedes solo viven de la foto, de la imagen y del relato, pero en absoluto de mejorar la vida de los catalanes. *(Alguns aplaudiments.)*

Hablemos de industria. Mire, en ese plan nacional de industria que ustedes presentan como bueno..., un plan nacional de industria que lo que ha hecho es que ni es un plan ni es nacional ni es industria. Primero porque no se pactó absolutamente con nadie. Segundo, que no busca vender la marca España –no, en absoluto–, busca vender no sé bien el qué. Porque cuando tenemos un marco regulado europeo, ustedes van por libre, ¿no, señor consejero? –ustedes van por libre–, igual que los señores de Esquerra.

Y, por último, tampoco es industrial, porque ustedes no han buscado la productividad de la industria, la competitividad de la industria, rechazar ese mercado miserable de emisiones que lo que están haciendo es empobrecer a nuestra industria. Lo que están haciendo es una competencia desleal ante otras industrias de otros países que, como he dicho anteriormente, nos adelantan por la derecha, por la izquierda y por todos los lados. Eso ustedes no lo dicen. Ustedes lo que dicen es lo siguiente: y es que no pasa nada. «China, Brasil, cualquier otro país –como Marruecos–, ya vendrán a esos requisitos medioambientales.» No, no vendrán. Lo que harán es que nos van a invadir, como están haciendo y que ustedes permiten.

Por tanto, oiga, yo le recomiendo lo siguiente: sean coherentes. Hablen de fiscalidad, hablen de proteger. Y nosotros vamos a hablar de fiscalidad y vamos a hablar de proteger. Oiga, lo que no es normal es que haya departamentos enteros en fábricas como Dow, como Repsol, como SEAT, como muchas otras, únicamente para gestionar los impuestos propios que están impuestos por ustedes, únicamente para gestionar la burocracia, que es quilométrica. ¿Y para qué? ¿Para qué? ¿Para seguir perdiendo recursos? Oiga, bajemos los impuestos. Reduzcamos la burocracia. Fomentemos el I+D+i. Dejemos trabajar a las empresas.

Pero no. Ustedes han entendido cómo ese eje productivo industrial es una máquina de recaudar y, por tanto, lo que hacen es lo siguiente: y es que sacan un falso pactillo nacional por la industria, diciendo: «Oiga, vamos a invertir 4000 millones en la industria.» Oiga, no, no es que inviertan; es que primero se lo quitan, para luego regalarlo. ¿Y cómo? ¿Cuáles son los requisitos para poder acudir a esos fondos? La autodestrucción de la propia industria: la descarbonización, las políticas de género. Eso es lo que ustedes aportan.

Por tanto, ¿cuál va a ser el resultado? Coger un mero hecho muy preocupante, como fue la pandemia, para decir que han ejecutado cien por cien del pacto. Oiga, ¿cuál es el pacto ahora? Mire, yo iba a poner como anécdota un caso que me llamó poderosamente la atención –y para acabar mi exposición. Y es, fíjense, ¿cómo puede ser que el mismo pacto que se ha ejecutado durante estos cuatro años..., que es el mismo que ahora sacan a concurso público, porque van a decir que..., van a hacer incluso hasta una exposición pública. El señor Albert se arrodillaba ante el consejero de Empresa, en la Comisión de Empresa, para decir: «Por favor, déjenos trabajar e incluir nuestras propuestas.» Cuando realmente es el mismo pacto del 2022, 2023 y 2024, porque incide en las mismas políticas: en el fanatismo climático, en la destrucción de la industria y, lo que es más duro y más preocupante, en abrir la puerta para aquellos que nos quieren invadir.

Muchas gracias.

El president

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Bon dia, conseller, diputades i diputats. En primer lloc, permeti'm transmetre l'escalf també des del Parlament a l'empresa Comforsa, als seus treballadors i directius, per l'incendi que ahir va afectar la planta de Ripoll, i també agrair als cossos d'emergències i bombers, en especial, doncs, la tasca, i demanar al conseller que, des de l'empresa pública Avançsa, s'hi estigui al costat per poder recuperar l'activitat, al més aviat possible, d'aquests més de tres-cents treballadors del Ripollès i rodalia. També expressar, des de Junts per Catalunya, el suport i la solidaritat amb la vaga indefinida de MM Fiber, de Montcada, en aquesta deslocalització, doncs, en la qual estan afectats i, per tant, des d'aquí fer-los arribar també tot l'escalf.

Bé, parlem del pacte nacional per a la indústria. No repetiré el que ja ha dit el company Canadell, doncs, tant avui, com el dia de la interpel·lació, com el dia de la comissió. Però, en qualsevol cas, sí que, en els punts que presenta el Grup d'Esquerra

Republicana, veig que són molt cofois amb el seu pacte quan hi havia el conseller Torrent, i, en canvi, són molt crítics amb el pacte que ara presenta, en aquest cas, el Govern, un govern al qual vostès han donat suport. Home, el senyor Albert ha set molt crític i, en canvi, el conseller ha set molt cofoi amb el conseller Torrent. Crec que els hi caldria una mica més d'esperit crític, eh?

Nosaltres hem vist..., diu: «S'ha gastat tota la inversió amb un 102,2 per cent.» Sí, sí, però el senyor Canadell va fer un repàs exhaustiu, que jo no faré, però dels objectius plantejats pràcticament només es va poder donar compliment a dos. El primer, les polítiques digitals; el segon, el tema de la internacionalització i exportació. Però un dels objectius principals, que era fer créixer el percentatge del pes del PIB de la indústria, doncs no ha set així. I, per tant, un dels objectius principals, creiem que no s'ha aconseguit i, per tant, nosaltres, en aquest punt 1, no els hi donarem suport.

En tot cas, reiterar el que també ha dit el company Canadell. Hi ha temes claus que en l'anterior pacte quedaven una mica difuminats i que no s'han abordat plenament. Ja s'ha dit: la manca de personal qualificat. Moltíssimes empreses ens reclamen, ens comenten, doncs, que els hi falta personal per poder-se consolidar, poder créixer, poder fer productes de més valor afegit. Falta personal qualificat. El tema de la simplificació administrativa. És un tema que en parlem fa molts anys i que s'ha d'abordar plenament en aquest nou. L'absentisme laboral, ja se n'ha parlat. I l'altre és el salari mínim de referència català que ja fa mesos, fins i tot anys, que en parlem. Sense abordar aquests punts, no podrem fer créixer el sector industrial a Catalunya.

I encara un altre tema, en aquest pacte nacional: tant en l'anterior, en els dos anteriors, com en el que se'ns planteja en aquests moments en l'esborrany que ens han fet arribar, hi trobem a faltar un actor principal. Hi ha un actor principal que té competències en molts temes que afecten la indústria, però que ni se l'espera ni hi és en el conjunt del pacte, no? Parlem de l'Estat. Un estado que, malgrat que a nosaltres ens agradaria no dependre'n, encara en depenem, molt lamentablement: infraestructures, rodalies; ja se n'ha parlat a bastament en aquest Parlament. Infraestructures de comunicació: els camions passen per l'AP-7, passen per la N-260, per l'N-2, per l'N-340. És un drama –un drama–, el transport de mercaderies. Del

ferrocarril ja no en parlem. El Corredor Mediterrani no sé si mai arribarà o si al final..., no sé si el faran passar per Canfranc una altra vegada.

Després, el dèficit fiscal, el dèficit que acumula el Govern de Catalunya respecte a l'espoli estatal i que no permet, per tant, la inversió en infraestructures pròpies. Parlem també de ports i aeroports. Parlem també de la patent única europea, que l'Estat espanyol no en va voler subscriure el conveni i, per tant, les indústries i empreses catalanes també pateixen una decisió, en aquest cas, estatal. També parlem de que l'Estat està impulsant una nova llei d'indústria i autonomia estratègica per sobre de les competències catalanes. També parlem de fiscalitat; n'ha parlat el senyor Canadell: s'ha aconseguit més en fiscalitat amb l'acció dels set diputats del nostre grup parlamentari a Madrid, amb el tema de l'IAE o amb el tema de la reinversió dels guanys de les empreses, que no pas amb el pacte nacional per a la indústria.

I un altre tema clau encara: parlem d'energia. L'Estat fixa els preus de l'energia i, per tant, la competitivitat industrial i de les empreses ve regulada per l'Estat a través de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. En aquests moments, l'Estat també apunta a incrementar un 6,45 per cent la retribució a les elèctriques, que recaurà sobre la factura també de les empreses i indústries. L'Estat des de l'any 2020 no subhasta els nusos; ahir sembla que es van alliberar algunes connexions. Però tot això frena el desenvolupament de la indústria. Moltes empreses ens demanen que tenen demandes d'ampliació de subministrament de potència i no se'ls hi atorga.

Amb el 155 en vigor es va trencar un conveni que permetia a la Generalitat competències a la xarxa de 380 quilovolts. Això no s'ha recuperat. L'Estat manté el preu de la xarxa de vint-i-cinc quilovolts per sobre de la de trenta-cinc quilovolts, per exemple, del País Basc; per tant, sobre la línia de flotació de la competitivitat de les empreses a Catalunya. L'Estat manté la competència en projectes de més de cinquanta megawatts o l'eòlica marina. L'Estat posa barreres a les comunitats energètiques solars i eòliques amb distància que puguin compartir l'energia, etcètera.

Per tant, un pacte nacional per a la indústria sense aquestes competències que encara són de l'Estat..., nosaltres defensarem i argumentarem o que siguin traspassades plenament a la Generalitat o que, com a mínim, l'Estat s'assegui i també

aporti tot allò que ens deu i tot allò que hauria de contribuir perquè Catalunya tiri endavant.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, finalment, per presentar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Àngels Esteller Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Tornem a parlar del pacte per a la indústria. Amb aquesta moció i l'anterior interpel·lació, el Grup d'Esquerra Republicana anteposa el seu pacte a l'actual; a l'actual que encara ha de néixer, perquè al final hem de començar a treballar respecte a aquest pacte. Valoren molt positivament el seu pacte i asseguren i asseveren que l'han complert pràcticament en la seva integritat. El Partit Popular li va presentar una esmena per tal de que s'avalués aquell pacte i me l'han rebutjat, quan és imprescindible saber quines són les accions, els projectes i la inversió que ha sigut efectiva i quins canvis s'han produït gràcies a aquest pacte, i quins són els dèficits o els hàndicaps que no han arribat al pacte, per poder fer una avaluació i poder encertar més en aquest pacte. I vostès me l'han rebutjada. En canvi, asseveren –així ho diuen– que s'ha complert íntegrament. Per tant, jo li agrairia que ens passés, en aquest cas, tota aquesta informació, perquè nosaltres hem demanat l'avaluació del pacte i no la tenim. Per tant, des d'aquesta visió vostès el que fan és valorar el seu pacte.

Nosaltres discrepem de la seva moció; entre d'altres raons, per les esmenes que s'hi han incorporat. I llavors vostès ja venen aquí a dir que hi ha d'haver un nou pacte. Per descomptat, s'ha de treballar en un nou pacte. El Partit Popular..., el seu punt de partida és un nou pacte que estableixi un marc, un nou marc que reformi estructuralment tota la part de l'estructura de la política industrial; també els marcs reguladors, els marcs fiscals i els marcs estructurals, amb una visió àmplia, sense apriorismes ni dirigismes ideològics.

I vostès, en la seva interpel·lació i en la seva moció, ja tenen dirigismes ideològics, ja condicionen la finalitat de tota la política d'indústria establint uns criteris de finalitat ideològics, al marge de si són convenients o no per a la indústria. Per tant, nosaltres el que diem és: «Escolti'm, una cosa: s'ha de valorar quina és la situació actual, quins són els factors de competitivitat que hem d'introduir en la indústria perquè veritablement hi hagi una transformació de la indústria.» Podem reindustrialitzar, podem transformar la indústria perquè veritablement sigui una indústria d'alt valor afegit, que tinguem un projecte que apliqui la innovació. Aquesta és la clau des del Grup Popular. Des de la nostra visió, és l'objectiu que perseguim. I vostès, en canvi, ja diuen com ho hem de fer: intervenint-hi amb una sèrie de condicionaments. Quan tots vostès saben que la indústria, els treballadors de la indústria són els que estan més qualificats, els que tenen millor remuneració, i a través de la indústria es creen llocs de treball ben qualificats i llocs de treball amb uns salaris més alts que la mitjana. Per tant, hem d'anar cap a aquest camí, però no condicionant, sinó afavorint, incentivant, perquè vostès després es queixen. I nosaltres donem tot el suport a tots els treballadors d'aquestes empreses que es troben amb deslocalitzacions o amb EROs, perquè nosaltres considerem que el que s'ha de veure és per què aquestes empreses se'n van. Vostès ja ataquen l'empresa.

Nosaltres, en aquest sentit, donem tot el suport als treballadors. Però vostès, en canvi, no valoren el perquè se'n van, quines són les raons per les quals una empresa es deslocalitza. I per part de l'àmbit de la Generalitat i de les polítiques, hem de corregir això que fa que l'empresa se'n vagi, per afavorir que en vinguin. Atreure empreses, atreure capital i fer que les empreses tinguin la capacitat de créixer, la capacitat d'exportar i la capacitat de competir en un món cada vegada més global. I aquesta és la raó per la qual nosaltres iniciarem aquests treballs amb les reunions que puguem tenir, afavorint, sobretot escoltant què necessita l'empresa perquè, políticament, la política es dirigeixi cap a aquest camí i puguem tenir uns bons resultats.

I quin és el bon resultat que vol el Partit Popular? La reindustrialització de Catalunya, que augmentem el PIB de la indústria, arribar a un vint-i-cinc per cent. I per això hem de fer la política que requereix la indústria, no la que vostès tenen en el seu ideari polític, que l'únic que fa és decreïxer, l'únic que fa és empobrir les empreses, fer que les empreses hagin de tancar. Perquè vostè, senyor Albert, es queixa molt, però és

fruit de les seves polítiques. Vostès han governat la Generalitat quatre anys, i el resultat és el que avui en dia tenim, comissió rere comissió: empreses que tanquen, empreses que se'n van, empreses que fan EROs. Aquest és el resultat de les seves polítiques. Per tant, com a mínim, obri la ment, introdueix factors que necessiten les empreses per quedar-se a Catalunya, per tenir més competitivitat, per introduir la tecnologia en els processos i que el producte pugui tenir valor afegit i poder competir en el món.

Aquest és el motiu pel qual el Partit Popular abordarà aquest pla, amb la mentalitat oberta per escoltar tothom i afavorir l'empresa, afavorir la indústria, afavorir els treballadors i, sobretot, també corregir aquesta disfunció que hi ha entre la necessitat de mà d'obra de moltes empreses i també la formació i el capital humà, perquè es faci, es consolidi i puguem créixer tots plegats. I això serà lo millor que podem fer.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. A continuació poden intervenir els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes. El Grup Parlamentari de la CUP renuncia a utilitzar el seu torn. I, per tant, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Mixt, la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, president. La moció no inclou cap dada socioeconòmica rellevant, cap pla legislatiu concret ni calendari, tampoc cap xifra de compromís pressupostari. És un text buit, genèric, cosmètic i, el més greu, silenciós. Silenciós sobre la realitat laboral del país; silenciós sobre la precarització creixent; silenciós sobre el fet de que molts joves catalans formats a casa nostra es veuen obligats a emigrar per trobar un futur millor. Amb aquesta dinàmica, com pretenen que la indústria catalana es consolidi?

Aliança Catalana defensem la reindustrialització del país com a pilar fonamental de la Catalunya sobirana, no subordinada ni al règim econòmic espanyol ni a l'agenda de Brussel·les. Volem una indústria forta, estratègica, amb mà d'obra catalana, al servei del territori i del benestar de la nostra gent. Sí, no caparregi; cadascú té la seva opinió.

El discurs del pacte és una participació multilateral en què plantegen només, d'una manera polida, renunciar a la capacitat d'exercir una política industrial pròpia.

En canvi, celebrem que es parli de participació territorial. Si aquesta moció ha de servir d'alguna cosa, que sigui per exigir un veritable equilibri territorial amb mesures per a les comarques oblidades. Una política industrial justa no pot continuar centralitzada al voltant de l'àrea metropolitana com si la resta del país no existís.

Esquerra presenta una moció que ni concreta ni exigeix ni transforma. Una pàgina – una pàgina. Aquesta és tota la feina que han fet per a una moció sobre la indústria catalana. Un grup de vint diputats, de quinze assessors, incapaç d'elaborar una diagnosi sòlida per proposar mesures o exigir compromisos als governs que han sostingut durant els anys.

Catalunya mereix molt més rigor i respecte institucional, i Aliança Catalana no som aquí per aplaudir més pactes buits. Som aquí per dir prou al model dependent i submís que ha condemnat la nostra indústria a la submissió. No podem menystenir els valents que han arriscat de crear empreses i generar llocs de treball amb impostos insostenibles ni fiscalitzar-los indiscriminadament. Nosaltres apostem per una indústria catalana sobirana, equilibrada territorialment i amb futur. Només salvarem la indústria amb un govern català propi que governi per als catalans. Tot el suport als empresaris i als autònoms.

Moltes gràcies, president.

El president

Finalment, per fixar la posició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Conchi Jiménez Cruz.

Conchi Jiménez Cruz

Bon dia. Gràcies, president. Conseller, consellera, diputats i diputades, primer de tot, el nostre recolzament des del Grup Parlamentari Socialistes, com no pot ser d'una altra forma, als treballadors i les treballadores que estan concentrats al carrer Sepúlveda mentre els seus representants sindicals estan negociant al departament, perquè el Govern s'ho pren «en sèrio», el nostre Govern. El Govern de la Generalitat s'ha dedicat a mediar, i realment avui estan a Sepúlveda perquè estan negociant amb

un mediador per arribar als millors acords, perquè els treballadors i les treballadores puguin tenir una sortida digna dintre de la seva desgràcia. *(Aplaudiments.)*

El Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar votarem a favor de tots els punts d'aquesta moció, incloses totes les esmenes que ens han presentat. Jo vull ser molt constructiva, jo m'he ficat a política per ser constructiva i per fer coses en positiu. Perquè, per no fer res, em quedo a casa. Per tant, jo penso que hem de treballar. S'estan posant tots els pilars i tots els valors, i hem de tirar cap endavant, sense «enfado», sense res.

Per tant, fa unes setmanes..., jo poso en valor la reunió que es va tenir amb el director general d'Indústria, que ens va fer una primera explicació de com estava estructurat tot aquest pla i com es volia treballar aquest pacte nacional per a la indústria. I a continuació d'aquesta reunió, que es va presentar a tots els grups parlamentaris que van venir, perquè van haver-hi alguns que no van venir, com sempre, es va fer la compareixença del conseller Sàmper, i jo vull posar en valor tot això. La indústria ha estat històricament un dels pilars fonamentals del progrés econòmic i social de Catalunya, i en aquest nou pacte nacional per a la indústria del 2026 es vol posar en valor que és una de les prioritats d'aquest Govern, del Govern de la Generalitat, com va dir el conseller a la compareixença que va fer davant la Comissió d'Empresa. Parteix d'aquesta idea per definir una estratègia de país orientada al futur.

El document proposa un full de ruta a cinc anys vista, amb la voluntat d'enfortir el teixit industrial català i fer-lo més productiu, sostenible i resiliència. A més de ser una eina de planificació econòmica, el pacte també vol ser un espai de concertació i diàleg entre el Govern, empreses, sindicats, agents socials i grups parlamentaris, mantenint la tradició catalana d'acords compartits en matèria industrial. Es reconeix la importància de la indústria com a generadora d'ocupació de qualitat, d'innovació i de cohesió social. I això és lo que sempre parlem: prosperitat compartida. Això és lo que volem, una indústria forta, però una indústria que reverteixi en tothom. La defensa d'una indústria forta és sinònim d'una economia més equilibrada, capaç de mantenir bons salaris, reduir desigualtats i afrontar millor les crisis globals.

El nou pla, el projecte que es presenta del pacte nacional d'indústria 2026-2030 s'articula al voltant de tres grans objectius, com ja van explicar tant el director general

d'Indústria com el conseller Sàmpser. Els tres objectius són: augmentar la productivitat, accelerar la descarbonització i la sostenibilitat, i enfortir la resiliència del sistema industrial català. Per assolir aquests objectius, el pacte s'estructura en deu eixos repartits en cinc àmbits: sostenibilitat i energia, ocupació de qualitat, innovació i competitivitat, infraestructures i sòl industrial, i un àmbit transversal dedicat al marc institucional i social i la construcció industrialitzada. Aquest àmbit és el que es va posar des del Govern. El conseller i el director ens van traslladar a tots els grups parlamentaris que seria l'àmbit on tots els grups parlamentaris podem participar i aportar-hi tota la nostra..., a aquest pacte. Igualment, també se'ns va fer arribar –i jo ho vull posar també aquí en coneixement de tots els diputats i diputades– que podem participar, tots els diputats que estem a la Comissió d'Empresa..., podrem participar en qualsevol dels cinc àmbits d'actuació.

Per tant, és un pacte que s'ha de treballar i que tenim, com a mínim, la possibilitat de poder fer la nostra i de dir-hi la nostra. El pacte nacional d'indústria, l'esborrany inicial, preveu cent setanta actuacions. La proposta que ens han presentat inicialment és fruit d'una tasca col·lectiva treballada de forma transversal –que per mi és molt important això–, treballada en nou departaments del Govern. Treballar de forma transversal garanteix una visió molt coordinada. I jo vull posar en valor aquesta transversalitat. El pacte vol mantenir un model participatiu flexible i es defineix com un document viu, que també és una de les coses que jo vull destacar. Per què? *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Perquè ens hem d'adaptar –perdó, eh?, acabo en dos segons–..., s'ha d'adaptar als possibles canvis que puguin venir a futur i totes les qüestions que..., els canvis inesperats que ens puguin passar. I res, només dir que, bé, aquest pacte és una aposta per una Catalunya forta, moderna i compromesa amb el futur.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, president. Molt ràpid. Donar les gràcies a tots els grups que han presentat esmenes. Agrair també la seva disposició a la negociació. Hem arribat a acords amb Junts i amb els Comuns per tal de transaccionar alguns punts.

Respecte als Comuns, hem incorporat la comissió de seguiment, que és una proposta que han posat damunt de la taula i que crec que és molt pertinent, precisament perquè ajuda a fer un seguiment i avaluació i compliment *on time* dels objectius i, per tant, d'aquesta manera també preparar molt millor l'escenari de cara al futur pacte nacional per a la indústria a partir del 2030.

D'altra banda, no hem incorporat l'altra esmena que han presentat, que anava en la línia de poder blindar els llocs de treball a partir de les ajudes i subvencions públiques que rebessin les empreses. Nosaltres estem molt d'acord amb la proposta, però l'hem de treballar en el marc d'incorporació directament en el pacte, i enfocàvem des de l'àmbit metodològic aquesta moció.

D'altra banda, Junts ens han també presentat, lògicament, alguna esmena que no podíem acceptar en relació amb l'avaluació de l'anterior pacte. Però sí que hem arribat a un acord per incorporar alguns elements, també, en l'àmbit de la participació en la construcció del pacte nacional actual.

I finalment, la del PP no l'hem acceptat, entre altres coses, perquè si ara, a aquestes alçades, ens hem de començar..., hem de donar tres mesos perquè s'avalui el pacte anterior..., no té cap sentit. Per tant, des d'aquest punt de vista, aquesta feina està feta. El que ha de fer el Govern és explicar-la i ja està. Però incorporar ara..., donar tres mesos al Govern per fer una feina que en teoria ja ha d'estar feta, per tal de poder construir el futur pacte, no té cap tipus de sentit.

I d'altra banda –i amb això acabo–, de l'extrema dreta, cap lliçó –cap lliçó. Voten sistemàticament en contra –en contra– de les normes i les lleis que afavoreixen les persones treballadores d'aquest país; voten sistemàticament a favor de les grans multinacionals. Que sap què passa? Que les grans multinacionals són les que lideren aquests processos de deslocalització. I aquestes, aquestes són les que els financen a vostès.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquest matí. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Començarem votant la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern... Sí? El Grup Parlamentari del Partit Popular demana la paraula.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gràcies, president. És per demanar votació separada a la moció sobre les competències exclusives sobre la dependència, que és el punt 6 de l'ordre del dia. Votació separada del punt 2.

El president

Perfecte. Doncs prenem nota d'aquesta votació separada del punt 2. Cap altra petició? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)*

**Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els
equipaments educatius (continuació)**

302-00146/15

Doncs procedim a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els equipaments educatius.

Comencem votant el punt 1.

S'inicia la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 122 vots a favor, 11 vots en contra i 2 abstencions.

Votem el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 68 vots en contra, 65 vots a favor i 2 abstencions.

De manera conjunta votarem els punts 3, 10, 10 bis, 10 ter i 16.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem també de manera conjunta els punts 4 i 7.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 81 vots a favor, 11 vots en contra i 42 abstencions.

Votem conjuntament els punts 5, 6, 8 i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 124 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 124 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Votem el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 80 vots a favor, 55 vots en contra i cap abstenció.

De manera conjunta votarem els punts 13 i 13 bis.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 93 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

I finalment votarem els punts 14 i 15.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 93 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

**Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els principis
de la Unió Europea (continuació)**

302-00144/15

Passem ara a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els principis de la Unió Europea.

Iniciarem la votació amb el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 109 vots en contra, 15 vots a favor i 11 abstencions.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 103 vots en contra, 21 vots a favor i 11 abstencions.

A continuació votarem el punt 3.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 108 vots en contra, 26 vots a favor, cap abstenció, i hi ha hagut un diputat o diputada que no ha votat.

Passem a votar conjuntament els punts 3.b, 3.c, 3.f, 5.a, 5.b, 7.a i 7.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 109 vots en contra, 26 vots a favor i cap abstenció.

Votem conjuntament també els punts 3.d, 3.e, 4.a, 4.b, 4.c i 6.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 107 vots en contra, 26 vots a favor i 2 abstencions.

I finalment votarem als punts 4.d i 6.a.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 107 vots en contra, 28 vots a favor i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament i el respecte de les competències exclusives sobre la dependència (continuació)

302-00145/15

Passem, a continuació, a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament i el respecte de les competències exclusives sobre la dependència.

Iniciem la votació amb els punts 1 i 4, votats conjuntament.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 108 vots a favor, 27 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 102 vots a favor, 12 vots en contra i 21 abstencions.

Votem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 61 vots a favor, 26 vots en contra i 48 abstencions.

Votem el punt 3 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 124 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 4 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 82 vots a favor, cap vot en contra i 53 abstencions.

Votem el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 92 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

I finalment votarem el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital (continuació)

302-00147/15

Passem a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital.

Votarem de manera conjunta els punts 1, 2, 3, 4 i 5.

Comença la votació.

Aquesta moció ha estat aprovada per 109 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la indústria a Catalunya (continuació)

302-00148/15

Votem, a continuació, la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la indústria a Catalunya.

Comencem votant el punt número 1.

S'inicia la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 126 vots a favor, 9 vots en contra i cap abstenció.

De manera conjunta votarem els punts 2.a, 2.b, 2.f i 2.g.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 89 vots a favor, cap vot en contra i 46 abstencions.

Votem ara el punt 2.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 83 vots a favor, 6 vots en contra i 46 abstencions.

De manera conjunta votarem els punts 2.d, 2.e i 2.i.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 89 vots a favor, cap vot en contra i 46 abstencions.

Votem el punt 2.h.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 87 vots a favor, cap vot en contra i 48 abstencions.

Votem el punt 2.j.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 89 vots a favor, cap vot en contra i 46 abstencions.

Votem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 78 vots a favor, 15 vots en contra i 42 abstencions.

Votem el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 72 vots en contra, 63 vots a favor i cap abstenció.

Votem el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 87 vots a favor, 6 vots en contra i 42 abstencions.

Votem el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 79 vots en contra, 52 vots a favor i 4 abstencions.

De manera conjunta votarem els punts 7 i 9.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 71 vots en contra, 64 vots a favor i cap abstenció.

Votem el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 89 vots a favor, 4 vots en contra i 42 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 84 vots en contra, 51 vots a favor i cap abstenció.

El diputat Pellicer demana la paraula. L'ha demanada enmig de la votació, que és com una raresa.

Xavier Pellicer Pareja

Només era per fer constar que volíem mostrar el suport als punts 2.a, 2.b, 2.f i 2.g d'aquesta moció, malgrat que ens haguem abstingut.

Gràcies.

El president

Molt bé. Doncs que en quedi constància en l'acta de la sessió.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el pacte nacional per a la indústria (continuació)

302-00149/15

Finalment, votarem la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el pacte nacional per a la indústria.

Iniciem la votació amb el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 72 vots a favor, 61 vots en contra i 2 abstencions.

De manera conjunta votarem els punts 2 i 3.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 74 vots a favor, 26 vots en contra i 35 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 110 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

Atès que no queda cap altre punt de l'ordre del dia pendent de ser substanciat, s'aixeca la sessió d'aquest Ple ordinari.

Tanmateix, recordin que a les cinc de la tarda reprendrem el Ple vinculat al debat de política general. Gràcies.

La sessió s'aixeca a dos quarts de dues del migdia i tres minuts.